

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ГОДИНА
XXXIII
БРОЈ
1051
18. II 1972.

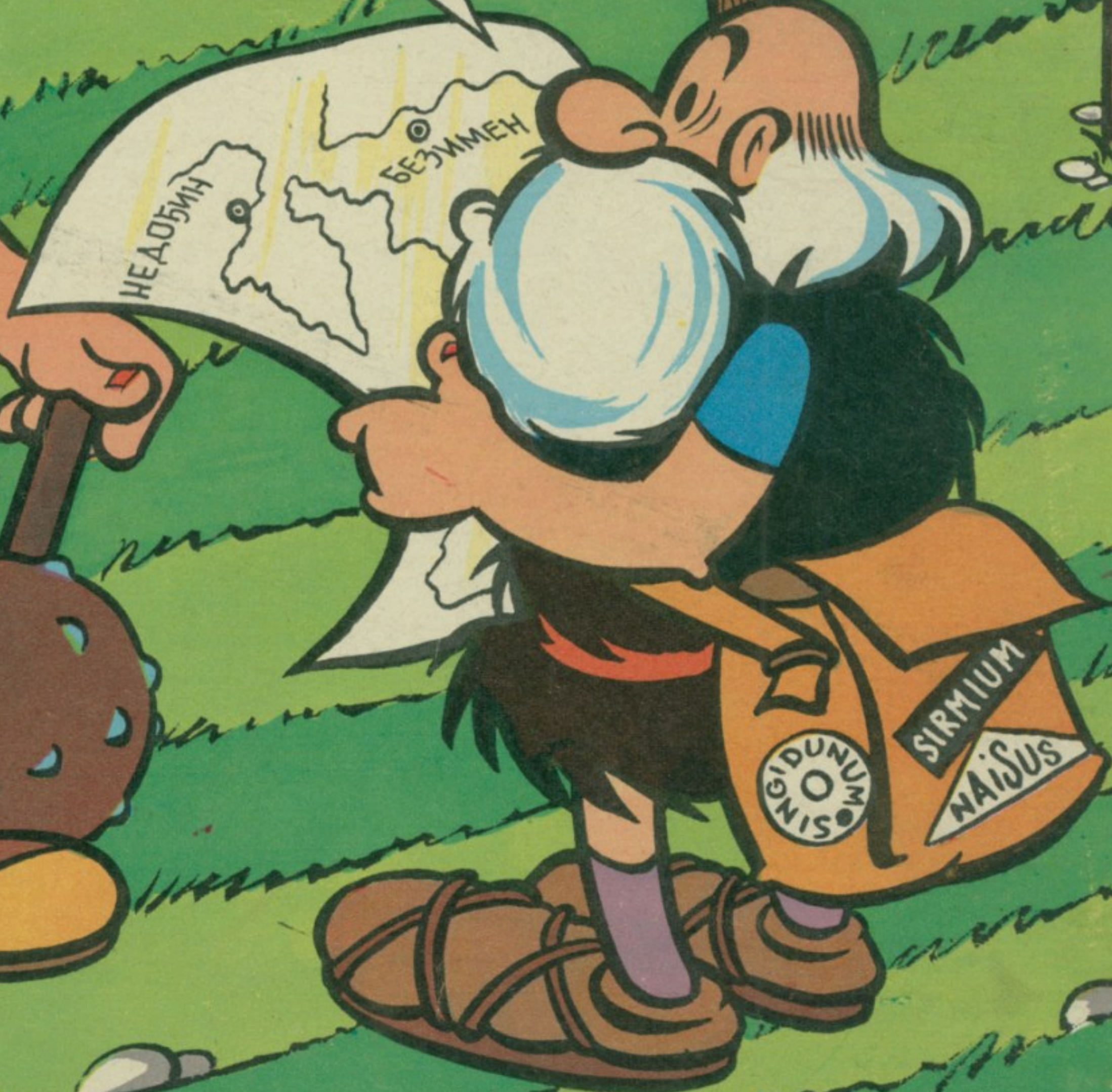
ПАЗИ ПЕТКОМ

УЈАЧЕ,
ЈЕСИ ЛИ
ОТКРИО ГДЕ
СЕ НАЛАЗИ-
МО?

ОВОГ МЕСТА
НЕМА НА КАРТИ
АЛИ МИСЛИМ ДА
СМО НЕГДЕ ОКО
ФИБИУСА!

ОВИ
СЕ НЕКЕ
ДОБРО ПРО-
ВЕСТИ!

ДОГОДИЛО СЕ...

САМО ЗА ПЕШАКЕ. — Возачи моторних возила били су бесни када су недавно једне суботе на оба краја најпрометније улице у лондонском предграђу Мерилебон угледали табле за забрањен саобраћај. Та субота била је проглашена за дан пешака и они су га добро искористили. Двојица су чак захтевала од једног ресторатера да им изнесе сто наспред улице и ту им сервира комплетан ручак са шампањцем, кафом и сладолед-тортом.

КОПАЧКЕ ЗА ОКРЕТАЊЕ. — У Енглеској су се ових дана појавиле ципеле за фудбалере које на ђоновима и потпетицама имају кругове с крампонима који се окрећу. Стручњаци тврде да се играч у оваквим ципелама може муњевито окренути у месту не напрежући мишиће и лигаменте на ногама чиме се истовремено смањује опасност од повреда које су иначе честе.

Ripley

Веровати или не!

НОВАЦ

ИЗРАЂИВАН НА
БЕРМУДСКИМ ОСТРВИМА
ОД 1616. ДО 1624.
КОЈИ ЈЕ НА СЕБИ
ИМАО ФИГУРУ СВИЊЕ,
ПРВИ ЈЕ МЕТАЛНИ НОВАЦ
ИСКОВАН У СЕВЕРНОЈ
АМЕРИЦИ.

КУПОЛА ХРАМА

У КАЦРАХУ (У ИНДИЈИ)
УКРАШЕНА ЈЕ СА ВИШЕ
МИНИЈАТУРНИХ КОПИЈА ТЕ
ИСТЕ КУПОЛЕ ШТО СЕ СМАТРА
КАО ДОКАЗ ДА ЈЕ ТО ЈЕДАН
ОД РЕТКИХ ИНДИЈСКИХ
ХРАМОВА ПРАБЕНИХ ПРЕМА
ЦРТАНОМ ПЛАНУ.

ЗА СТРЕЛУ

КОЈУ ЈЕ СТРЕЛАЦ АСТОР ОДАПЕО СА
ЗИДИНА ПРИКОП ОПСЕДНУТОГ ГРАДА
МЕТОНЕ, БИЛА ЈЕ ПРИЧВРШЕНА
ПОРУКА У КОЈОЈ ЈЕ ПИСАЛО:
"АСТОР ФИЛИПОВОМ ДЕСНОМ ОКУ".
СТРЕЛА ЈЕ ПОГОДИЛА
МАКЕДОНСКОГ КРАЉА ФИЛИПА II И
ИЗБИЛА МУ ДЕСНО ОКО!
(352. ПРЕ НАШЕ ЕРЕ)

15 РИБА ЗА 15 МИНУТА

УПЕЦАО ЈЕ
ВИРЧИЛ МУНРО
ИЗ ОСИЈЕНА
(САД)
НА ИСТОМ ЦРВА.

НАЈСТАРИЈЕ УВЕЛИЧАВАЈУКЕ СТАКЛО

"ЛУПА" НАЧИЊЕНА
ОД ГОРЕКОГ
КРИСТАЛА НАЂЕНА
У РУШЕВИНАМА
СТАРОГ АСИРСКОГ
ГРАДА НИНИВЕ,
ВЕРОВАТНО
ЈЕ
СЛУЖИЛА
НЕКОМ
КРАТКОВИДОМ
КРАЉУ
ОД ПРЕ
2000
ГОДИНЕ!

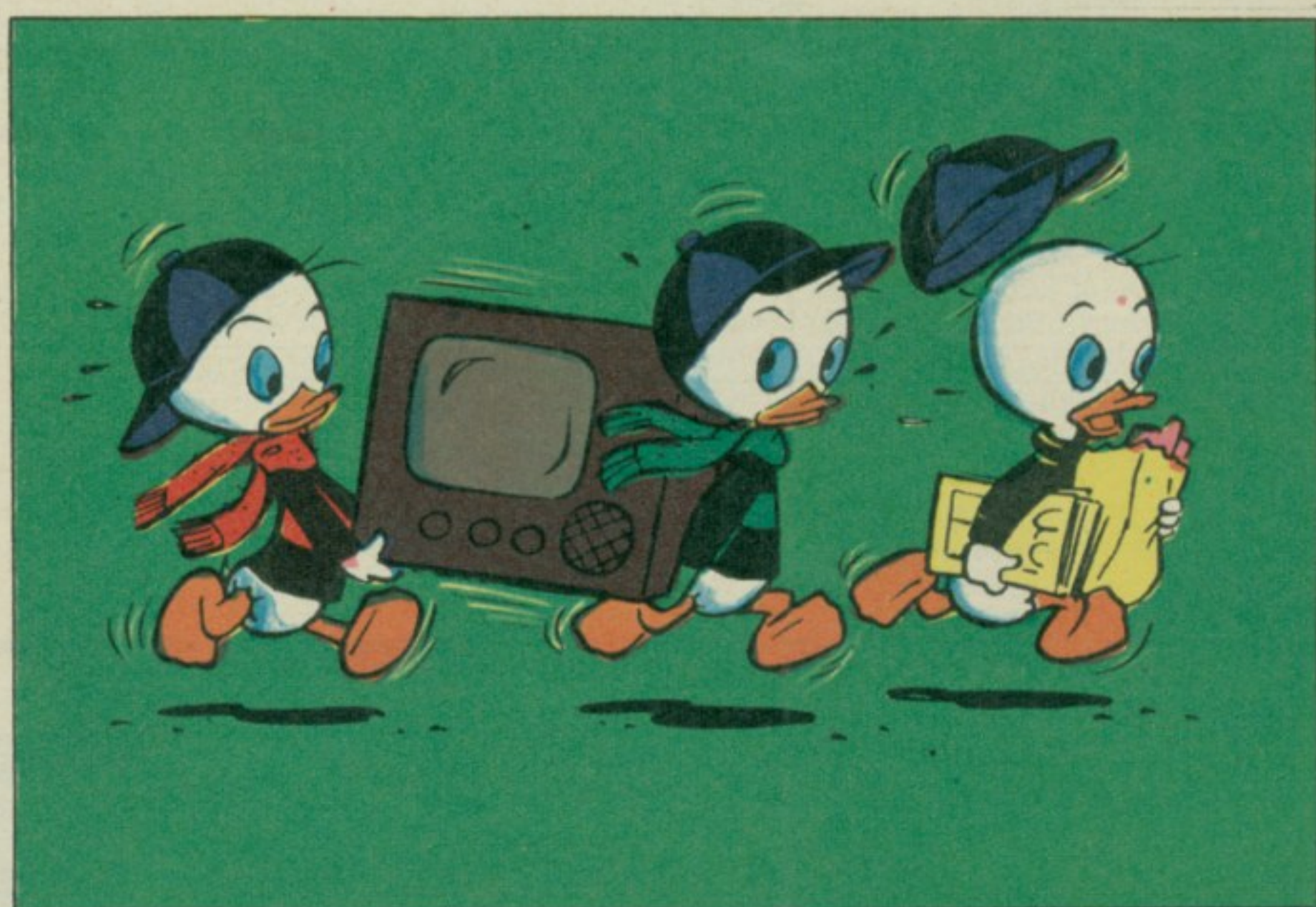
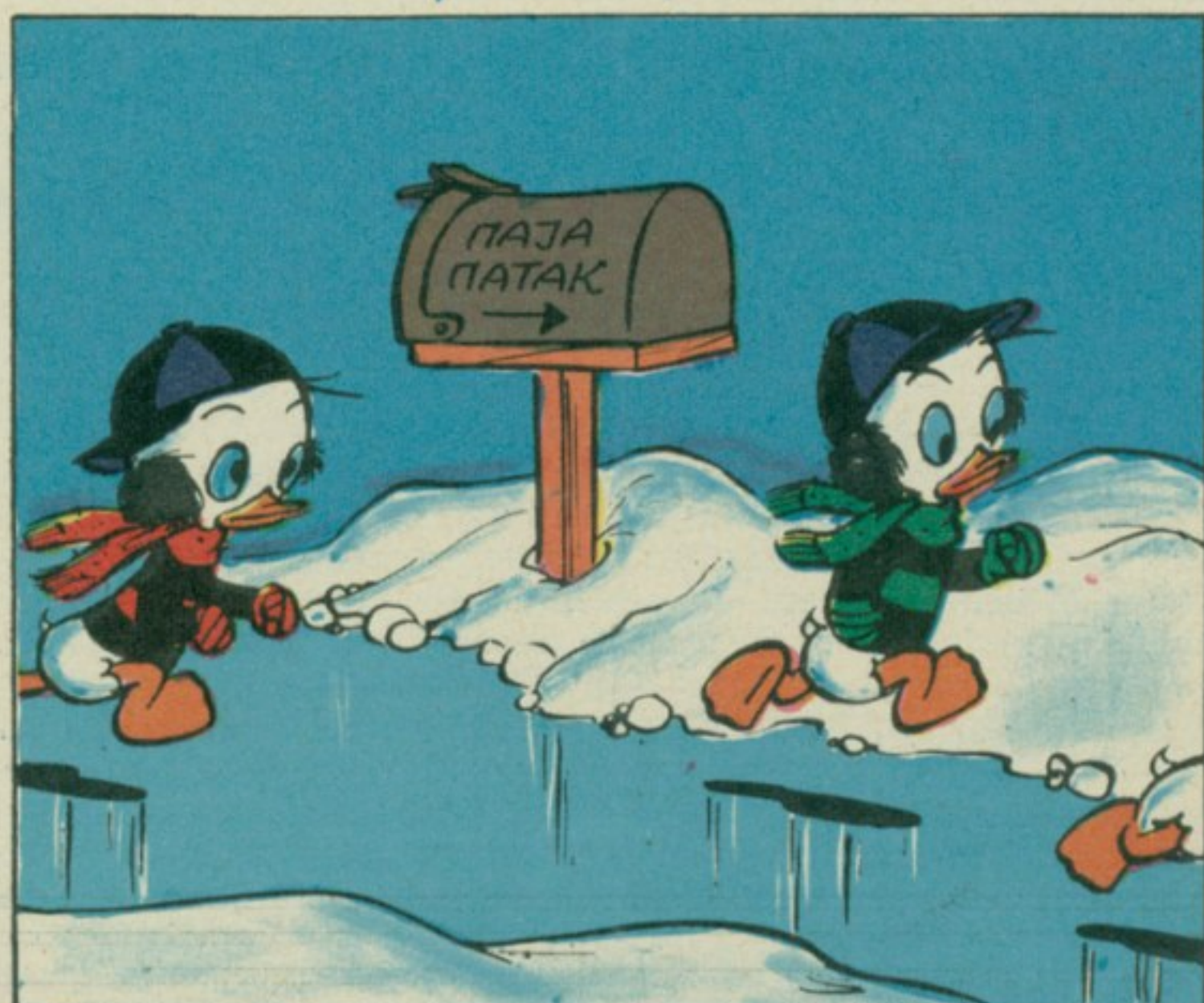
ПРОЛАЗНИКЕ,
АКО СИ У НОВИЈОЈ
ОСКУДИЦИ, КОПАЈ
МАЛО ПЛ БИШ НАЂИ
ЈЕДАН ПЕНИ
* ПЕНИ ЈЕ ЕНГЛЕСКИ
НОВЧИЋ

ЕПИТАФ

НА
СПОМЕНИКУ
ЏОНА
ПЕНИЈА
НА ГРОбУ У
КАРЛАЈЛУ
(ЕНГЛЕСКА).

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ЗЕМЉА КАО ВА

Уместо да се окрећу у једноликој
вршешки око Сунца, Земљани би
се заједно са својом планетом упу-
тили на екскурзију по неуреи-
ном космосу, до далеких звезда

Кад је желео да до-
зна нешто о својој
будућности човек
се дуго година о-
кретао према звездама, Сун-
цу и Месецу. Данас, међу-
тим, људи размишљају сас-
вим супротно: како да они
утичу на Месец, планете и
звезде. Тако се родила иде-
ја да се Земља претвори у
васионски брод који би пу-
товао по бесконачним про-
странствима космоса, од пла-
нете до планете, од звезде
до звезде. Како?

Џиновски мошори

Први задатак био би да се
Земља удаљи од Сунца ви-
ше од 10 милиона километа-
ра што би се постигло испа-
равањем сувишних мора. Ме-
ђутим, при том би се нешто
променило: Земља више не
би имала довољно снаге да
задржи узга се свог природ-

ног пратиоца и Месец би се
сада обртао око Сунца као —
самостална планета! Значи,
Земља би остала без месе-
чине што се сигурно не би
допало становницима наше
планете. Срећом и то је мо-
гуће спречити: Месец би се
могао претворити у Земљин
природни прстен који би
јај обезбедио вечити дан у
вечитом лету на свим дело-
вима њене лопте! (Овај по-
духват остварио би се, на-
равно, пре него што наша
планета олакшана испарава-
њем квадримилионске масе
мора почне да се удаљава
од Сунца и од Месеца.)

Како привући Месец? За
инжењера будућности то не-
ће бити велики проблем. О-
вај потез извршиће се уз по-
моћ џиновских мотора на
екватору који ће радити ко-
ристећи Сунчеву енергију и
електричних мотора на по-
ловима и то у супротном
омеру од Земљиног обрта-
ња. Изабрао би се згодан
тренутак у јануару кад је

Земља најближа Сунцу, на
147 милиона километара, а
Месец Земљи — 363.290 кило-
метара, и кад је њихов рас-
поред најповољнији а то је
кад је Месец између Сунца
и Земље. Успоравањем Зем-
љине ротације помоћу мо-
тора у супротном смеру,
омањила би се Земљина цен-
трифугална сила, он тежи
да планету одвоји од Сунца,
и поступније би се супротно
тој тежњи. Сунце би сад
привукло Земљу ближе се-
би, а самим тим и Земља
Месец. Ово двоструко при-
влачење трајао би док се
Месец не би нашао на 20.000
километара од Земље. Та-
да би се он распао сам од
себе и продужио да кружи
око Земље, а његови остаци
претворили би се најпре у
облак прашине а затим у
прстен.

У том тренутку геонави-
гатори, Земљини капетани,
укључили би екваторијалне
и поларне моторе, али о-
вог пута у смеру обртања

наше планете. Обртање Зе-
мље би се убрзало, повећала
би се њена центрифугална
сила која тежи да планету
одвоји од Сунца и Земља
би, заједно са својим прсте-
ном, наставила да се уда-
љава од Сунца све док не
уђе у своју нову хелиоцен-
тричну путању.

Шта ће Земљи прстен у-
место Месеца?

Викенг на Месецу

Сунчеви зраци би под пра-
вим углом осветљавали пр-
стен који би их одбијао и
равномерно расипао по
свим деловима Земљине лоп-
те са изузетком једног ма-
њег круга у пределу еква-
тора. Једино би се ту сме-
њивали дан и ноћ, док би на
преосталој површини Зем-
ље владао — вечити дан!
На половима би Сунчеви
зраци, одбијени од прсте-
на, ударили под правим уг-
лом и тамо би владало веч-
но лето. Наслаге леда и сне-
га брзо би се отопиле и око
40 квадриљона тона леда
претворило би се у конден-
зовану водену пару која би
засипала Земљу тропским
пљусковима. Хидроенергет-
ски систем оба поларна кру-
га давао би електричну е-
нергију равну производњи
770 хиљада ђердапских хид-
роелектрана! (Само 20 одсто
од тога било би довољно за
покретање поларних елек-
тричних мотора).

Земљин природни прстен
представљао би неисцрпан
извор свих руда од којих
је саздан Месец, а то су ма-
хом елементи слични онима
са наше планете. Човек би

имао само да присупи мета-
ле настале топљењем руда
при великим температурама
у процесу распадања Месе-
ца. Кисеоник као најраспро-
страненији елемент у Ме-
сечевој кори, ослободивши
се својих хемијских једи-
њења, кружио би слободно
између прстена и Земље та-
ко да би људи у обичним
авионима или чак балони-
ма, без коришћења маски са
кисеоником, долазили до пр-
стена.

Поред фабрика за обраду
метала људи би овде поци-
гли и куће за становање о-
кружене парковима и пото-
цима. Воду би добијали хе-
мијским путем сједињујући
елементе од којих је она
састављена. Слично би по-
ступили и са стварањем пло-
дног земљишта за потребе
космичке земљорадње. Ост-
тали становници Земље до-
лазити би на прстен као на
излет за шта ће им бити по-
требно нешто мање од 10
сати лета — обичним млаз-
њаком!

Јорјан за Земљу

На путу по космосу наша
планета наставила би да се
удаљава од Сунца. Њен пр-
ви небески сусед је Марс.
Просечно растојање од 79
милиона километара које де-
ли ове две планете Земља
би прешла за месец дана
крећући се уобичајеном бр-
зином од 30 км у секунди
(брзином којом се и сада
креће око Сунца али је ми
не осећамо). Кад дођу до
Марсове путање, људи ће мо-
ћи да бирају: или ће њихо-
ва планета произвести даље

СИОНСКИ БРОД

у дубине васионе, или ће наставити заједно с другим планетама „артешку“ око Сунца. Ако би се одлучили за ово последње, будући Земљани имали би годину не са 12 већ са 57 месеци! Од Сунца би добијали преко два и по пута слабију светлост и топлоту него што је сада примају. Али, и поред тога, на Земљи не би дошло до већих температурних промена захваљујући прстену који би тако одбијао Сунчеве зраке да би загревао све делове наше планете а ту би био и густ омотач кондензоване водене паре који би, као неки дебео јорган, штитио Земљу од хладноће.

Судар с Марсом

Ако будући освајачи космоса буду одлучили да се мало више позабаве Марсом, њихов први проблем би ће то што је ова планета прилично нагнута. Можда ће Земљани усправити осу те суве планете која је покривена наслагама прашине и песка и опопити снежни и ледени покривач на њеним половима како би наводњавали опровна безводна прострства а можда ће омиогући Марс јер је непогодан за насељавање? Уз пут ће размислити шта да раде са

два Марсова сателита Фобосом и Дејмосом. Први је већи, има преч-

Он обилази око Марса за нешто више од 30 часова. Земљани би могли „преотети“

планету да се креће око Сунца по Јупитеровој путањи, Земљани би имали годину

да се укључи у његову орбиту. Посматрајући Сатурн из непосредне близине чо-

ник од 12 км, и ближи планети, на око 9.500 км. То је једини сателит у Сунчевом систему који се брже окреће око своје планете него што се она обрне око своје осе! Фобос то обави за седам часова, а Марс за 24 и по часа!

Дејмос је мањи, пречник му је око 10 км, а од планете је просечно удаљен око 20 хиљада километара.

Дејмос, боље рећи позајмити, како би им послужио као резервни Месец, а Фобос би могли претворити у Марсов природни прстен.

Судар Земље с Марсом или његовим сателитима не долази у обзир. Марс има само једну десетину Земљине масе и упола мањи пречник, уз то густина му је маља, само четири пута гушћа од воде. Чак и кад би се десило да се две планете исувише приближе једна другој, Марс би се на одређеној удаљености распао сам од себе и почео да кружи око наше планете као нови, додатни и знатно већи прстен. Већ према томе да ли желе да побегну од Марса или да му се приближе, геонавигатори би помоћу планетарних мотора повећавали центрифугалну силу на Земљи.

Година од 144 месеца!

На свом даљем путу Земља — васионски брод могла би се упутити у правцу Јупитера, следећег небеског суседа, просечно удаљеног од Сунца 778 милиона километара. Са Марсове кружне путање стигла би до ње прелазећи 30 км у секунди за седам месеци. Ако би „земљански капетани“ желели су срет са овом планетом, изабрали моменат када је она најближа Сунцу, на раздаљини од 588 милиона километара. За избегавање сусрета изабрали би тренутак кад је она највише удаљена од Сунца, око 960 милиона километара. Догоди ли се да зајеле да пусте своју

од 144 уместо садашњих 12 месеци! Земља би добијала само 26. део топлоте и светлости од Сунца у односу на оне коју сада прима. Међутим, то се не би много осетило. Земљин природни прстен загревао би је и осветљавао знатно слабије, али би је зато густ омотач облака штитио нежељеног хлађења. На Земљи би наступило вечито свежје пролеће у вечитом праскозорју. Земљани ће сами одлучити да ли ће задржати такву климу и наставити Јупитеровом путањом око Сунца или ће се одлучити за неку другу орбиту која би им омогућила још повољнију климу.

Тајна њланеће с њрсћеном

Ако би будући геонавигатори желели да упуте свој васионски брод — планету према Сатурну, следећем небеском суседу просечно удаљеном од Сунца милијарду и 425 милиона км, морали би очекивати још већу хладноћу. С Јупитерове хелиоцентричне путање до Сатурна би стигли за 8 месеци лета. Ако би уз пут осетили нагло опадање топлоте и светлости, могли би се вратити назад, чак до Марса, како би га претворили у свој нови, додатни прстен. Преко њега наша планета би добила сразмерно веће количине Сунчеве енергије, он би послужио Земљи и као нека врста дуплог ђебета.

Вративши се назад ка Сатурну са своја два прстена око себе, Земља би могла

век би открио многе тајне ове планете које су огу данас нерешива зајонетка. Тако би се, на пример, уверили да ли је Сатурнов прстен настао на исти начин као и Земљин, да ли је то учинила природа или је створен по вољи евентуалних становника ове планете, или становника неког од 10 Сатурнових сателита! Уз пут би свакако испитали и постоје ли могућности за насељавање ове планете.

Земља — васионски брод, како је данас замишљају на учиници, представљала би са вршену космичку летелицу којом би сви људи света заједно поселивали планете Сунчеве система, од оне најближе Сунцу до најудаљенијих. Она би се и даље обрћала око своје осе, некад брже, а некад спорије, зависно од човекове воље и замисли и, што је веома важно, не би била правитачионо привржена Сунцу и могла би га напустити или приближити му се кад год људи буду то желели.

Уместо једноличне „артешке“ око Сунца, Земља би се упутила праволинијски у непрегледна прострства космоса, изван привлачне снаге Сунца, можда у загрљај неке друге удаљеније звезде која ће постати наша ново Сунце. Космичке експерименте представљаће најпривлачнију разноуду за будуће људе врсте Homo Titanus, који ће, поред осталог, овладати и тајном телесне бесмртности.

М.Р.

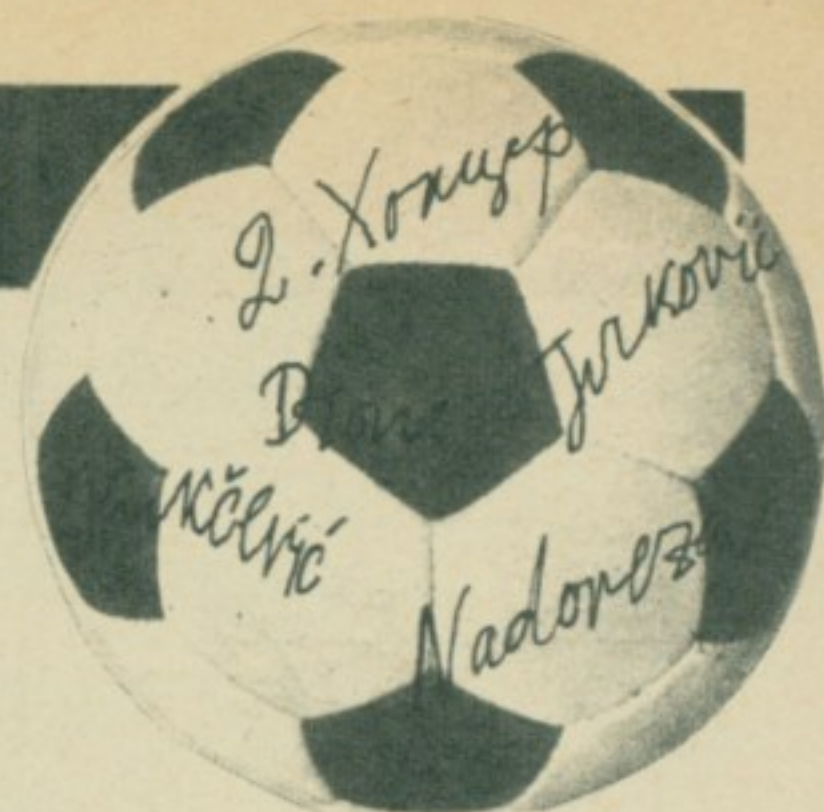

ДИКАН

и последње ФРРРУКЕ

ВЕЛИКИ ЗАБАВНИКОВ СПОРТСКИ КОНКУРС

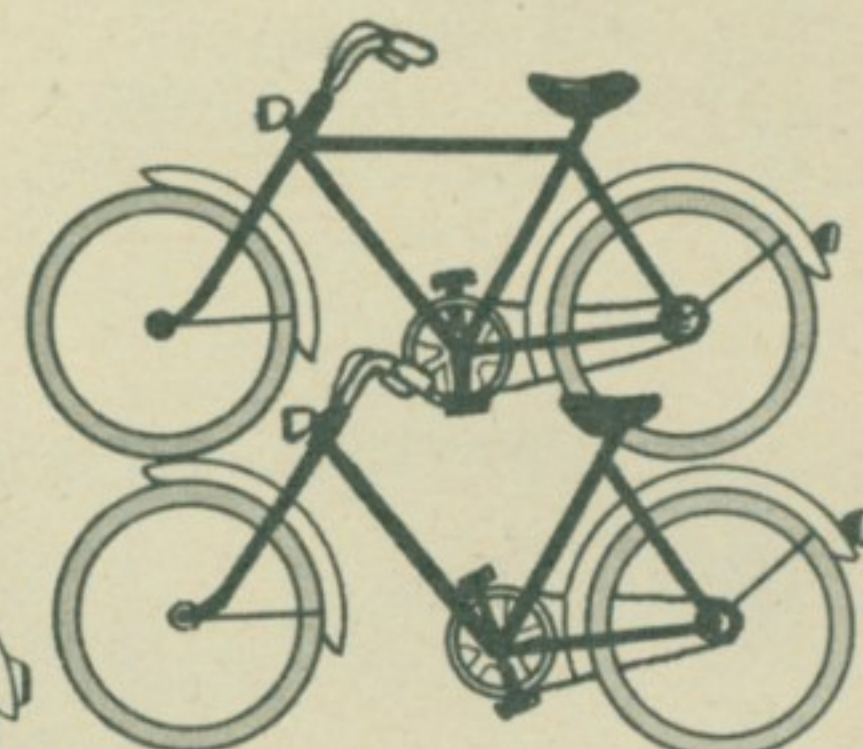
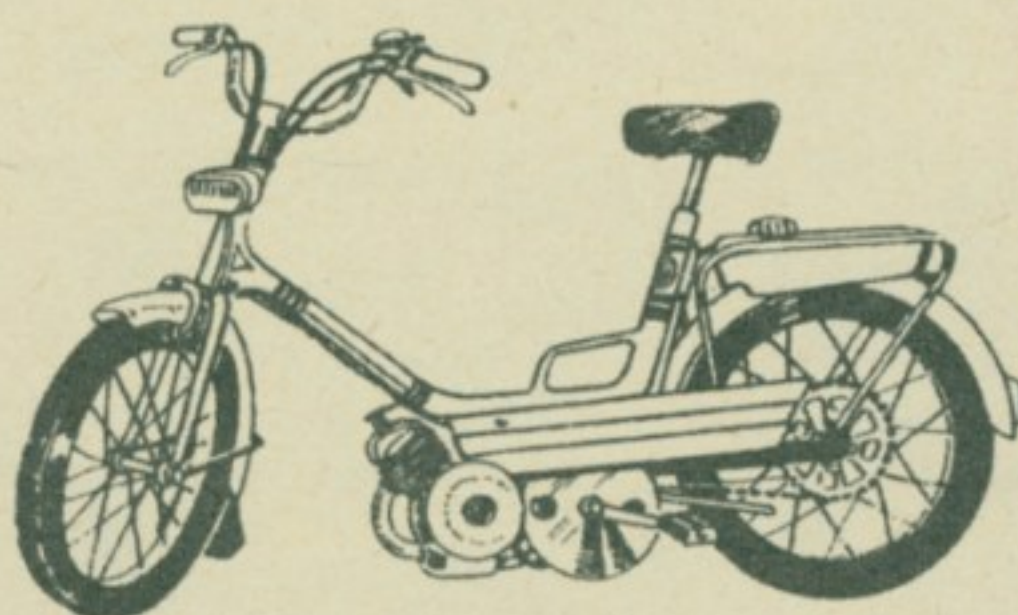
НАЈБОЉИ И НАЈОМИЉЕНИЈИ

Данас доносимо други задатак у коме треба да препознате следећих десет спортиста и уз њихова имена на приложеном купону напишете бројеве фотографија које им припадају. Да вам помогнемо: поред сваке фотографије налази се вињета — симбол спорта којим се бави спортиста са слике.

Купоне чувајте док не изађе и четврти, последњи, напишите на њему за кога навијате и који су ваши љубимци!

СПЕЦИЈАЛНЕ НАГРАДЕ ЗА СРЕЋНЕ УЧЕСНИКЕ КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ НА СВА ПИТАЊА

I награда:
„Пони експрес“ —
мотор-бицикл

II и III награда:
по 1 бицикл

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

2 Darwilove штопернице ☆ 5 Darwilovih часовника ☆ 10 пари клизаљки ☆ 10 пари смучки ☆ 5 комплета за стони тенис ☆ 5 маски за рођење ☆ 10 прибора за пецање ☆ 5 рекета за тенис ☆ 5 пари наочара за смучање.

СПЕЦИЈАЛНЕ НАГРАДЕ:

20 лопти: фудбалских, кошаркашких и ватерполо са потписом спортисте или читавог тима за који добитник навија.

20 дресова, такође, са потписима.

БОРАН ЈАНКОВИЋ	ВЛАДИМИР ЦВЕТКОВИЋ
СНЕЖАНА ХРЕПЕВНИК	НЕНАД МИЛОШ
МИЛИВОЈ КАРАКАШЕВИЋ	КРАСНОДАР РОРА
ДЕСАНКА ПЕРОВИЋ	ДУШАН БАЈЕВИЋ
НИКОЛА ПЛЕЊАШ	ДАНЕ КОРИЦА
НАЈБОЉИ ФУДБАЛЕР ЈЕ:	

КУПОН

2

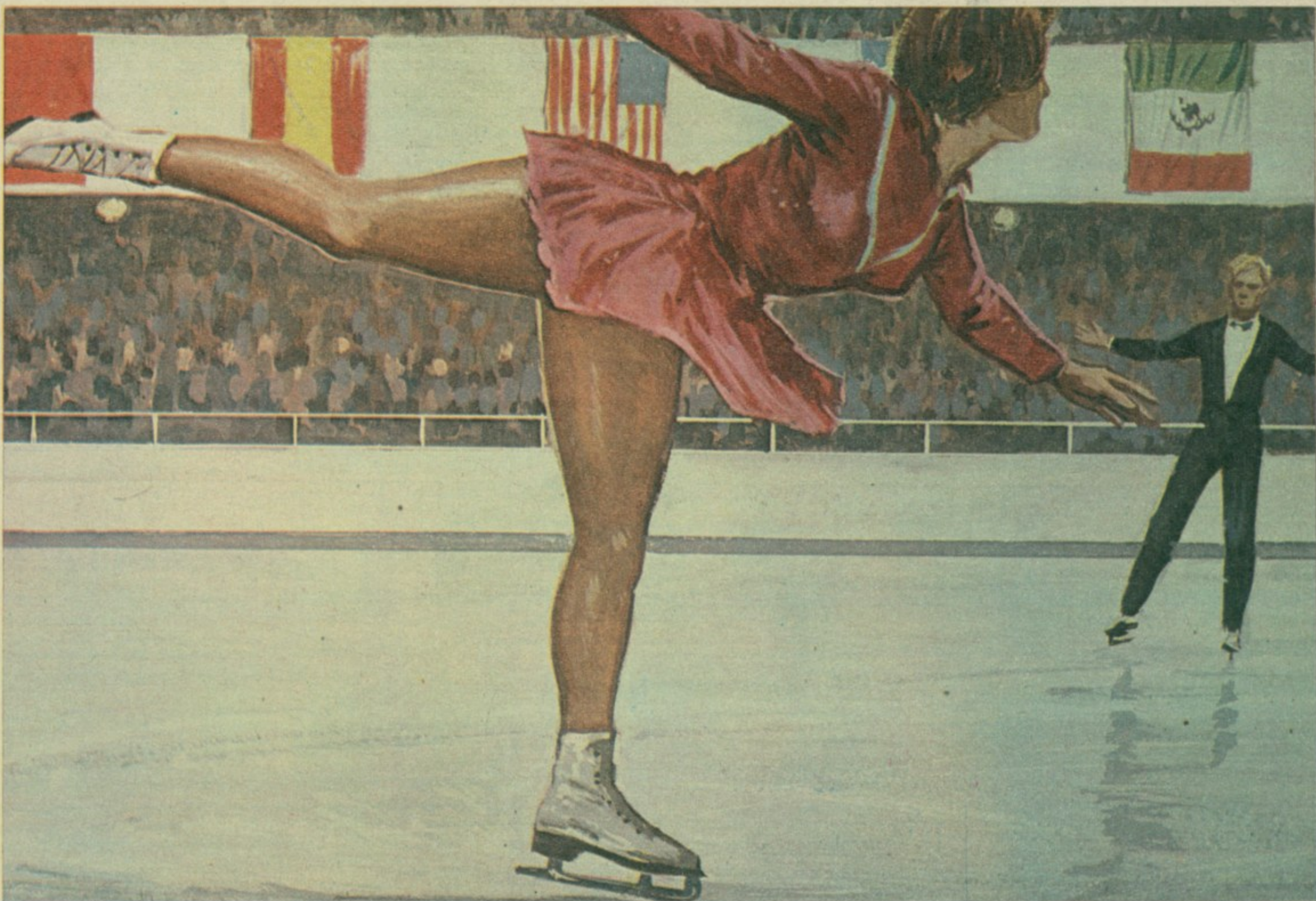
.....

ЗИМСКИ СПОР

уметничко клизање

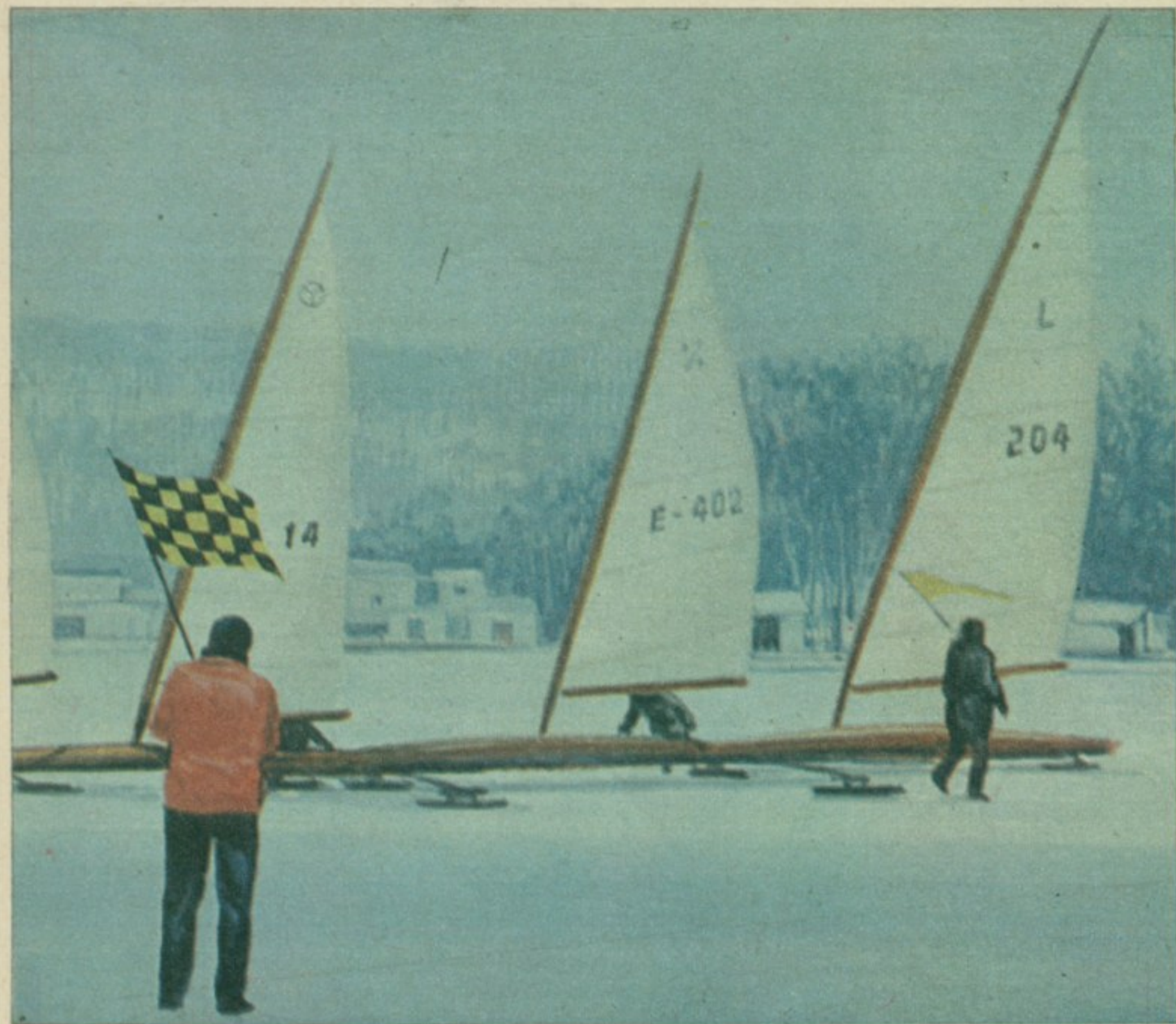
Посредством телевизије уметничко клизање на леду ушло је у сваки дом и стекло много присталица. Сваке године се одржавају европска и светска првенства, а сваке четврте олимпијаде. Клизаљке (сличуге) се праве од челика, управљају у специјалне ципеле и на њима је могуће направити безброј фигура по леду. Ова врста спортског такмичења одвија се у два дела: у школском такмичар изводи обавезне фигуре, а у слободном, уз музику коју је сам изабрао, свој састав. Такмичење се одвија у мушкој и женској конкуренцији и у паровима. Леп, напоран и здрав спорт.

брзо клизање

Врста такмичења слична трчању само што се изводи по леду, на специјалним клизаљкама које омогућавају такмичару да постигне што већу брзину. Циљ је за што краће време прећи стазу која може бити различите дужине. Напоран али и један од најздравијих спортова. Тренутно најбржи човек света је Финац Лео Линковски. Он је почетком ове године у Давосу постигао фантастичан резултат, стазу од 500 м. Линковски је прешао за само 38 секунди! Најбржа жена света је Американка Ен Хенинг која држи два светска рекорда. Нарочито је значајан њен рекорд на 1.000 м. (1 минут 27 секунди и 3 десетинке) који сигурно скоро неће бити надмашен.

ТОВИ И РАЗОНОДЕ

забаве на леду

За разлику од прaviх спортова постоји више пријатних забавних игара на леду и снегу у којима се редовно одржавају и такмичења, али које нису стекле опште признање јер их није прихватио цео свет. Тако се, на пример, у северним земљама редовно одржавају такмичења у **прескакању бурића** после залета са клизачкама на ногама! Исто је тако веома популарна и једна врста **куглања на леду** где кугла у ствари није кугла и не котрља се него клизи до чуњева. Циљ је са што мање удараца оборити што више кугли. Најпопуларнији од тих спортова је **једрење на леду**. Уместо по води једрилице на специјалним салинцима клизају по леду теране снагом ветра. Овакве једрилице постижу велике брзине које и неколико пута надмашују рекорде у једрењу на води! Јаким северним ветрови — а овај спорт је нарочито популаран у скандинавским земљама, Канади и северним деловима САД — зачас преврну једрилицу, па је одржавање равнотеже и управљање једрима изузетно важно. Због чега сви ови спортови нису стекли опште, међународно признање — није тешко одговорити. Они су углавном везани за север наше планете где леда има знатно дуже него у нашим крајевима. Једино те земље могу да се међусобно такмиче на првентвима.

ВЕЛИКИ СТРАХ

КРАЈ ГРОБА СЕ ПОЈАВИЛА ПРИЛИКА, КАО ДА ЈЕ ИЗ ЗЕМЉЕ УСТАЛА.

ПРЕВИШЕ САМ СЕ НАГНУО

Хонорар: 50 н. д.

Око 5 по подне мајка и сестра отишле су по-слом у град. Остао сам сам код куће и учио. Време је полако пролазило. Почело је да ме брине што их нема. Кад ће се већ вратити?

Моја нестрпљивост је све више расла, па сам око 7 часова изашао на терасу не бих ли их спазио. Узалуд сам зурио и напрезао очи, њих нигде. Вратио сам се књизи, али сам још неколико пута излазио. Када сам последњи пут изашао на терасу да видим долазе ли, толико сам се нагнуо да сам се изненада нашао с друге стране оgrade. Успео сам да се задржим рукама 4—5 секунди, али за мене читаву вечност. Најзад нисам више мо-

гао да издржим и почео сам да падам.

Немогуће је описати страх, изbezумљеност сиви асфалт који ми се муњевито приближавао...

Пролазници су ми притекли у помоћ, а један човек ме је одвезао до Дечије хирушке клинике. То су ми онимили ногу, превили је, а нешто касније и ставили у гипс. Убрзо су ме у болници пронашли деда и мама. Прлили су ме и плакали...

Гипс ћу носити још три недеље. Ипак, ја сам задовољан, јер сам добро прошао

Милош Бајшански,
ученик

Ивана Милутиновића 24,
I спрат, Београд

НА ПОВРАТКУ С НОЋНЕ СМЕНЕ

Хонорар: 80 н. д.

Било је то 1950. године. Радио сам у руднику „Сасе“ удаљеном 15 километара од Братунца, мале вароши у источној Босни у којој сам живио. Као радник друге смјене враћао сам се с посла веома касно а брдски пут којим сам ишао водио је поред гробља. Хладна јануарска ноћ са високим снијежом а ја сам на том путу! Једино што сам имао код себе била је рударска лампа која је шкиљила.

Сваке ноћи кад сам пролазио поред гробља осјећао сам велики страх, али невоља која је тјерала да се заради хљеб била је јача од страха. Приближавајући се ове страшне ноћи гробљу угледах утабан снијег

око њега а мало затим и из ровану земљу. Ноге су ми почеле клецати, али натраг се није могло. У близини нигдје ниједне куће, нигдје живог створа. Пошао сам још неколико корака а онда стао. У гробљу се нешто мицало, као да је из земље устала нека прилика! Нисам могао ништа друго помислити осим да је то вампир а о вампирима сам слушао најстрашније приче.

Свуда околу био је висок снијег и шума. С пута нисам могао скренути а помисао да се од вампира не може побјећи још више ме скаменила. Тада је она прилика са гробља пошла према мени. Моја рударска лампа изненада је почела да се гаси и ја сам је стезао по-

кушавајући да усмјерим ње у слабу свјетлост према прилици.

— Ко је то? — упита она. Мало ми је лакнуло јер сам схватио да је то људски створ. Низ мене је капала млака вода од силног страха. У оној непознатој прилици препознао сам једну жену из села која је била умно поремећена. Тада сам продужио путем.

Сљедећег дана сам сазнао да је она жена ископала из гробља своје дијете које је било сахрањено тамо. И данас, послје толико година, са језом се сјећам оне необичне и страшне ноћи.

Милоје Радосављевић,
радник, М. Тита 190,
75420 Братунац

СИВИ АСФАЛТ ПРИБЛИЖАВАО МИ СЕ МУЊЕВИТОМ БРЗИНОМ

ХЛАДНА РУКА

ХОНОРАР: 70. Н. Д.

МОГАО БИХ СЕ ЗАКЛЕТИ ДА ЈЕ САДА ДЕВОЈКА БИЛА ЗА ЈЕДНО МЕСТО БЛИЖЕ.

Пре два лета кад су ми се другови разишли, решио сам да што чешће посећујем Музеј кинотеке јер се баш у то време давала серија филмова „страве и ужаса“ о вампирима, вукодлацима и слично.

Тога дана било је веома мало гледалаца. Осим још је две девојке, која је седела 2—3 места даље од мене, на левој страни гледалишта није било више никога.

Филм се ближио крају, и ја, пошто сам напамет знао стравичан завршетак, гледао сам без имало узбуђења.

И онда, у тренутку када се вампир опремао да зграби жртву, на моју руку се спусти једна као лед хладна шака и у истом тренутку крај мога ува зачу се вриск. Као

опругом избачен од страха пометех са седишта. До мене је седела девојка.

— Нисам вас ваљда уплашила? — упита она.

— Ма не, уопште нисте — одговорих ја, нимало убедљиво.

Ево шта се у ствари десило. Девојка се, уплашена сцене из филма, полако примицала. Када су сцене достигле врхунац ужаса, она је се ла до мене и, уплашена, ухватила ме за руку и вриснула.

Од тада, кад год гледам сличне филмове, претходно се осврнем око себе и трудим се да запамтим ко где седи.

ЈОВАН ГУЗИНА, ученик VI београдске гимназије

Двадесет деветог децембра 1902. године испред Црвене тврђаве у Њу Делхију прослављао се „Дурбар“, свечаност махараца.

Поворка је ступала у беспрекорном поретку. На челу сулаганим ходом, бок уз бок, ишла два огромна слона. На леђима су им биле носилке од чистог злата у којима су, под огромним сунцобранима, седела два највећа владара Индије — махараца од Мајсура и низам од Хајдерабада. Иза њих, по тачно утврђеном редоследу, долазили су остали краљеви, један по један, сваки у златној носилци и строго пазећи да му слон не стане на сенку претходног и тако нанесе увреду владару који иде испред као виши по рангу. Преко 600 махараца дошло је да се поклон и положи заклетву новом цару Индије, енглеском краљу Едварду VII који је наследио своју мајку краљицу Викторију.

САЛВЕ ЗА МАХАРАЦУ

Махараце, односно велики краљеви звали су се владари већих држава од којих се састојало индијско царство. Овај назив временом је у обичном говору почео да означава владара било које државе у Индији. Мада су све до XVII века били потчињени Великом могулу, односно индијском цару из монголске династије чија је престоница била у Делхију, махараце су господарили животом и смрћу својих поданика. Сматрали су их живим боговима а они су се у јавности појављивали у златотканом ачану богато украшеном драгим камењем коме се у Индији приписивала божанска моћ. Њихова воља била је за поданике закон.

Нешто се променило тек када је Индија постала ко-

УЛИЦА ПОПЛОЧАНА БИСЕРИМА

НИЗАМ ОД ХАЈДЕРАБАДА У ИНДИЈИ НАЈБОГАТИЈИ ЈЕ ЧОВЕК НА СВЕТУ. АЛИ, ОН ЈЕ И НЕВЕРОВАТНА ТВРДИЦА И РАДО ПРИМА НОВЧАНУ ПОМОЋ КОЈУ МУ ЉУДИ ШАЉУ ДА БИ ГА ПОСТИДЕЛИ.

лонија Велике Британије 1858. године. Главни представник британске власти био је вицекраљ са седиштем у Делхију док је енглески краљ, кога је он заступао, носио титулу цара Индије. Махарацама је остављена власт у унутрашњим питањима њихових земаља, могли су да кују новац и штампају марке, имали су право да сами бирају своје наследнике. Заузврат, махараце су се обавезали да у ратовима увек учествују са

војском на страни Велике Британије.

Вицекраљ Индије одредио је ранг сваког махараце према величини и значају државе којом је овај владао. Сваки од њих имао је, према рангу, право на одређен број топовских салви у знак поздрава. Највећи број салви, 21, припадао је махарацама од Мајсура, Кашмира, Бароде и Гвалиора и низаму од Хајдерабада. Најмањи број салви био је 11 и међу владарима који су на

њих имали право налазио се и раца најмање индијске државе, Билбарија, велике 3 квадратна метра са свега 30 становника.

1. АПРИЛ ДРЖАВНИ ПРАЗНИК

Махараце су живели изоловано од народа и све њихове жеље, хирови или страсти сматрани су вољом богова. А хирова је било поприлично и морала им се потчињавати не само околина владара већ и читава држава.

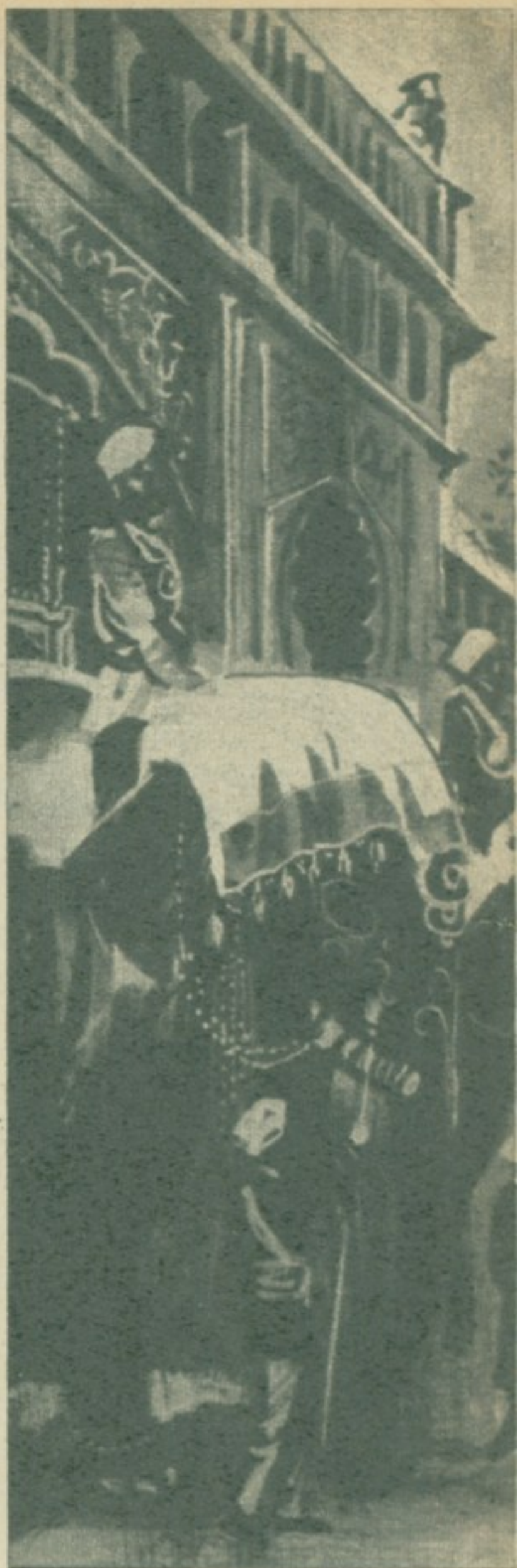
Тако је махараца Хира-Синг од Набхе забранио својим поданицима да излазе из кућа и баве се било чим од заласка до изласка Месеца. Једине дозвољене боје у Набхи биле су бела и плава. Све то ради одавања почасти оснивачу династије, Кришни, чији је амблем Месеца а боја плава. Махараца Мадо-Синг од Џајпура, опет, нигде није ишао без „свете воде“ из реке Ганга. Када је пошао на крунисање краља Едварда VII у Лондон, закупио је цео брод и на њега укрцао безброј бачви с водом из Ганга како би у њој могао свакодневно да се купа.

Хоби Мадхо-Синдије, махараце од Гвалиора, био је друге врсте. Он је обожавао да се игра макетама железница па је направио нарочит воз од сребра који је

на сребрним шинама крстарио по столу у дворани за банкете. Вагони су били натоварени разним јелима и зачинима и тешко оном госту који би пропустио да се обилно послужи храном из вагона који би се пред њим зауставио. Други хоби овог махараце биле су шале и подвале. Толико их је волео да је 1. април прогласио за државни празник.

Необичан владар али из сасвим других разлога био је и Џај-Синг, махараца од Џајпура, један од највећих астронома у историји. Како је био талентован математичар и необично проницљив дух, Џај-Синг је поставио себи задатак да провери све прорачуне које су у XV веку извршили астрономи из Самарканда. Међутим, имао је посебне назоре о инструментима којима ће то извести. Тако је наредно да се по његовим нацртима подигне читав „шума“ фантастичних мермерних објеката: стубова, кугли, пирамида. Када су савремени астрономи проверили његове прорачуне и извршили мерења његовим инструментима од мермера, остали су запањени: резултати добијени овим огромним каменим објектима нису заостајали за онима до којих се дошло помоћу најсавременијих астрономских апарата.

Џагад Џит-Синг, махараца од Капуртале, случај је за себе. Мада је на престо ступио као скроман владар државице упола мање од Луксембурга, успео је од ње да начини најмодернију и најпознатију државу Индије. Али, после прве посете Вер-

12 Махараца од Џајпура подигао је у XVIII веку фантастичне астрономске инструменте од мермера помоћу којих је извршио веома прецизна мерења.

У носилкама од чистог злата седела су два највећа владара Индије — махараџа од Мајсура и низам од Хајдерабада.

сају код Париза Џагад Џит је уобразио да је баш он инкарнација Луја XIV па је пожурио да усред Индије направи копију Версаја а целу породицу и све дворјане натерао је да се облаче у стилу Луја XIV, са све напудраним перикама и кринолинама.

ВЛАДАР У РИТАМА

Наследник краљева Голконде из чијих су рудника потекли сви славни драгуљи света, низам од Хајдерабада, најбогатији је човек на свету. Јувелири који су покушали да процене његово богатство у злату и драгом камењу кажу да би само бисерима могао да попљоча целу улицу Пикадили у Лондону! Па ипак, он нема никакав хоби — најбогатији човек на свету истовремено је невероватна тврдица. Он шије ново одело тек кад му се старо распадне, дозвољава да му промене постељину када више нема на шта да се стави закрпа. А владао је државом великом као Грчка, са 20 милиона поданика!

У време када је Индијом харала велика глад, низам није дао свој прилог за помоћ сиротињи изговоривши се да је и сам превише сиромашан. Убрзо су почеле да му пристижу новчане попиљке од људи који су же-

тели да га постиде. На опште запрепашћење, најбогатији човек на свету је не трепнувши примио све прилоге и најсрданије захвалио дародавцима. И поред свих мана стари низам, који је недавно уступио место своме сину принцу од Бе-

њу измишљајући најневероватније забаве, неки од њих остали су забележени у историји као мудри владари који су се трудили да побољшају живот милионима гладних Индијаца.

Махараџа од Капуртале, и поред својих мушица, поди-

дима групна путовања по европским земљама и финансирао им студије. Махараџина кћи наставила је стопама свога оца па је чак била министар здравља у влади премијера Нехруа.

Када је 1947. године проглашена Индијска Република, махараџе су се морали одрећи својих престола. Наступило је ново време у коме није било места за мноштво старих краљева. У току стварања републике у Индији су постојале 554 државе. Нова влада одредила је бившим краљевима, по уговору који је са њима склопила, доживотне годишње пензије према рангу који им је некада припадао. Сви су, осим тога, ослобођени пореза и царине. Махараџе су, разуме се, били веома недовољни и огорчени и нову индијску владу пружали су отпор где год је то било могуће.

КОЛЕКЦИЈА РОЛС-РОЈСА

Махараџа државе Барода, Пратап-Синг, био је један од ретких владара који су прихватили идеју о стварању Индијске Републике. Он је достојно наставио традицију свога славног оца Сајаџи Раоа који је први укинуо закон по коме су жене морале да носе вео и дао им право гласа, завео бесплатно школовање за све, укинуо дечије бракове и строге баријере између каста.

Али, и напредни Сајаџи Рао имао је својих слабости, на пример, страст према драгом камењу. Да би ту страст задовољио он не само што је купио чувене дијаманте „Звезду Југа“, „Ежен“ и „Акбар“, већ је имао и тепихе саткане од бисера, рубина, смарагда и сафира. Његове личне кочије биле су од чистог сребра. Међутим, његов велики пријатељ махараџа од Бхаратпура више је ценио аутомобиле па је имао читаву колекцију скупоцених ролс-ројса од — сребра! Махараџа Јадавиндра-Синг од Патијале није могао да схвати овакве страсти. Он је сматрао да је у животу најважније скупљати старо ордење па је његова баснословна колекција највећа и најцењенија на свету.

Ганга-Синг, махараџа од Биканера, наследио је брата када је имао свега 7 година. Чим је мало поодрастао, млади махараџа је, ужаснут бедом која је царовала у земљи, донео одлуку да све до смрти девет десетина својих прихода даје на подизање брана, копање мреже канала за наводњавање, обезбеђивање од поплава и слично. Само десетак година касније пустињски Биканер претворио се у расцветали врт, становништво се ослободило глади и удвостручило.

ТУРИСТИЧКА АТРАКЦИЈА

Последњи велики „Дурбар“ у индијској историји почео је 30. септембра 1960. у 4 часа и 12 минута. Ово време одредила је екипа учених астролога. У том тренутку појавио се циновски слон са златном носилком у којој је достојанствено седео махараџа од Мајсура. Пошто је дефиле завршен, махараџа је ушао у велику салу која може да прими не колико хиљада људи и сео на престо израђен од јединог комада злата тешког више стотина килограма.

Свечаност је трајала 9 дана и кад год би се махараџа успео на престо, палили су се милиони сијалица у чијој држави а дугачке колоне раца, мањих владара и достојанственика падале на колена око престола полагајући дарове пред ноге најмоћнијег међу краљевима.

Али, сумрак моћи махараџа већ је био на помолу и овај „Дурбар“ више је личио на туристичку атракцију. Притиснута проблемима сиромаштва, глади, велике смртности и прираштаја становништва, влада Индије Ганди донела је одлуку да се махараџама одузму све привилегије гарантоване 1947. године. Уставни суд је, међутим, ову одлуку прогласио незаконитом. Морао је да интервенише сам председник Републике Гири и последњих дана 1971. године махараџама су привилегије ипак укинуте. Наравно, они због тога неће осиромашити.

Деца Џагад Џит-Синга одевена у стилу Луја XIV са напудраним перикама.

рара, цењен је песник а од своје престонице створио је прекрасан град.

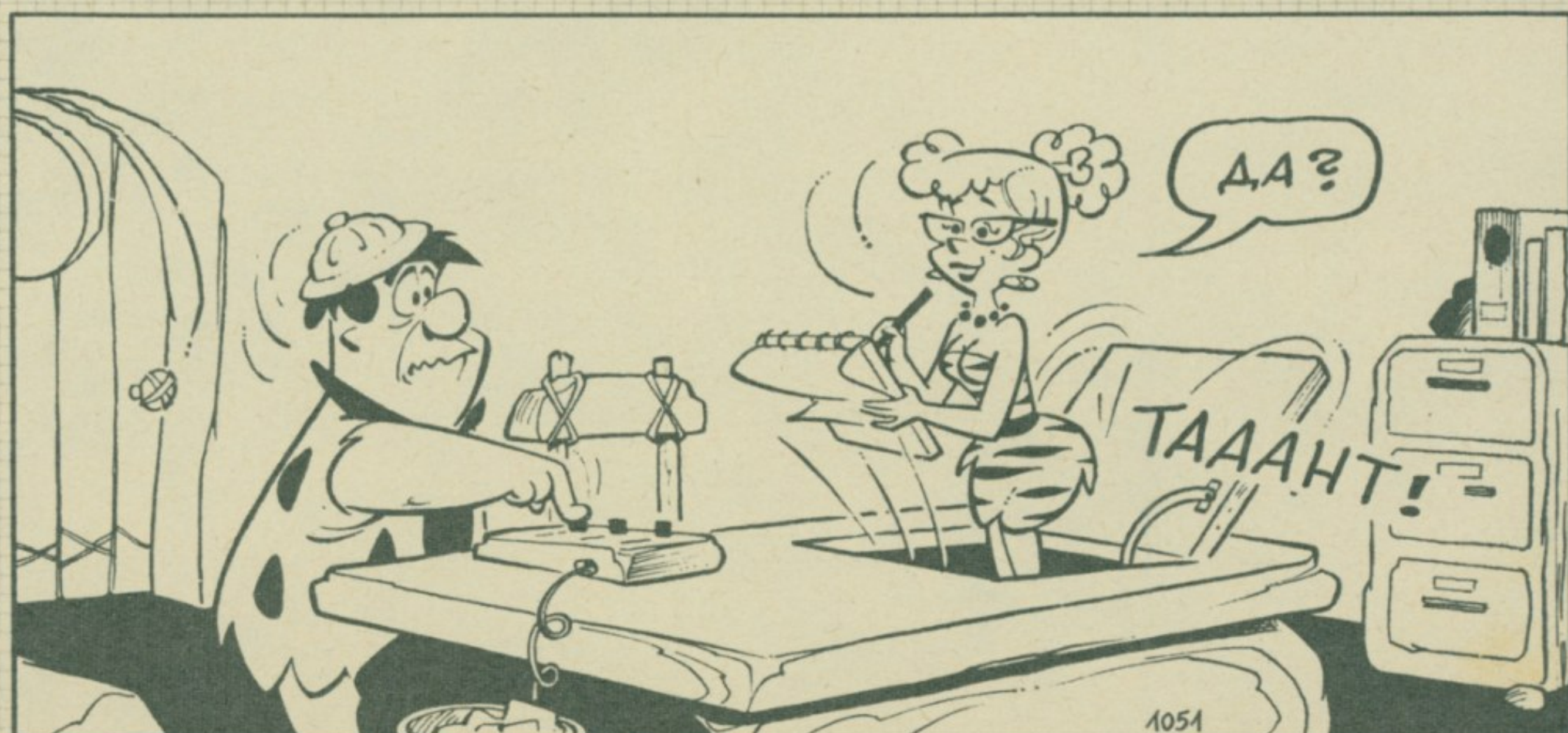
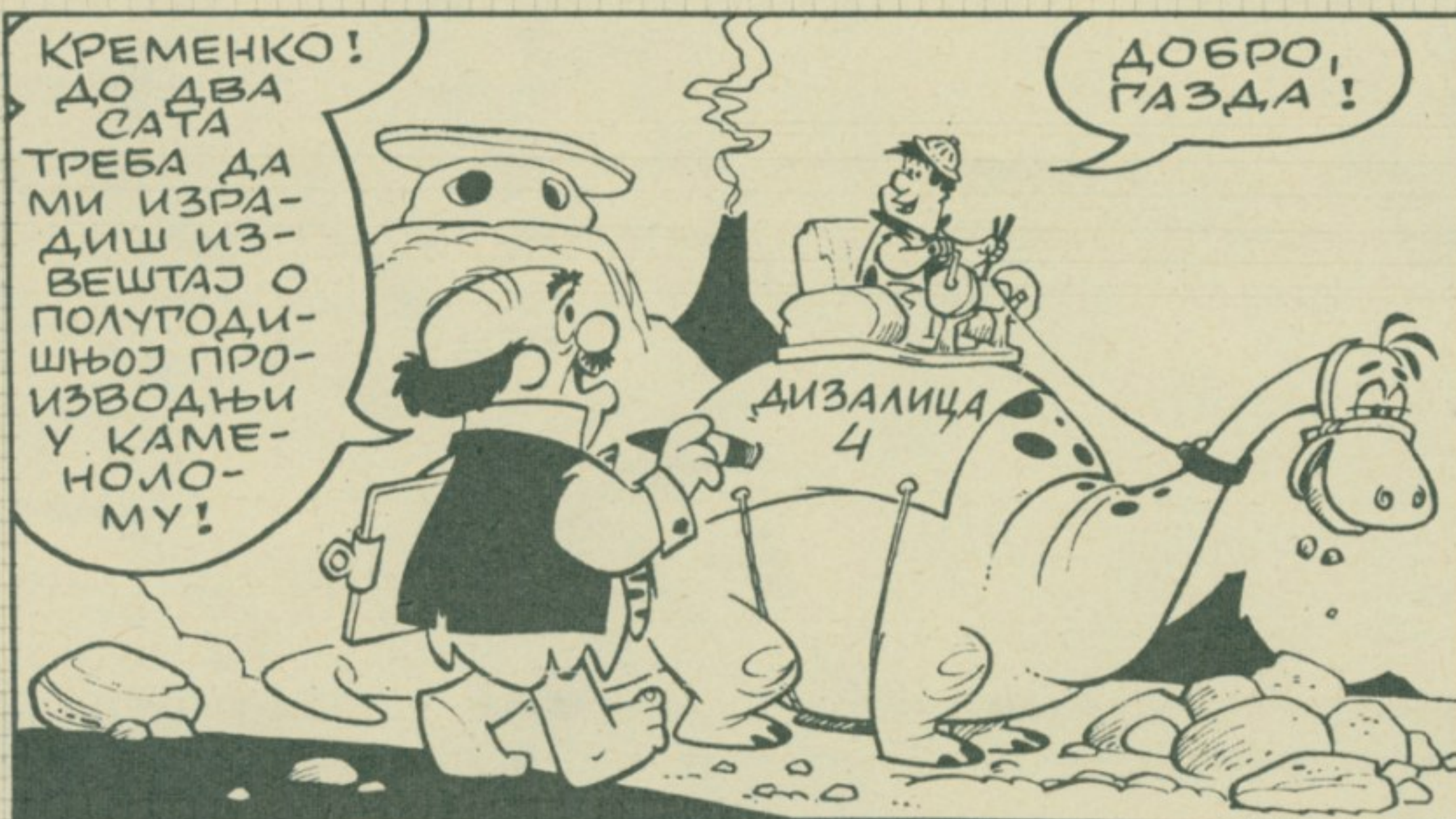
ДОЖИВОТНЕ ПЕНЗИЈЕ

Мада велики број махараџа углавном проводи дане у лову и раскошном ленчаре-

гао је од свога новца на десетине школа и болница, изградио железничку мрежу и путеве за аутомобилски саобраћај, подигао читав град намењен старцима о којима нема ко да се брине. За његове владе Капуртала је добила прву скупштину с изабраним посланицима и мини-старством правде а сам махараџа плаћао је младим љу-

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

ПРЕХРАМБЕНИ EUROCREM®

УЧЕСТВУЈ У ВЕЛИКОМ
НАГРАДНОМ КОНКУРСУ
EUROCREMA!

Изрежи омот EUROCREM
БЛОКА или поклопац
EUROCREMA и када са-
купиш 5 омота пошаљи на
адресу: **ПОЛИТИКИН ЗА-
БАВНИК**, Македонска 29,
11001 Београд. Рок при-
јема 1. март 1971. Међу
приспелим купонима биће
на срећу извучени добит-
ници следећих награда:

50 кутија EUROCREMA
у тежини 1 кг

6 фото-апарата ЕТЈУД

100 грамофонских плоча

ПРОИЗВЕДЕН ПО ЛИЦЕНЦИ „GANDOLA” ИТАЛИЈА

EUROCREM — ИЗВАНРЕДНА НОВА ПОСЛАСТИЦА!
НИЈЕ БОМБОНА, НИЈЕ ЧОКОЛАДА.
ШТА ЈЕ ОНДА! ПРОБАЈТЕ И ВИДЕЋЕТЕ!

EUROCREM ЈЕ ОСВОЈИО ЦЕЛУ ЕВРОПУ! САДА СЕ
МОЖЕ КУПИТИ И КОД НАС: СПЕЦИЈАЛНЕ
ЧОКОЛАД-ТАБЛЕ ФИЛОВАНЕ EUROCREМОМ
— EUROCREM БЛОК И ПОСЕБНО ПАКОВАН КРЕМ
У ОМОТИМА ОД ФОЛИЈЕ.

EUROCREM СЕ УПОТРЕБЉАВА У СВАКОЈ
ПРИЛИЦИ:
У ШКОЛИ, НА ИЗЛЕТУ, У КУЋИ!

ОДЛИЧАН ЈЕ ЗА МАЗАЊЕ НА ХЛЕБ!

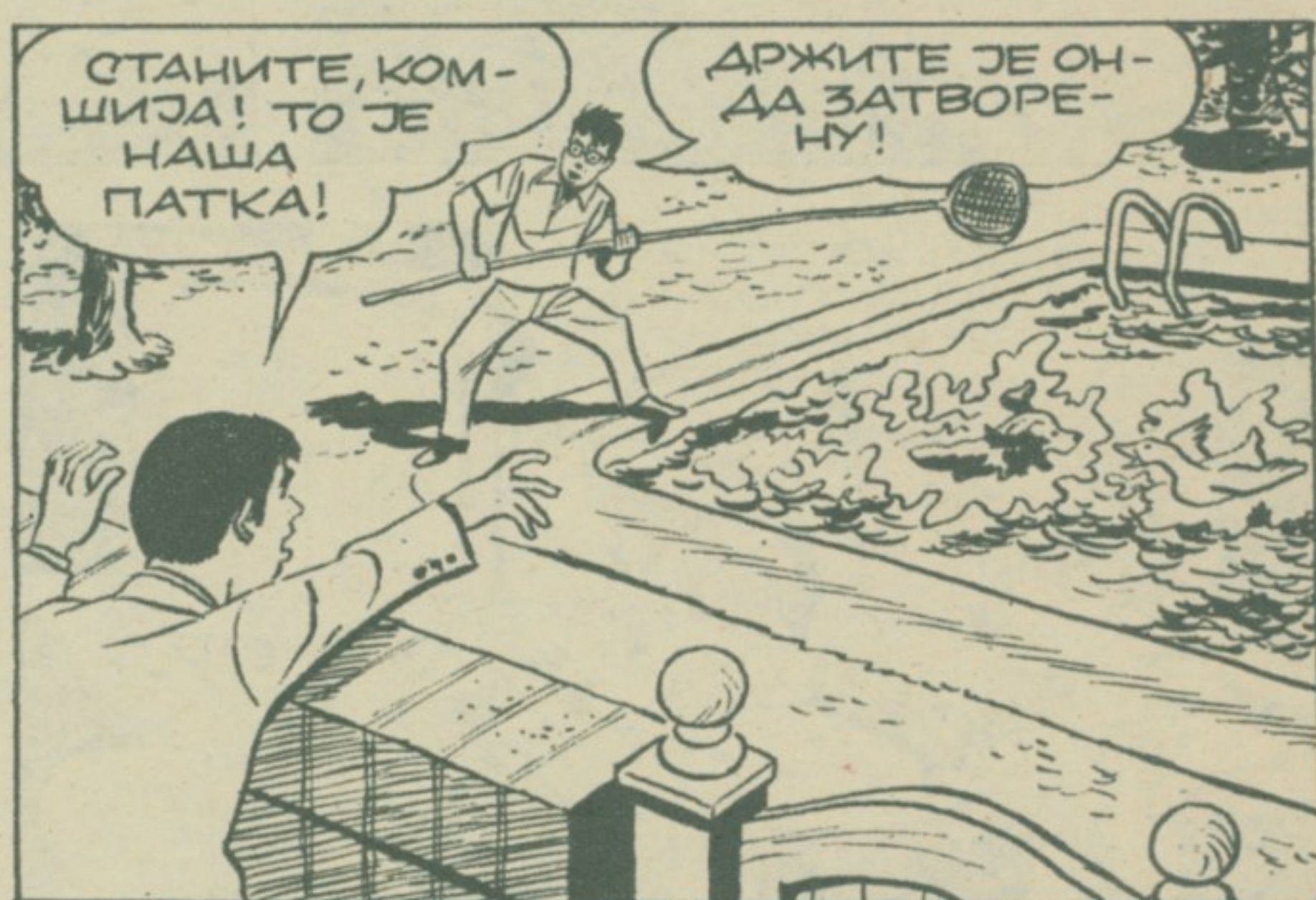
НЕЗАМЕНЉИВ КАО ФИЛ ЗА ТОРТЕ, ОБЛАНДЕ,
ПАЛАЧИНКЕ!

ТАКОВО
ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ
Yugoslavia Commerce
БЕОГРАД

WALT
Disney's

ПАТКА ОД 1.000.000 ДОЛАРА

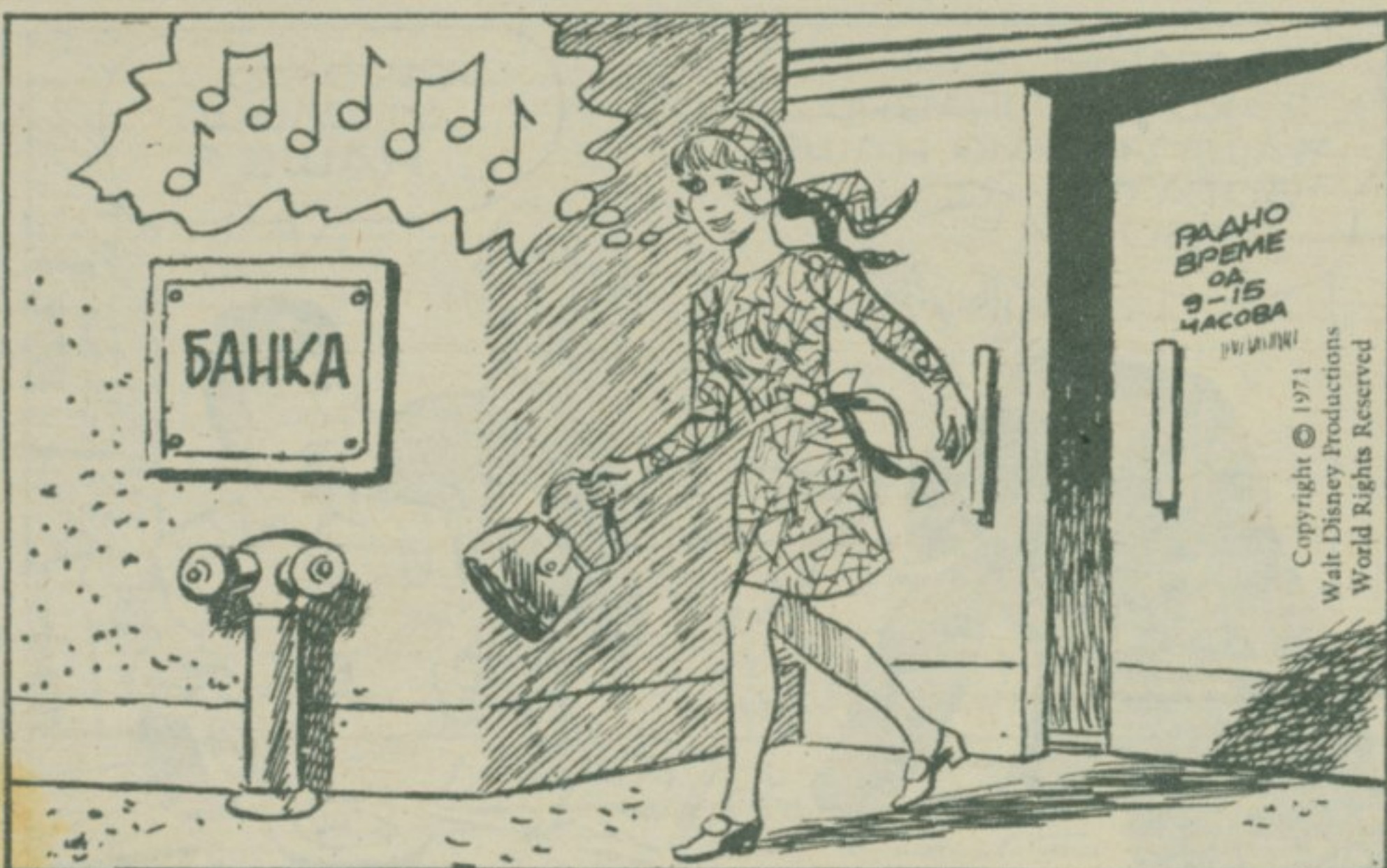

СУСЕДОВОГ ПСА НИЈЕ БИЛО У БЛИЗИНИ И АЛБЕРТ
ДУЛИ ЈЕ МОРАО ДА ЛАЈЕ ИЗ СВЕГ ГЛАСА...

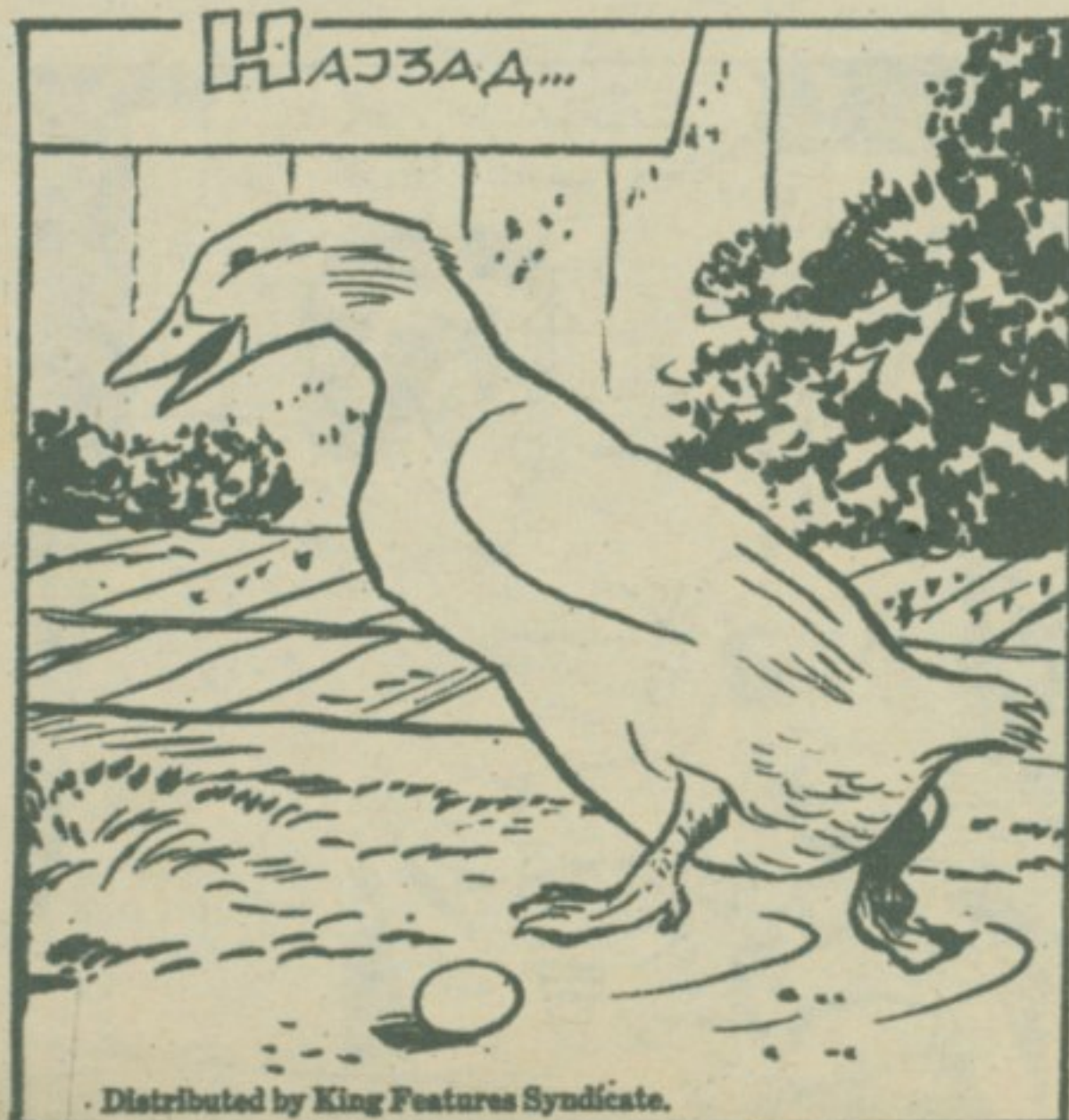
ПОСЛЕ ДУГОГ НАГОВАРАЊА, ШИРЛИ
ЈЕ ИСПУСТИЛА ГЛАСНО „ПАК“ И... ЈАЈЕ!

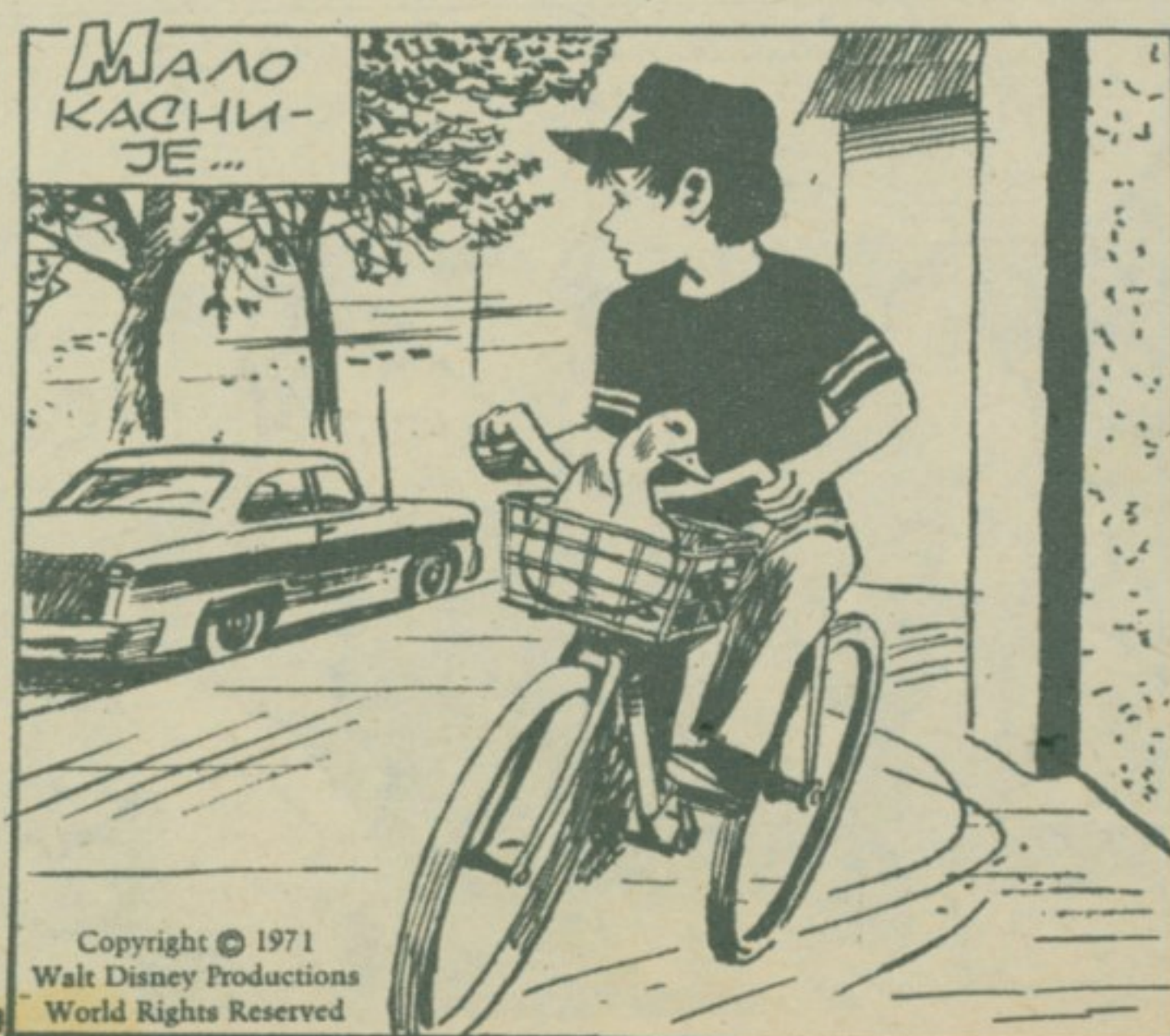

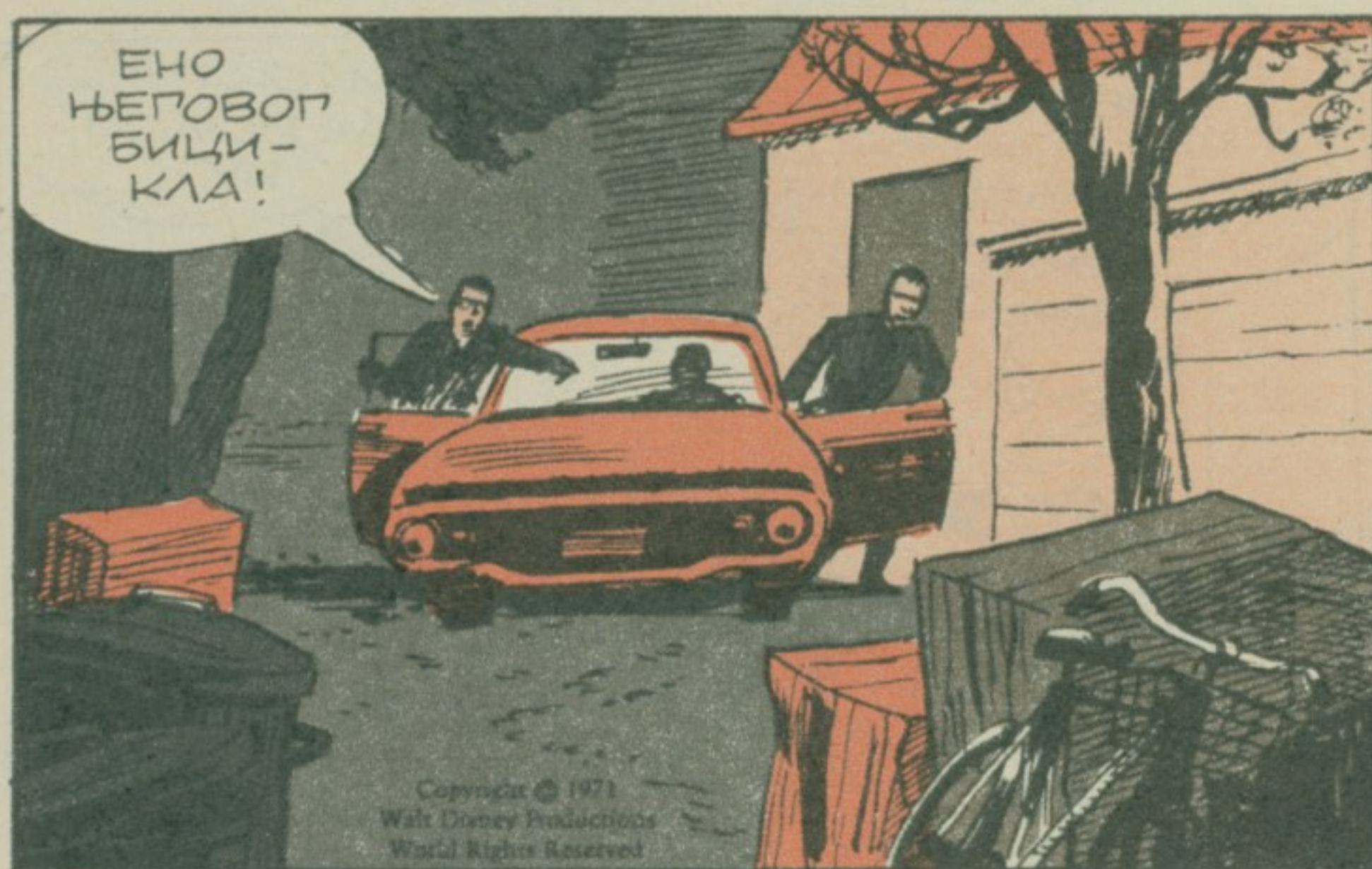
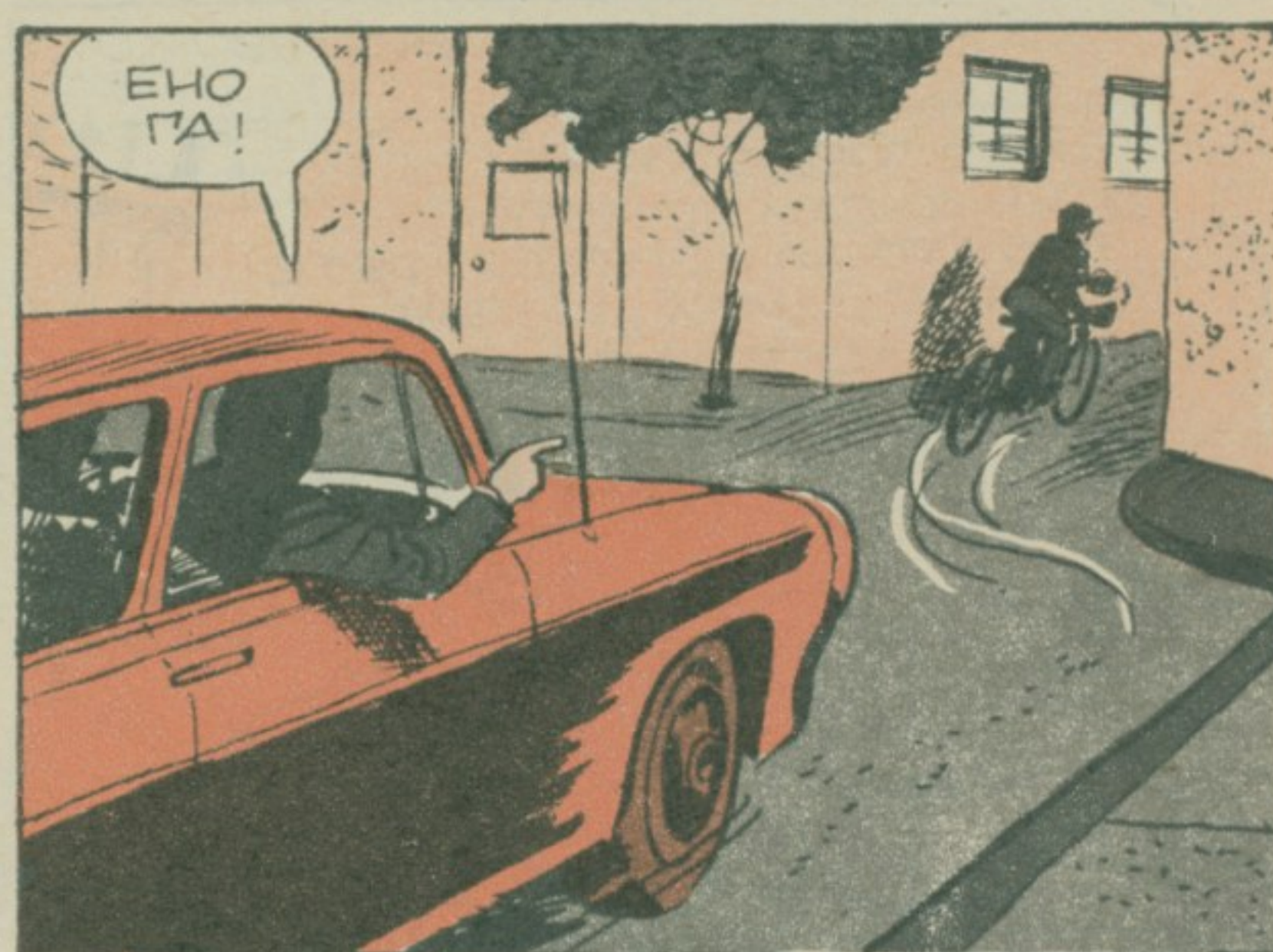
КЕТИ ЈЕ ЗАТИМ КРЕНУЛА ДА УНОВЧИ
СВЕЖА „ЖУМАНЦА“...

ШОНИ ГАЛАКСИЈА

КЛОПКА ЈЕ БИЛА
ВЕОМА ЛУКАВО ПО-
СТАВЉЕНА.
ОСВАЈАЧИ ИЗ СВЕМИ-
РА УПАЛИ СУ У ЊУ...

BERNARDO 60. SI.

SELECCIONES ILUSTRADAS Derechos Reservados ESPAÑA

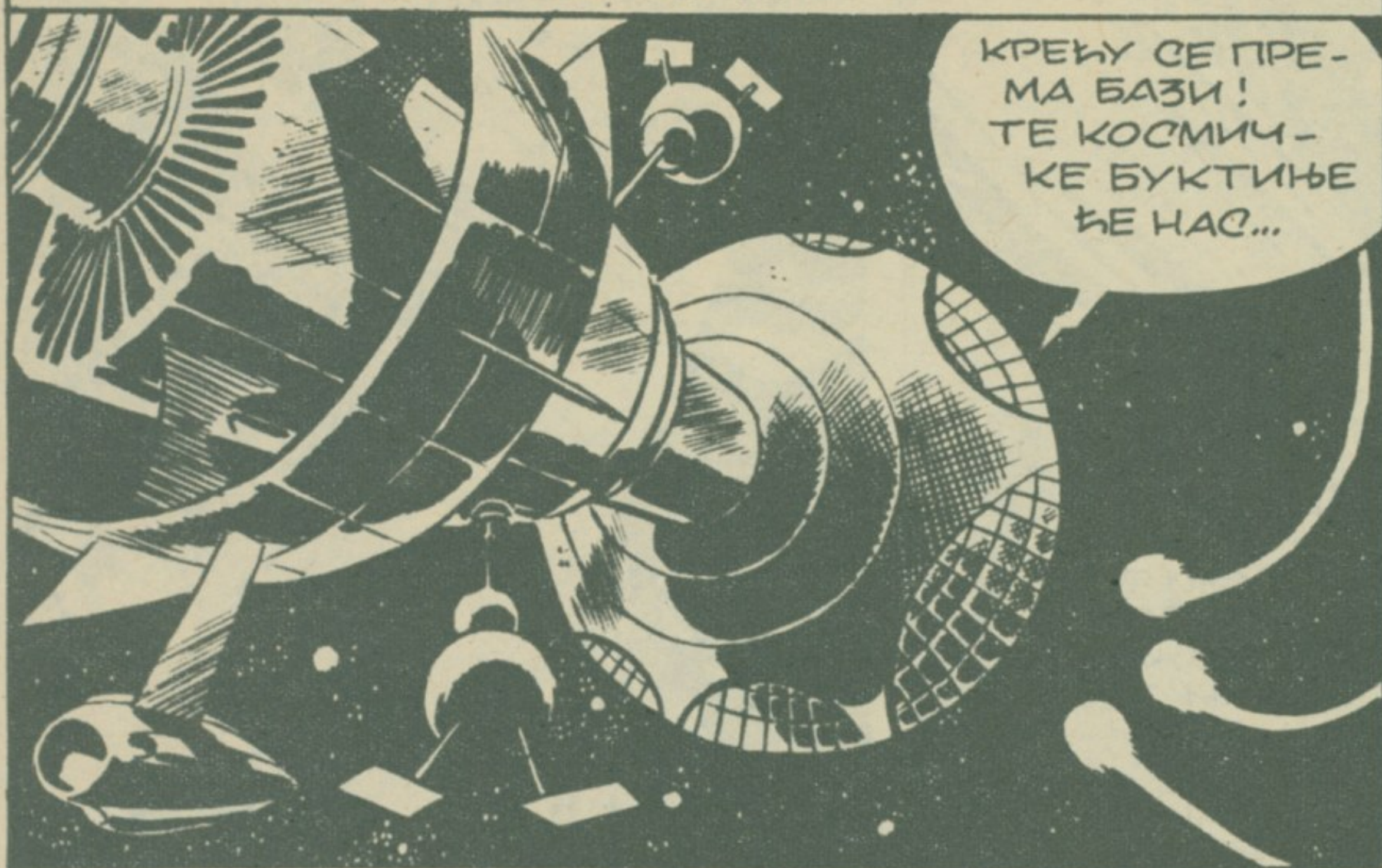
ПРВУ ВЕСТ О ОПАСНОСТИ
КОЈА ВРЕБА У КОСМИЧКИМ
ПРОСТРАНСТВИМА ПОСЛАО
ЈЕ ЈЕДАН ПУТНИЧКИ БРОД
КОЈИ ЈЕ ЛЕТЕО ЗА
МАРС...

НЕ МОЖЕМО ДА ОБ-
ЈАСНИМО ШТА ЈЕ ТО
У СТВАРИ! ИЗГЛЕ-
ДАЈУ КАО ТРИ
МАЛА СУНЦА КОЈА
ИДУ НА НАС
ФАНТАСТИЧНОМ
БРЗИНОМ!

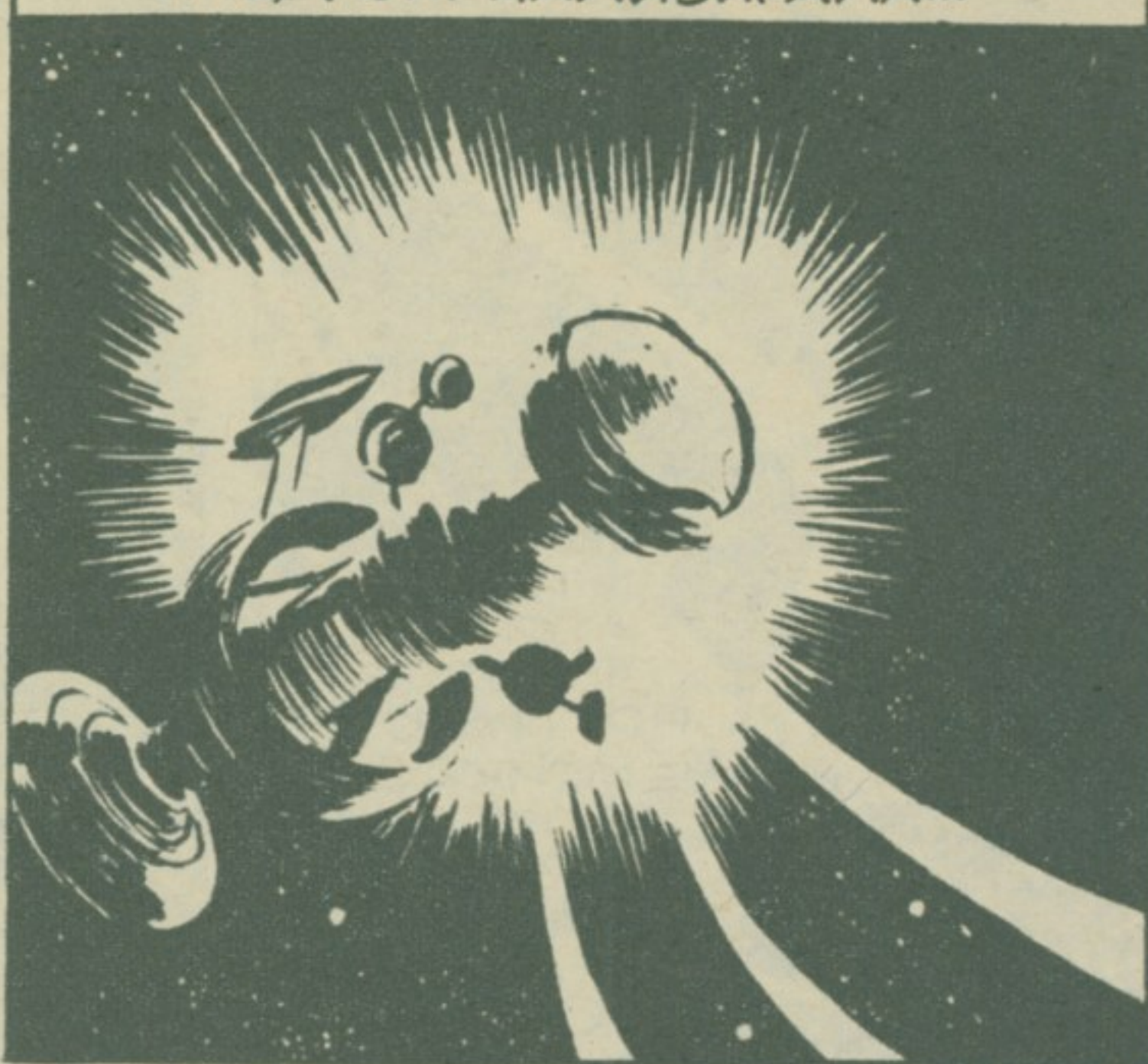
ИДУ ПРАВО
НА НАС!
УДАРИЋЕ
НАС...
АААХ!

НЕКОЛИКО ДАНА КАСНИЈЕ ТАЈАНСТВЕНЕ УСИЈАНЕ КУГЛЕ ПОНОВО СУ НАПАЛЕ! ОВОГ ПУТА ЊИХОВА МЕТА БИО ЈЕ ЈЕДАН ВЕШТАЧКИ ЗЕМЉИН САТЕЛИТ...

ОД ВЕШТАЧКОГ САТЕЛИТА НИ-ЈЕ ОСТАЛО НИ ТРАГА! ЗАТИМ ЈЕ ЈЕДНА ОСМАТРАЧКА СТА-НИЦА СИГНАЛИЗИРАЛА...

...ДА СУ ПРИМЕЋЕНЕ СВЕТЛЕЊЕ ЛОПТЕ! И СТА-НИЦА ЈЕ БИЛА УНИШТЕНА! ТАДА ЈЕ **ЏОНИ ГАЛАКСИЈА**, НАЗВАН ВИТЕЗ КОСМОСА, ОДЛУЧИО ДА СТУПИ У АКЦИЈУ...

ТО СУ ПАМЕТ-НЕ МЕРЕ ПРЕДО-СТРОЖНОСТИ ЈЕР СУ УСИЈАНЕ ЛОП-ТЕ УНИШТАВАЛЕ БАЗУ ЗА БАЗОМ! ЕВО ИХ! ТРЕБА ДА ОБА-ВЕСТИМ КОСМИЧ-КУ ПАТРОЛУ!

КРЕЉУ СЕ ФАНТА-СТИЧНОМ БРЗИ-НОМ! МНОГО БРЖЕ ОД НАЈБРЖЕГ КОСМИЧКОГ БРО-ДА!

ПРОТИВ ЊИХ НЕ ПО-МАЖЕ НИЈЕ-ДНО ОРУЖЈЕ! НА ОВАКВОГ НЕПРИЈАТЕЉА ЈОШ НИКАД НИСАМ НАИ-ШАО!

НАШЕ
АТОМСКЕ
ГРАНАТЕ
ПОТПУНО СУ
НЕЕФИКАСНЕ!
ЛОПТЕ ИХ
ПРОСТО
УСИДАЈУ
У СЕБЕ!

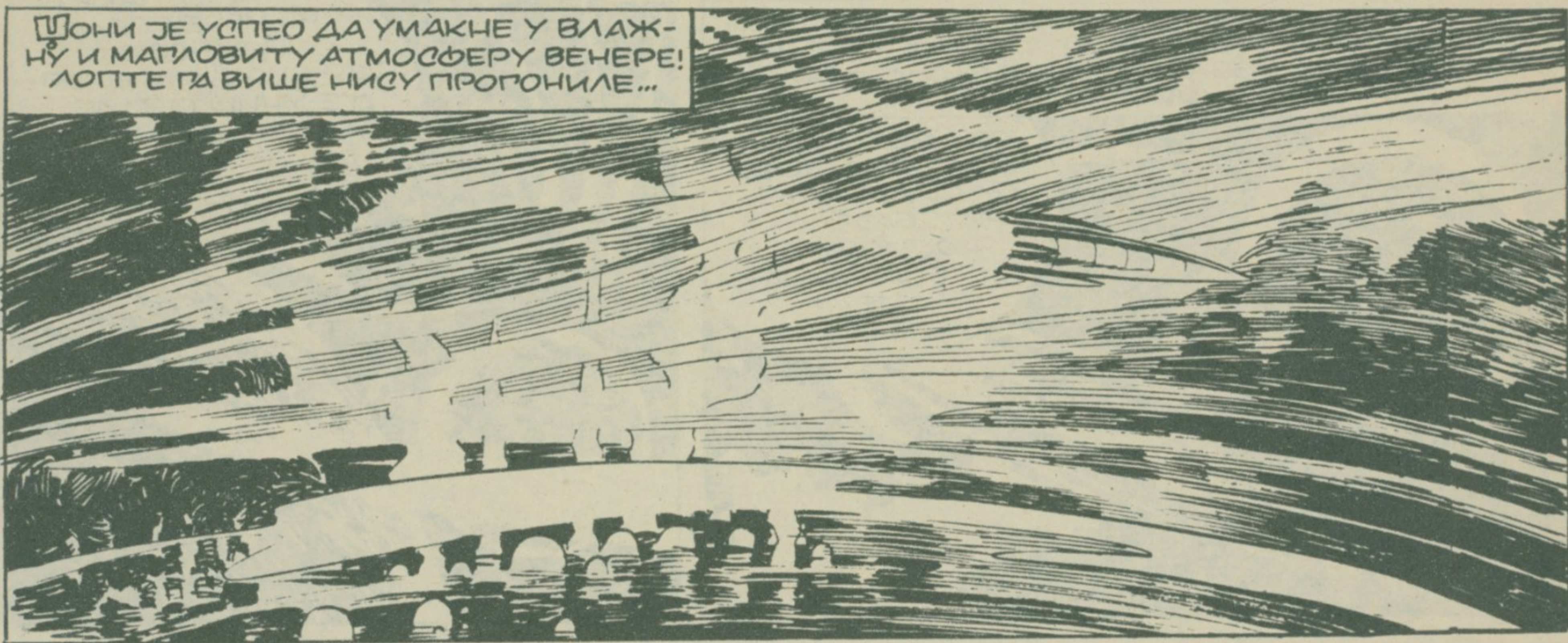

НИ
УНИШТА-
ВАЈУЋИ ТОП-
ЛОТНИ ЗРАЦИ
НЕ ПОМАЖУ!
ЈЕДИНИ САМ
ЈА УСПЕО
ДА ИМ
УМАК-
НЕМ!

НЕ ОДУСТАЈУ ЛА-
КО ОД ПОТЕРЕ...
НЕ ЗНАМ КАКО ДА
ИХ СЕ ОТРЕСЕМ!
ПОКУШАЋУ ДА
ИХ НАМАМИМ
ПРЕМА
ВЕНЕРИ!

ЏОНИ ЈЕ УСПЕО ДА УМАКНЕ У ВЛАЖ-
НУ И МАГЛОВИТУ АТМОСФЕРУ ВЕНЕРЕ!
ЛОПТЕ ГА ВИШЕ НИСУ ПРОГОНИЛЕ...

У ДОДИРУ СА
ВЕНЕРИНОМ АТ-
МОСФЕРОМ ЛОПТЕ
СУ ИЗПУБИЛЕ СЈАЈ
И БРЗИНУ! А ПУ-
НУ БРЗИНУ МОГУ,
ИЗГЛЕДА, ДА
РАЗВИЈУ, САМО
У СЛОБОДНОМ
КОСМО-
СУ!

НЕСТА-
ЛЕ СУ... ЗА-
УВЕК, НАДАМ
СЕ! ИПАК ЋУ
ОВДЕ МАЛО
ПРИЧЕКАТИ
ПРЕ НО ШТО
КРЕНЕМ НАТ-
РАГ НА
ЗЕМ-
ЉУ!

Данима је Џони узалуд покушавао да нађе објашњење тајанствене појаве! Зато време догодила се још једна чудна ствар...

КАД БИХ САМО МОГАО ДА ОТКРИЈЕМ ГДЕ ИМ ЈЕ БАЗА! У МЕЊУВРЕМЕНУ БИЋЕ НАЈБОЉЕ...

...ДА СЕ ПОЗАБАВИМ НЕЧИМ КОРИСНИМ! МОЖДА ЋЕ МИ ХЕЛИКОПТЕР ТРЕБАТИ... МОРАМ ДА ПРОВЕРИМ ДА ЛИ ЈЕ МОТОРУ... ХЕЈ!

МОЈ КЉУЧ! НЕКО МИ ГА ЈЕ ОТЕО ИЗ РУКЕ! ОХ... ПА И ОСТАЛИ ПРЕДМЕТИ... ШТА ТО МОЖЕ ДА БУДЕ?

Џони је отрчао до свог свемирског брода и узлетео! Чврсто је одлучио да реши тајну истргнутог кључа...

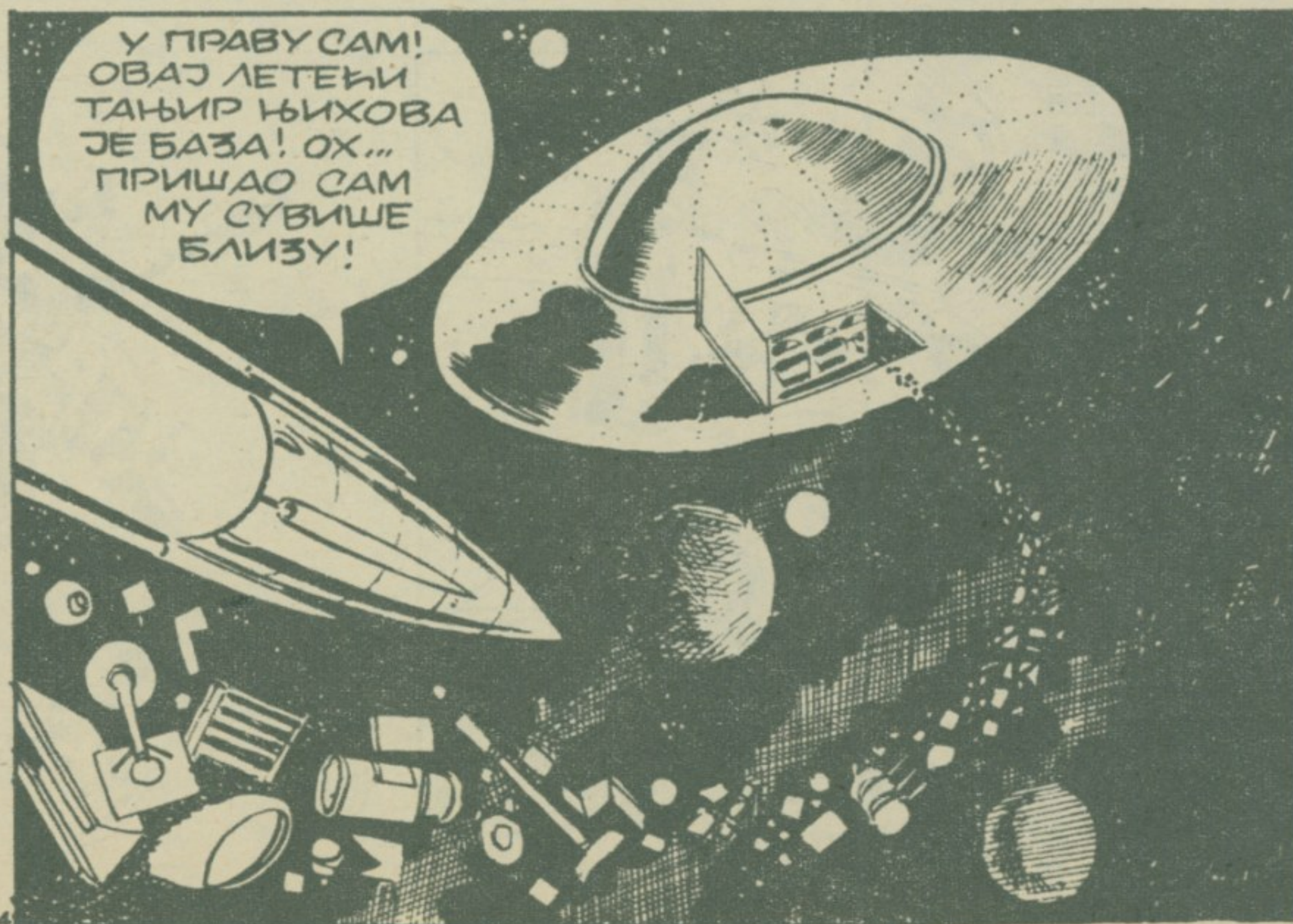
МАГНЕТСКА СНАГА НЕВЕРОВАТНЕ ЈАЧИНЕ! МОРА ДА У КОСМОСУ ПОСТОЈИ МАГНЕТ КОЈИ ПРИВЛАЧИ СВЕ ШТО ЈЕ ОД МЕТАЛА!

ЧУДНО! НИЈЕ МИ ЈАСНО КОМЕ ОВЕ ПОСУДЕ МОГУ ДА БУДУ ОД КОРИСТИ... АЛИ, СВЕ МИ СЕ ЧИНИ ДА ОВО МАГНЕТСКО ПРИВЛАЧЕЊЕ ИМА НЕКЕ ВЕЗЕ СА УСИЈАНИМ ЛОПТАМА!

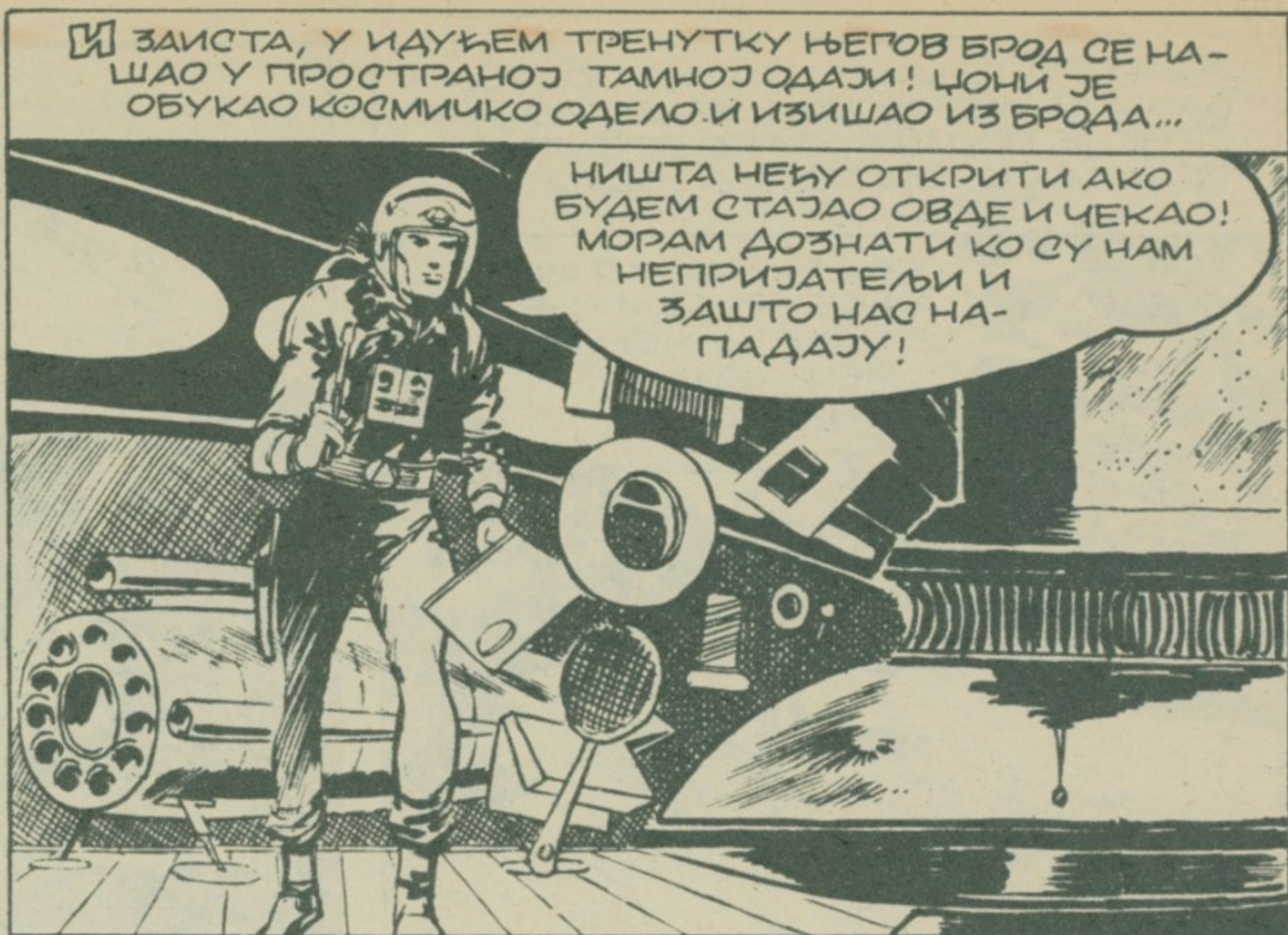

У ПРАВУ САМ! ОВАЈ ЛЕТЕЋИ ТАЊИР ЊИХОВА ЈЕ БАЗА! ОХ... ПРИШАО САМ МУ СУВИШЕ БЛИЗУ!

МАР-
НЕТ ПОЧИ-
ЊЕ ДА ДЕЈСТ-
ВУЈЕ И НА МЕ-
ТАЛНИ ОКЛОП
МОГ БРОДА...
С ТИМ НИСАМ
РАЧУНАО!
УПАО САМ
У КЛОПКУ!

И ЗАИСТА, У НАЈУЊЕМ ТРЕНУТКУ ЊЕГОВ БРОД СЕ НА-
ШАО У ПРОСТРАНОЈ ТАМНОЈ ОДАЈИ! ЏОНИ ЈЕ
ОБУКАО КОСМИЧКО ОДЕЛО И ИЗИШАО ИЗ БРОДА...

НИШТА НЕЋУ ОТКРИТИ АКО
БУДЕМ СТАЈАО ОВДЕ И ЧЕКАО!
МОРАМ ДОЗНАТИ КО СУ НАМ
НЕПРИЈАТЕЉИ И
ЗАШТО НАС НА-
ПАДАЈУ!

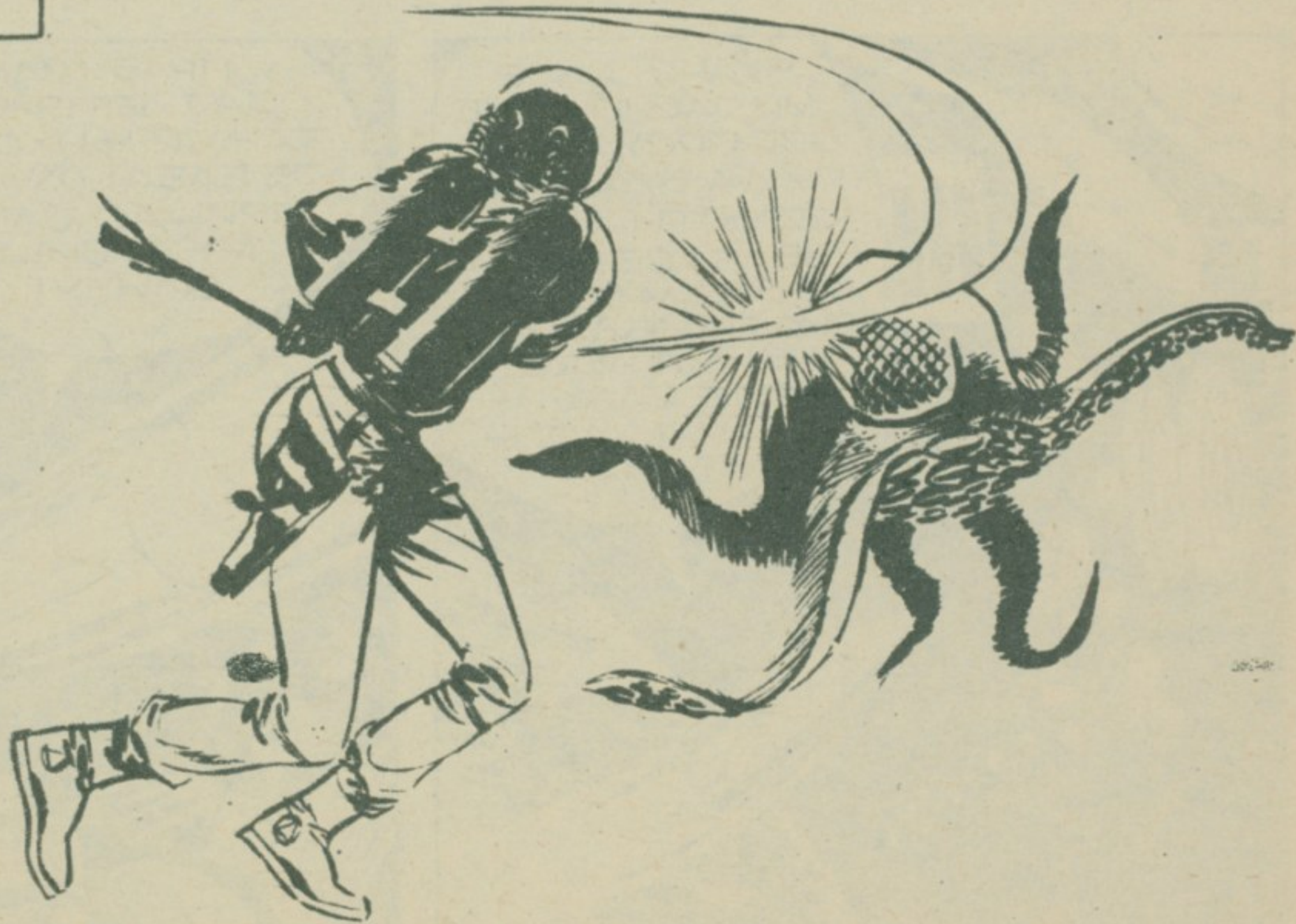
ОХ...
ЕНО ИХ!
ИЗГЛЕ-
ДАЈУ
ЗАСТРА-
ШУЈУ-
ЋЕ...

ОВО СУ МИ ПОСЛЕД-
ЊИ МЕЦИ! У ГАДНОМ
САМ СОСУ! НЕ ЗНАМ
КАКВО ОРУЖЈЕ
МОЖЕ ДА ИМ
НАШКОДИ...

ИЗГЛЕ-
ДА... НЕМА МИ
СПАСА! ИПАК,
МОРАМ СЕ БРА-
НИТИ... МАКАР
МЕТАЛНОМ
ШИПКОМ!

ЏОНИ ЈЕ КРЕНУО ИЗМЕЂУ ЛЕДЕНИХ БЛОКОВА КОЈИ ОПАДУЈУ САТУРН КАО АСТЕРОИДНИ ПОЈАС...

ЗАИСТА, ЛОПТЕ СУ СЕ УСКОРО ПОЈАВИЛЕ! НАМИРИСАЛЕ СУ МЕТАЛ И СРУЧИЛЕ СЕ КАО ГРАЂАВИЦЕ НА АСТЕРОИД У ЧИЈОЈ ЈЕ ПЕЊИНИ БИО ЏОНИЈЕВ БРОД...

У ИДУЋЕМ ТРЕНУТКУ ОД ЊИХОВЕ ВРЕЛИНЕ ЛЕД СЕ ПРЕТВОРИО У ПАРУ...

...А ИСТОВРЕМЕНО СУ БИЛЕ УНИШТЕНЕ И ВАТРЕНЕ КУГЛЕ...

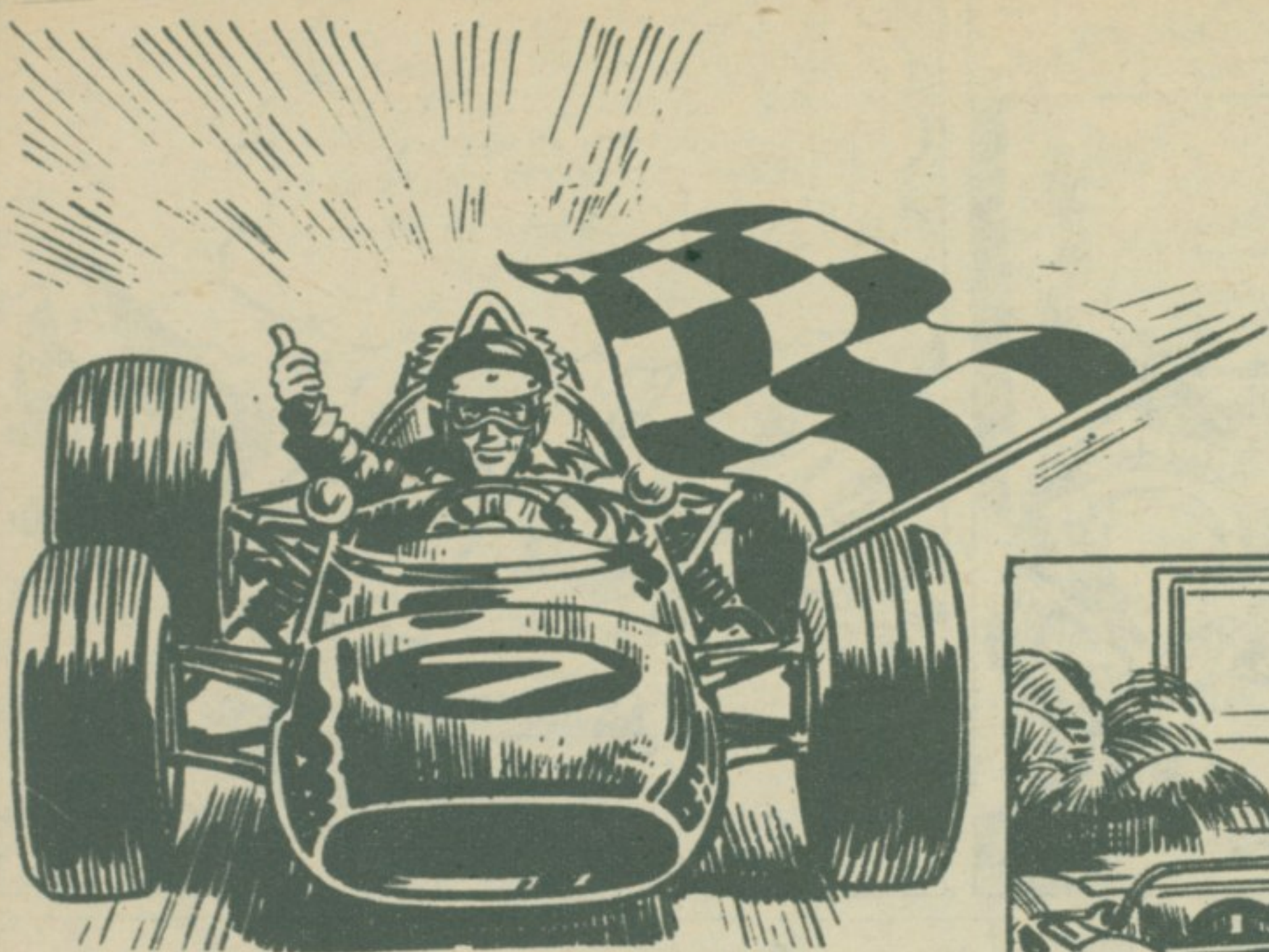

ЈЕДИНО ЈЕ ВОДА МОГЛА ДА ИМ НАШКОДИ! НА ТУ МИСАО САМ ДОШАО У ТРЕНУТКУ КАД СУ ЗАСТАЛЕ ПРЕД ВЛАЖНОМ АТМОСФЕРОМ ВЕНЕРЕ! У КОСМОСУ НЕМА ВОДЕ ДА ИХ ЊОМЕ „ИСТУШИРАМ“... АЛИ ЈЕ И ЛЕД ОДЛИЧНО ПОСЛУЖИО!

КРАЈ

СКИД СОЛО

СКИД СОЛО СЕ НАЛАЗИО У РАВАЛУ, У ЈУЖНОЈ АМЕРИЦИ, С ГРУПОМ КОЈА ЈЕ ДОШЛА ДА ПРОДАЈЕ НОВ МОДЕЛ ЕНГЛЕСКИХ ТРКАЧКИХ КОЛА НАЗВАН „РАПИД“. АЛИ, УСПЕХА НИСУ ИМАЛИ...

ТЕД МОРГАН, МЕНАџЕР „РАПИДОВЕ“ ЕКИПЕ...

СКИДЕ, ИЗГЛЕДА ДА ИМАМО ОДГОВОР НА НАШЕ ПРОБЛЕМЕ! УКАЗУЈЕ НАМ СЕ ПРИЛИКА ДА СТЕКНЕМО ВЕЛИКУ ПОПУЛАРНОСТ! ПРЕКО ПЛАНИНСКОГ ЛАНЦА ГРАДИ СЕ ПУТ КОЈИ ВОДИ ДО РУДНИКА СРЕБРА! БИЋЕ ОВИХ ДАНА ЗАВРШЕН... **ПРЕДЛАЖУ НАМ ДА МИ ПРВИ ПРОЋЕМО ТИМ ПУТЕМ!**

СЈАЖНО! ТО ЈЕ НАЈЛАКШИ НАЧИН ЗА РЕКЛАМУ!

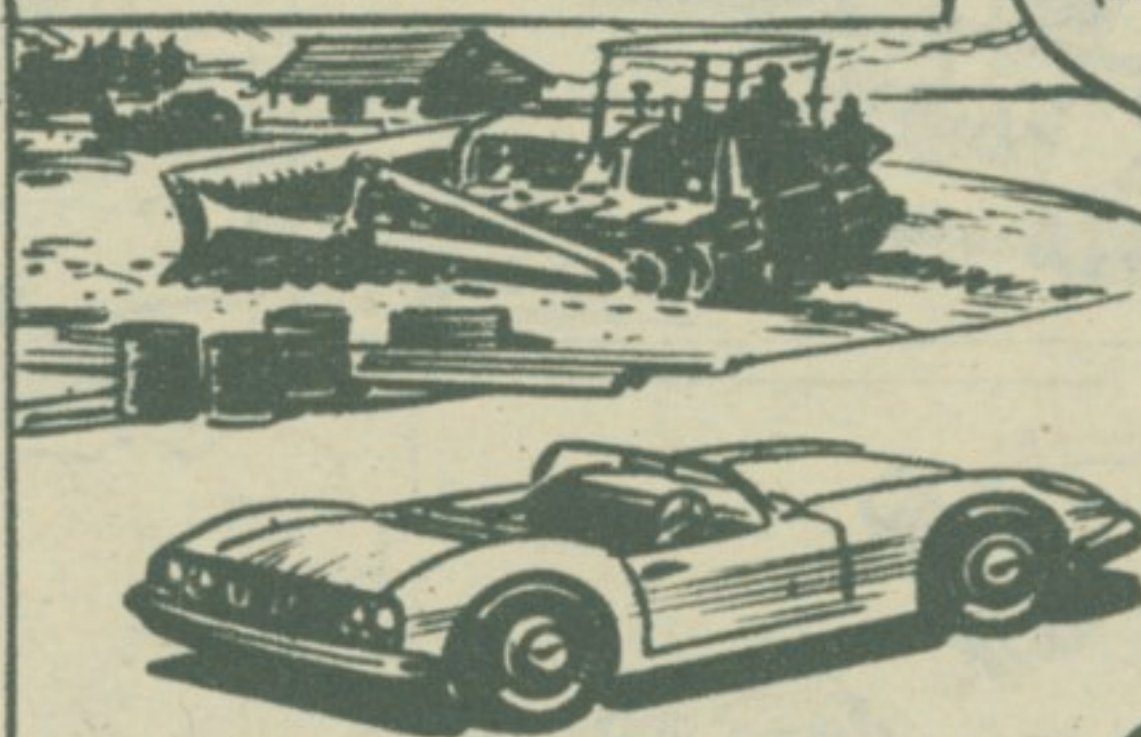
ПРЕМА УГОВОРУ КОЈИ СМО ЗАКЉУЧИЛИ, ДО 12 ЧАСОВА У ПОДНЕ МОРАМО ДОКАЗАТИ ДА ЈЕ ПУТ УПОТРЕБЉИВ!

ЕЛ ДИ-ЈАБОЛО?

ШТО БРЖЕ БУДЕТЕ ВОЗИЛИ СЕЊОР... ТО ЋЕ ЕЛ ДИ-ЈАБОЛО ИМАТИ МАЊЕ МОГУЋНОСТИ ДА ВАС ЗАУСТАВИ!

АЛИ, ТО БАШ НИЈЕ БИЛО ТАКО ЛАКО...

МОРАТЕ ОДМАХ ПОЋИ, СЕЊОР СОЛО! ДО СРЕБРНИХ РУДНИКА ТРЕБА ДА СТИГНЕТЕ ДО ПОДНЕ!

ЧЕМУ ТОЛИКА ЖУРБА?

ТО ЈЕ ЈЕДАН ОПАСАН РАЗБОЈНИК КОЈИ ЖИВИ У ПЛАНИНИ И СА СВОЈОМ БАНДОМ ЧЕСТО НАПАДА РУДНИКЕ СРЕБРА! ОН ЈЕ ПРОТИВ ИЗГРАДЊЕ ПУТА!

СКИД ЈЕ КРЕНУО...

НОГУ С КОЧНИЦЕ... ДОБРО СИ СЕ ИЗВУКАО, МОМЧЕ! ПУТ ЈЕ КЛИЗАВ А ОКУКЕ ОШТРЕ! ДОБРО ЈЕ ШТО ТЕ НИСУ ВИДЕЛИ ТВОЈИ БОЖАВАОЦИ!

АЛИ, ВИДЕО ГА ЈЕ НЕКО ДРУГИ...

ЈЕДАН... ДВА... ТРИ... ПУФ!

ОХ! НЕКО МЕ
КОРИСТИ
КАО
СТРЕЉАЧ-
КУ
МЕТУ!

А ОНДА СЕ СНАЈПЕРИСТА
ЗАПРЕПАСТИО...

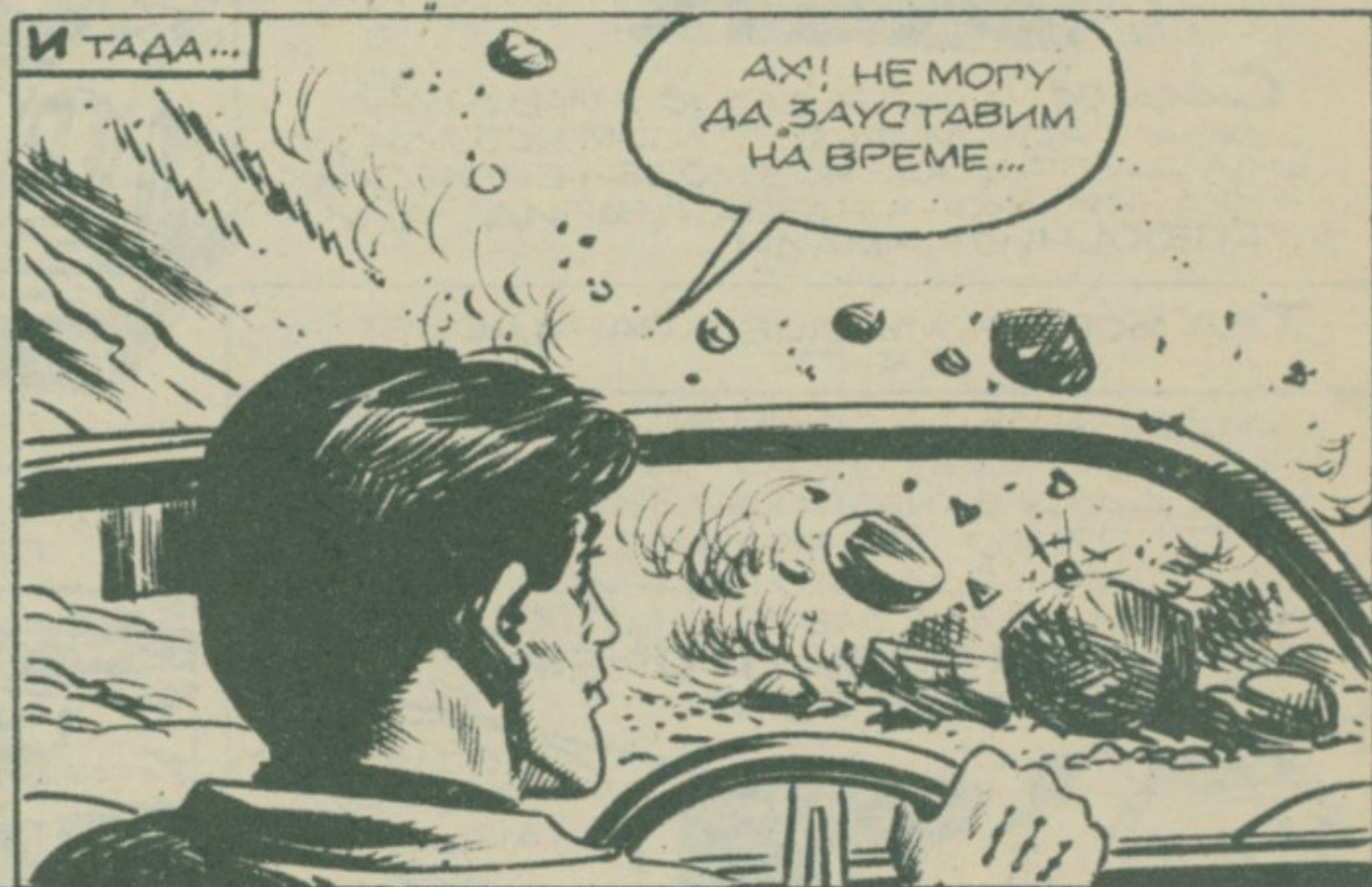
ПРОКЛЕТИ
ПРИНГО! ЗА-
ШТО НЕ ВОЗИШ
ПРАВО
КАД ЈА
ПУЦАМ?

ДА ЛИ ЈЕ ТО
ЕЛ ДИЈАБОЛО ПОКУ-
ШАО ДА МЕ ЗАДРЖИ...
ИЛИ СЕ НЕКИ КАБА-
ЛЕРО ПРОСТО ШАЛИО?
ПА... ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ
САД ПУТ ДАЉЕ
ЧИСТ!

АЛИ... КА-
РАМБА! ЛОПЕЗ
ЈЕ ПРОМАШИО!
АЛИ, НАША ЛАВИ-
НА НЕЋЕ ПРОМА-
ШИТИ!

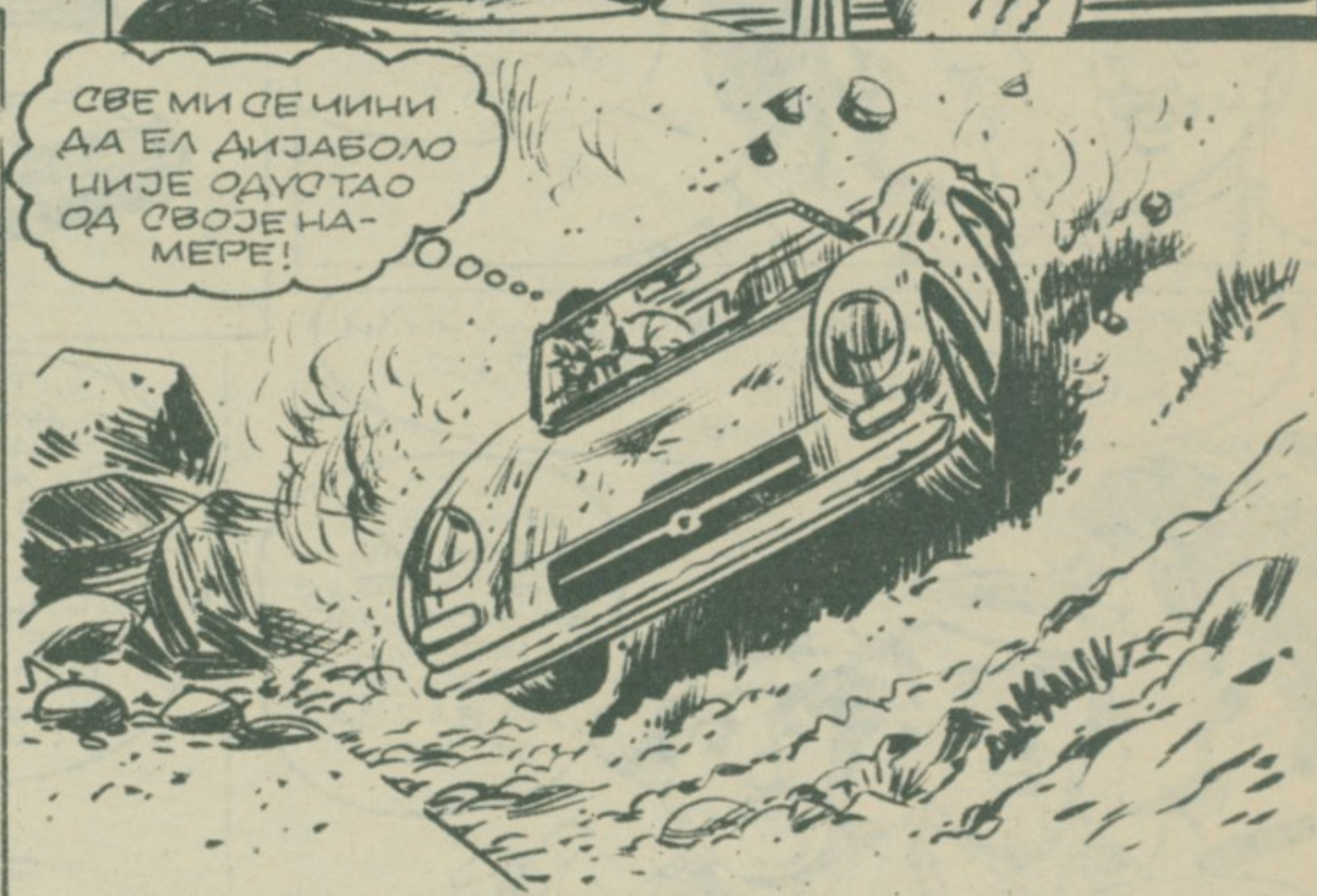
И ТАДА...

АХ! НЕ МОГУ
ДА ЗАУСТАВИМ
НА ВРЕМЕ...

СКИДУ ЈЕ ПРЕОСТАЛО САМО ЈЕДНО...

СТЕГНИ
ЗУБЕ, СКИ-
ДЕ, И...

СВЕ МИ СЕ ЧИНИ
ДА ЕЛ ДИЈАБОЛО
НИЈЕ ОДУСТАО
ОД СВОЈЕ НА-
МЕРЕ!

НИ МИГУЕЛ ГА НИЈЕ
ЗАУСТАВИО! АЛИ, САД
СЕ НЕЋЕ ИЗВУЋИ!
ПРИПРЕМИТЕ СВЕ
ЗА ВАТРЕНИ
ЗИД!

СИ...СИ,
ЕЛ ДИЈА-
БОЛО!

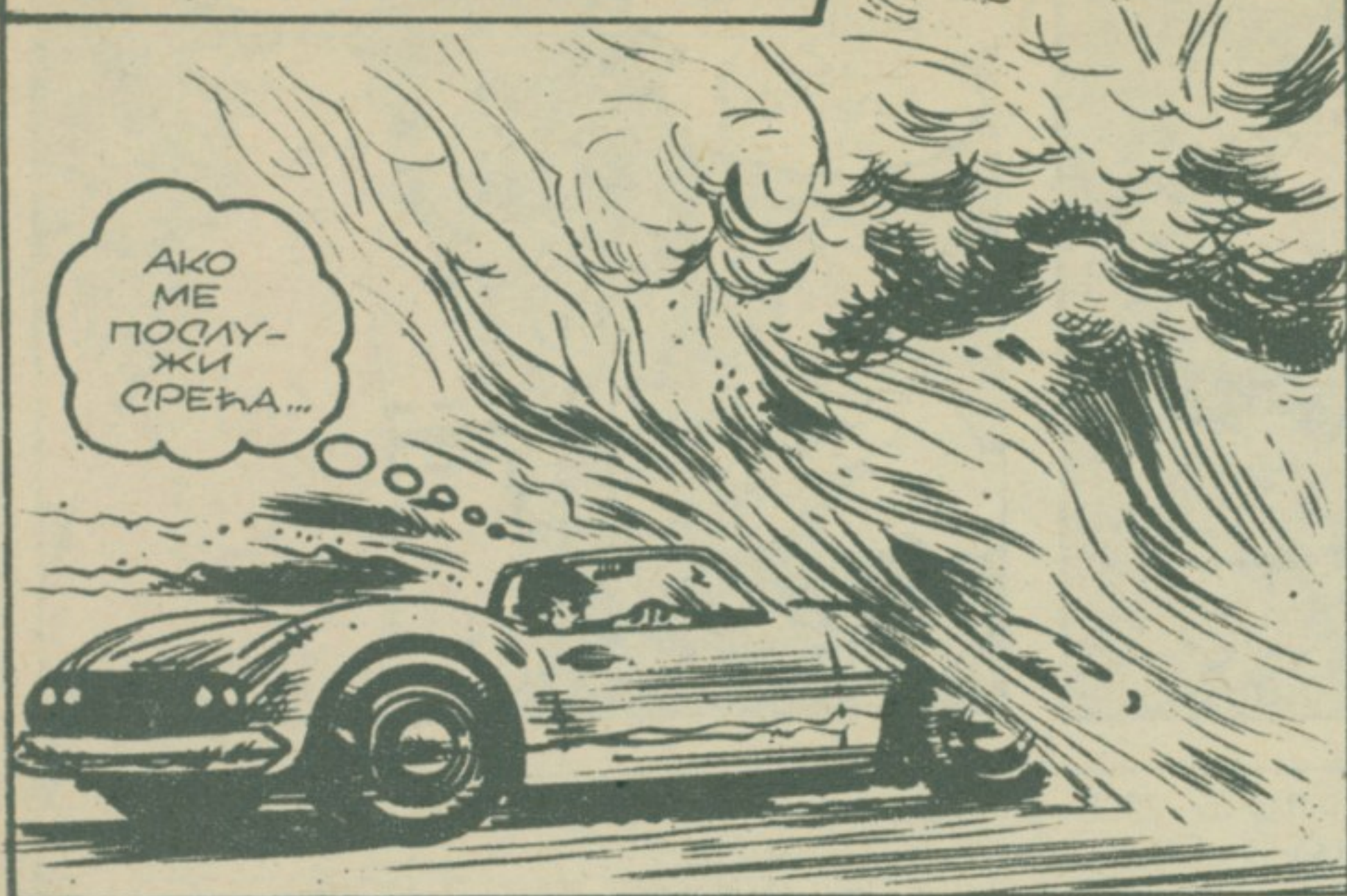
СВЕ
ЈЕ СПРЕМ-
НО!

ДОБРО!
ЧИМ СЕ ПО-
ЈАВИ... БА-
ЦИЊУ
БАКЉУ!

И ЕЛ ДИЈАБОЛО ЈЕ БАЦИО БУК-
ТИЊУ НА ПРОСУТУ НАФТУ. КАД
СЕ СКИД ПОЈАВИО ИЗ ОКУКЕ...

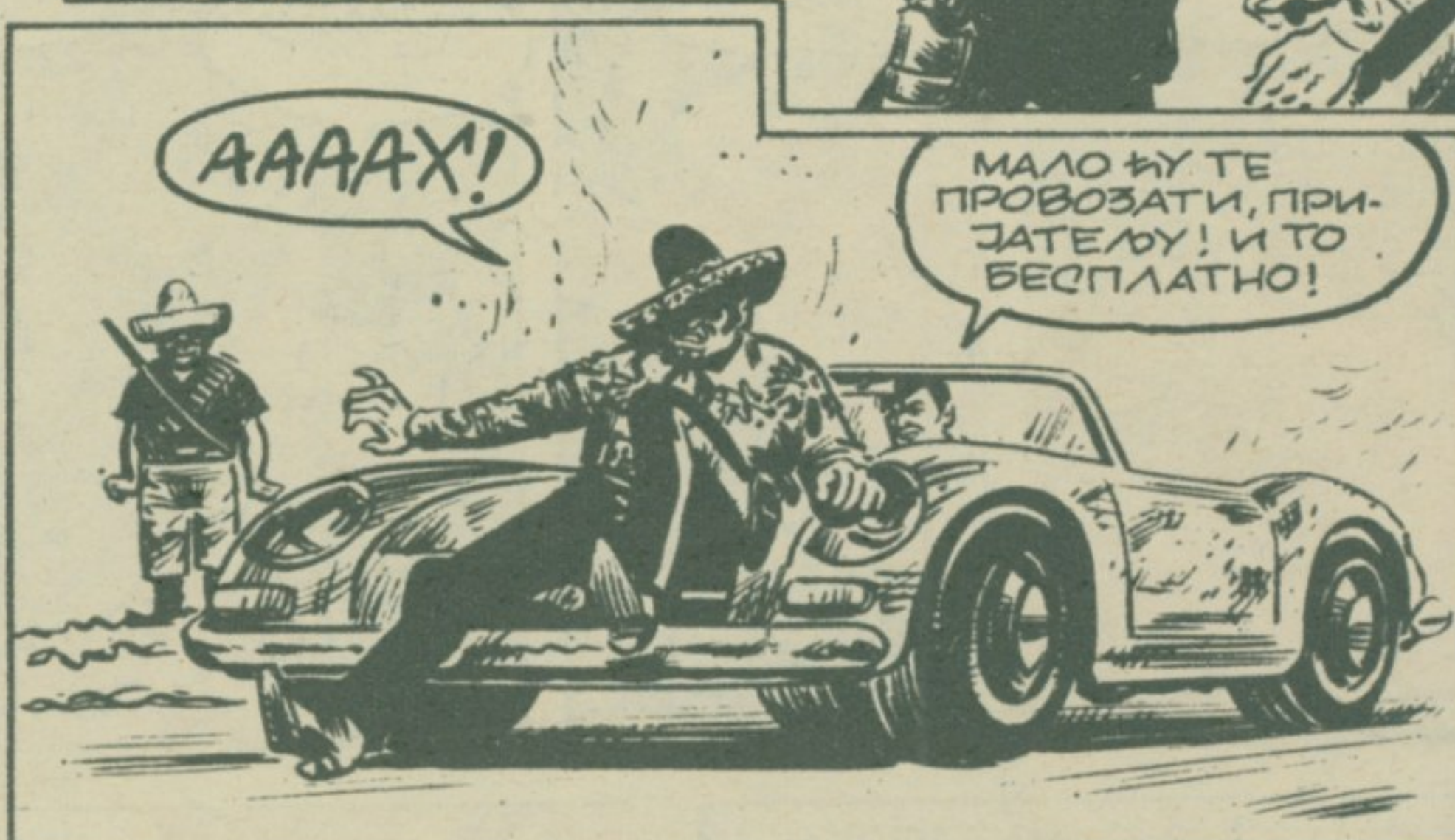
СКИД ЈЕ ПОВЕЋАО БРЗИНУ...

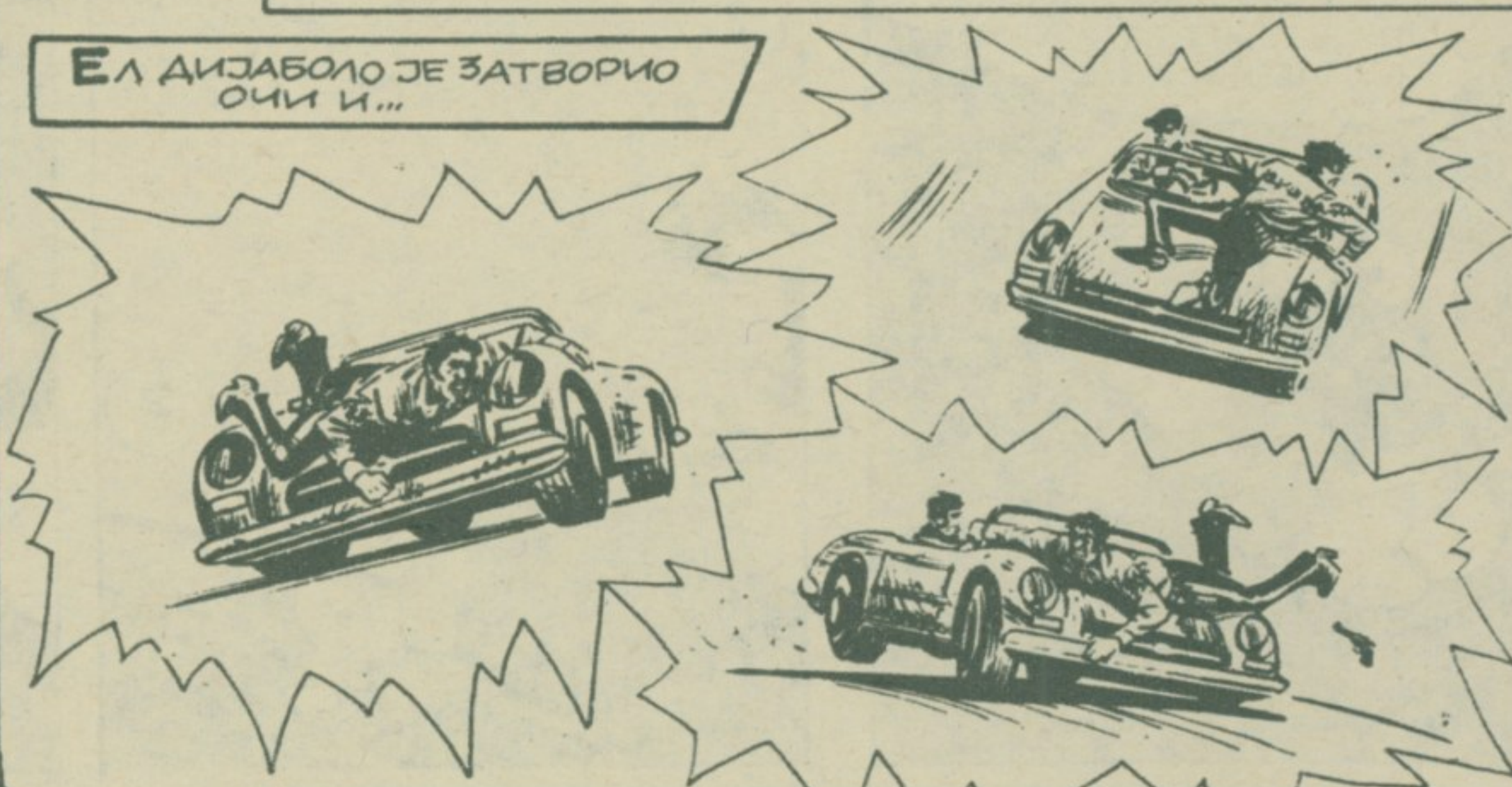
ТРЕНУТАК НЕПОДНОШЉИВЕ ЖАРЕ...

ЕЛ ДИЈАБОЛО ЈЕ ПОЧЕО ДА БЕЖИ...

ЕЛ ДИЈАБОЛО ЈЕ ЗАТВОРИО ОЧИ И...

НАЈЗАД...

НУЛА Х

ЦРНА ИНВАЗИЈА

ПОСАДА КОСМИЧКОГ
БРОДА НУЛА Х
ВРАТИЛА СЕ
НА ЗЕМЉУ
ДОВОДЕЊИ СА СО-
БОМ И ПРОФЕСОРА
РОКЕРА, ТВОРЦА
ЦРНЕ ПРАШИНЕ
КОЈА ЈЕ
УГРОЗИЛА
ЗЕМЉУ...

ПОЛЕ!
ЗАКАСНИ-
ЛИ
СМО!
ОНИ СУ
ВЕЋ
КРЕНУЛИ У
ОСВАЈАЊЕ!

АКО
ИХ НЕ
СПРЕЧИМО...
ЗА
НЕКОЛИКО
НЕДЕЉА
УНИШТИЋЕ
ЧИТАВУ
ЗЕМЉУ!

ОНИ...
СТАЛНО СЕ
УМНОЖАВАЈУ
НА СВОМ
ОСВАЈАЧКОМ
МАР-
ШУ!

ЗАРОВАЊЕНИ ПРОФЕСОР
ЈЕ ТРИЈУМФОВАО...

НЕКО-
ЛИКО
ДАНА...
А НЕ НЕДЕ-
ЉА, ПРИ-
ЈАТЕ-
ЉИ!

ВИ
СТЕ
ПОТПУНО
ЛУДИ,
ПРОФЕСО-
РЕ!

ЈА НИСАМ
ТОЛИКИ ПЕСИ-
МИСТА! ПОШТО
ЈЕ ТО ИПАК
ОБЛИК ЖИВОТА...
ОН МОЖЕ
БИТИ И
УНИШ-
ТЕН!

ПОКУШАЋЕМО
МАСОВНИМ
БОМБАРДО-
ВАЊЕМ!

БРОД ЈЕ ИПАК УСПЕО
ДА СЛЕТИ...

ХВАЛА НЕБЕСИ,
МА ШТО СТЕ СЕ
ВРАТИЛИ! ТО УОП-
ШТЕ НИЈЕ
ПРАШИНА
ВЕЋ...

ЗНАМО,
ПУКОВ-
НИЧЕ!
А ОВАЈ
ЧОВЕК
ЈЕ КРИ-
ВАЦ!

ПОЛ ЈЕ ПОКУШАО ДА ОБЈАСНИ...

РОКЕР
ЈЕ СЕДАМ
ГОДИНА
СМИЉАО ОВУ
ОСВЕТУ...
ОН ЈЕ
ЛУДАК!

ОНДА ЈЕ
НАШ ПОЛОЖАЈ
БЕЗНАДЕЖАН!
ОВЕ МОЛЕКУЛЕ
НИШТА НЕ
МОЖЕ
ЗАУСТАВИТИ!

У ПОДНЕ ЈЕ НУЛА Х
ПОВЕО ЕСКАДРИЛУ
БОМБАРДЕРА...

ТРЕ-
ВЕРС СВИМ
БРОДОВИМА!
ЦИЉ НА
ВИДИКУ!
ЗА МНОМ
И ВАТРУ
ИЗ СВИХ
ОРУЂА!

ИДУЋИ НАСТАВАК: УНИШТЕНИ МОЛЕКУЛИ!

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● необично „благо“ пронашао је пре извесног времена један стари рибар из Узбекистана. У утроби тек уловљене рибе нашао је један редак новчић који потиче из VII века. Старац је новчић предао градском музеју где су стручњаци покушали да одго нетну одакле овај новчић у узбекистанској реци. Они сма трају да су у то време кроз

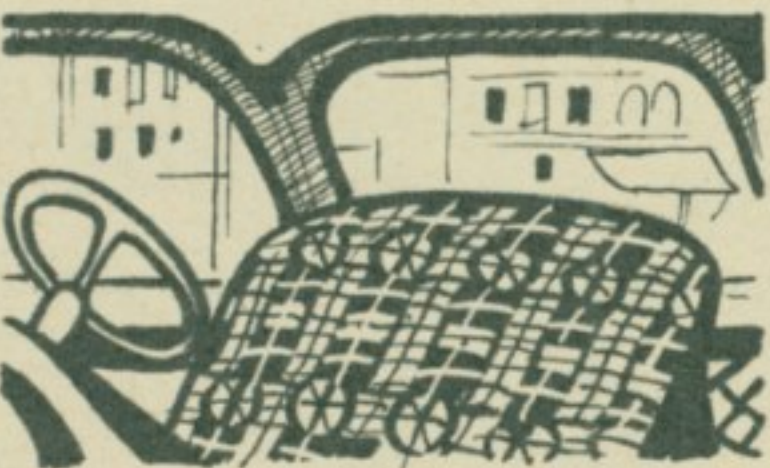
ову област пролазили каравани камила на путу за Индију, Иран и Авганистан и да се та да, вероватно, нека од камила натоварена сандуцима с новцем оклизнула, пала у реку и удавила се а новац расуо по дну реке.

● у Бремерхавену у Савезној Републици Немачкој гради се највећи брод од синтетичке материје појачане стакленим влакнима. Брод ће бити дугачак 26, широк 6,6 метара и имаће 105 бруто реги-

старских тона. Наменен је за рибарење а његово поринуће предвиђа се за мај. Стручњаци сматрају да ће овај брод бити јевтинији од досадашњих прављених од челика и дрвета.

● чувени француски модни креатор Пјер Карден не бави се више само облачењем жена и мушкараца. Однедавно

је добио понуду да „обуче“ и унутрашњи део аутомобила једне америчке аутомобилске компаније. Због све веће кон куренције у овој грани индустрије више није довољно да

аутомобил има све што му је потребно за брзину и удобност путника, већ и да што лепше изгледа. Овако „обучени“ аутомобили биће изложени на Сајму аутомобила у Чикагу.

● већ неколико месеци временске прогнозе јапанских метеоролога су скоро стопроцентно тачне. А како и не би

биле кад од тога да ли дају тачне или мање тачне прогнозе метеоролозима зависи плата. Наиме, главном директору јапанске метеоролошке службе досадило је свакодневне жалбе грађана на погрешно дате временске прогнозе, па чак и тужбе суду због штете у пољопривреди или кишом упропашћене одеће.

● мисли се да су каде први пут почеле да се израђују 1740. године. Само у то време имале су облик канабеа,

столица за лежање, па чак и кревета са меканим наслонима. Мара, један од вођа француске револуције (1743—1793) убијен је у кади у којој је иначе проводио највећи део времена у писању и читању.

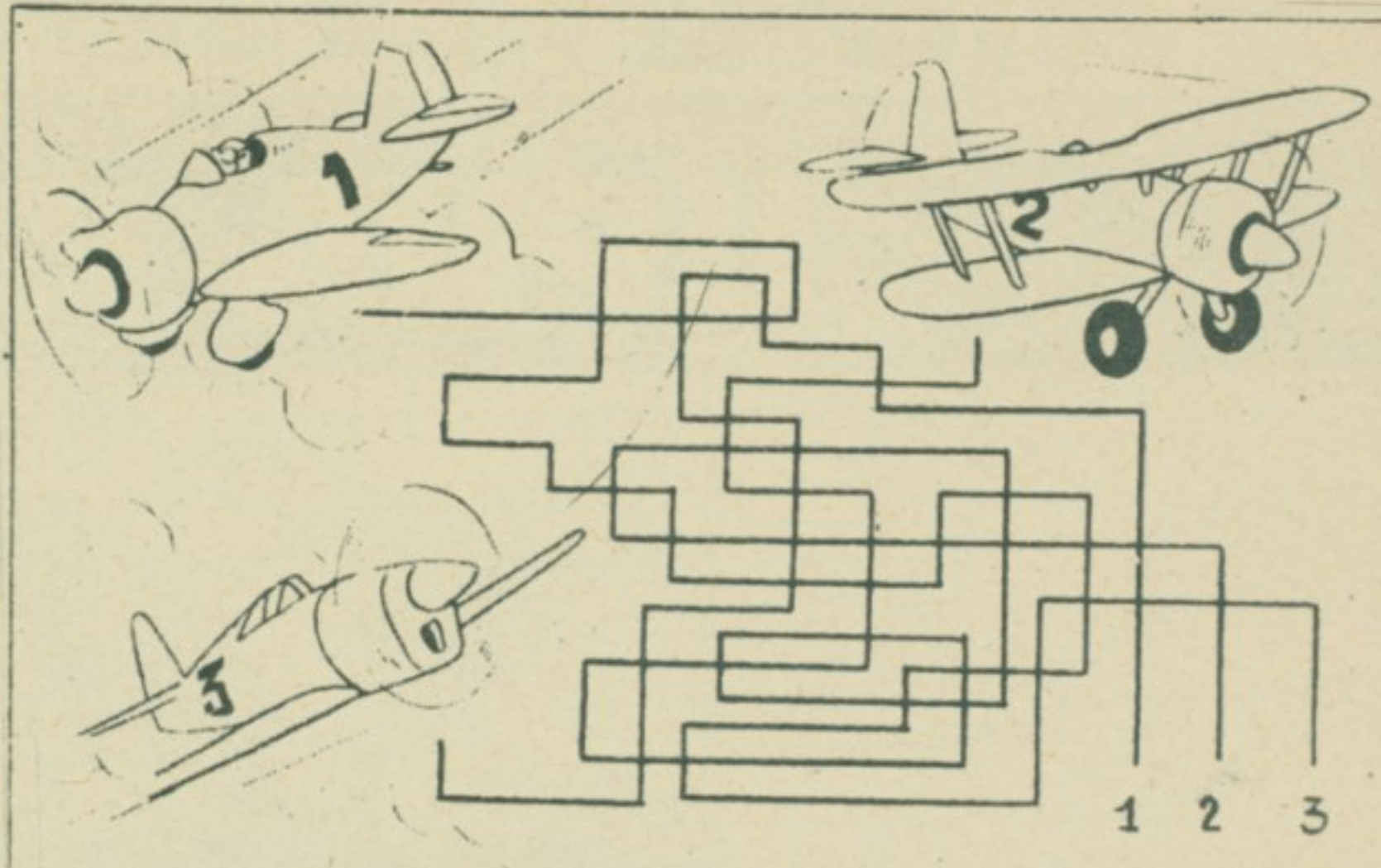
● од једне циновске калифорнијске секвоје, чија висина достиже и до 112 метара, могло би да се направи 10

милијарди палидрваца или око 100 милиона кутија за шибица. Кад би се ове кутије поређале једна до друге покриле би растојање од Париза до Москве.

● пре извесног времена једна велика њујоршка робна кућа спрема се да поздрав и награди милионитог купца. Пошто је пред званицама и новинарима поздрављен и награђен, милионити купац се „мртав хладан“ упутио у одељење рекламација у које је био и пошао кад је улазио у радњу.

ТРИ АВИОНА СЛЕЋУ

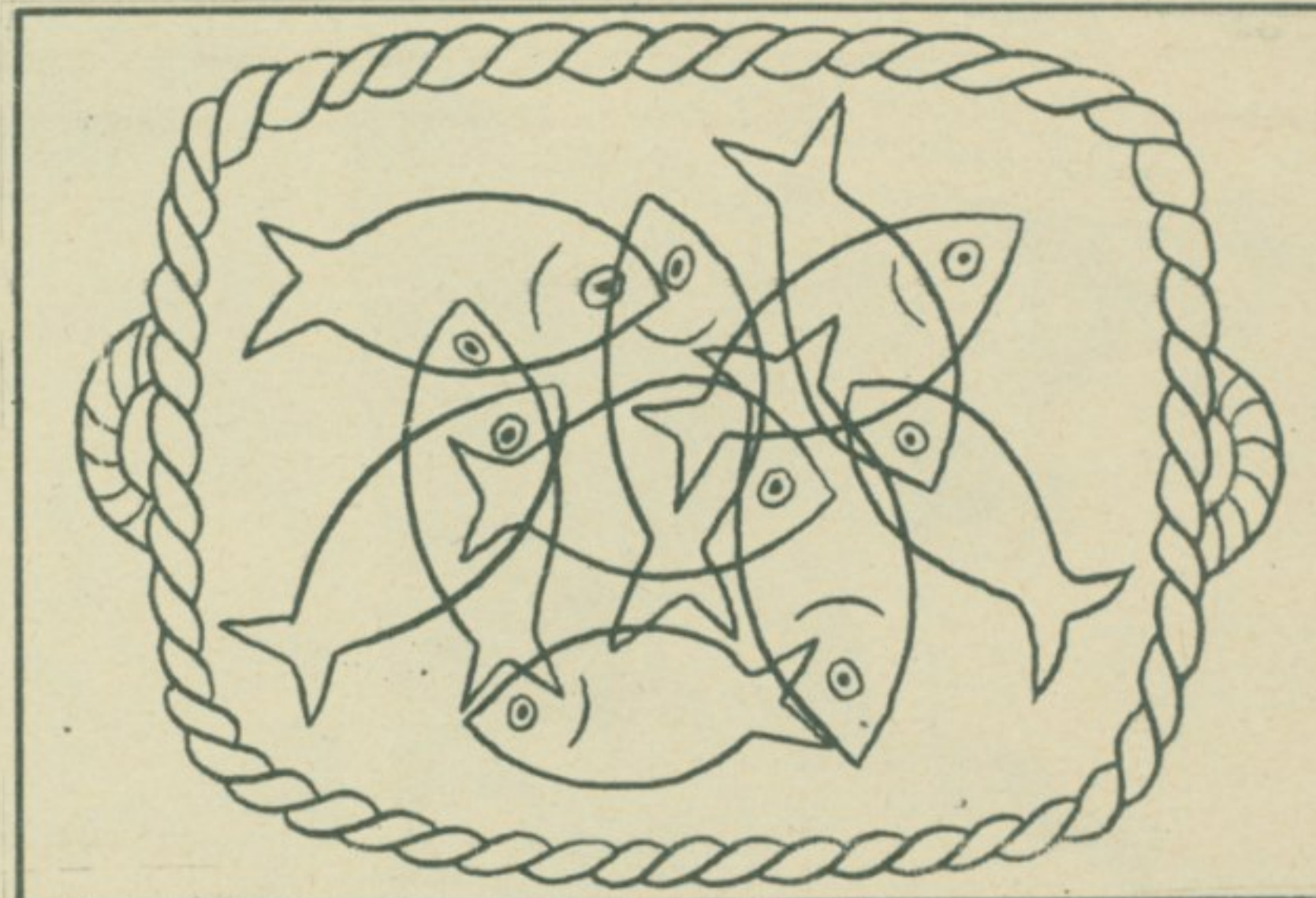
На небу су се истовремено наша три мала авиона. Да би сваки од њих атеририо без опасности по себе и остале, треба да пронађеш за сваког од њих одређену писту. Покушај да то урадиш а да не гледаш у одговор:

ОДГОВОР:

Авион 1 слети на писту 1, Авион 2 слети на писту 2, Авион 3 слети на писту 3.

ТАЧНО ИЗБРОЈ!

У овој корпи налази се... риба. Покушај да избројиш колико их тачно има а да при том не гледаш у наш одговор.

ОДГОВОР: 10 риба. Најлакше ћеш лоћи до тачног решења ако бројиш рибе редом.

**ЦЕЛА
МАТУРА
У ЈЕДНОЈ
КЊИЗИ!**

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити доузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ГЕНЕРАЛ

АМЕРИЧКИ БОМБАРДЕРИ ЛЕТЕЛИ СУ КРОЗ СТУБОВЕ ПЛАМЕНА НАД ЗАПАЉЕНОМ РАФИНЕРИЈОМ. СМРТОНОСНИ ТОВАР КОЈИ СУ НОСИЛИ СВАКОГ ЧАСА ЈЕ МОГАО ДА ЕКСПЛОДИРА

Курс 376. авио-групе пуковника Кемптона и 93. авио-групе потпуковника Бејкера водио је преко румунске територије према месту Питешти које се налазило око 100 километара западно од Плоештија. Обе групе знатно су измакле испред осталих „летећих тврђава“ које су изгубиле много времена над Дунавом у узалудним покушајима да се препрупишу у нове, мање формације.

ЋУТИТЕ, НАРЕДНИЧЕ!

Тако су 376. и 93. авио-група саме стигле до места Питешти. Летеле су на висини од хиљаду метара али сада, плашећи се снажне немачке противавионске ватре, кренуше у понирање. Зауставиле су се тек на висини од 30 до 70 метара и у бришућем лету наставиле према Плоештију. Велика влашка низија подрхтавала је од силне трмљавине авионских мотора. Из безумљени сељаки панично су бежали са поља тражећи најближи заклон.

И ту је генерал Ент начинио другу, судбоносну прешку. Прошавши Питешти и наставивши се изнад Трговишта вођи 376. авио-групе, пуковнику Кемпону, учинило се да се налази изнад места Кампона. Зато је наредио да ескадрила окрене удесно, на југоисток, уместо улево, на север према Карпатима и Брашову.

Кемптонов навигатор, наредник Демпсеј, одмах је уочио прешку свог вође. Он је у Бенгазију проучавао авио-фото снимке рафинерије и околине Плоештија.

— Пуковниче, летимо погрешним курсом! — викао је он. — Место које смо прошли је Трговиште а не Кампина.

— Ћутите, наредниче, ваљда ваш командант зна боље! — умеша се у разговор генерал Ент. И две авио-групе наставише бришући лет изнад пруте која је водила право у Букурешт! Тек кад пред собом угледаше високе зграде румунског главног града, генерал и пу-

ковник зажалише што су били тврдоглави. Генерал Ент отпрже микрофон са шлем радиште и повика:

— Грешка! Грешка! Грешка! Висина хиљаду метара. Курс 36. Правац лета — Плоешти. Ово вам говори генерал Ент.

Кад су средили ескадрилу изнад Дунава пуковници Кемптон и Џонсон, вође 98. и 44. авио-групе заузели су правилан курс према Плоештију. Очекивали су да се испред њих налазе 376. и 93. авио-група па су журили да их стигну. Радио нису смели да употребе бојећу се да их непријатељ не открије.

Изненађење је било огромно кад су приметили да према њима на истој висини, лети великом брзином први део ескадриле „либератора“. Пилоти су трљали очи од изненађења, не верујући да се то заиста могло догодити. Па ипак, генерал Ент као да је намеравао да се судари са сопственом ескадрилом.

Челни пилот је први дошао к себи и издао наређење да 98. и 44. авио-група промене висину. Пилоти су нагло повукли палице к себи и тешке летеће тврђаве су се отењући пропеле. Судар је био избегнут само „за длаку“.

БИТКА У ВАЗДУХУ

Али амерички пилоти нису имали времена да дођу себи. Из облака, са велике висине, ступило се на њих више од 400 немачких, италијанских и румунских ловаца који су узлетели са свих аеродрома на Балкану. Лутање америчких „летећих тврђава“ над Румунијом и дар-мар у ваздуху који су направиле над Југославијом — нису могли да остану непримећени.

Пуцајући из свих митраљеза и топова, „либератори“ су упорно настављали лет према Плоештију. Знали су да је напад одавно откривен и да нема повратка пре него што се изврши задатак. Најзад, у даљини се

указаше предграђа Плоештија. Покушавајући да побегну стотинама непријатељских ловаца који су их упорно пратили, „либератори“ улетеше у баражну противавионску ватру са земље.

Сада је био ред на генерала Ента да начини и трећу грешку. Да не би извршио напад из погрешног правца, он је покушао да са 376. и 93. авио-групом направи широк полукруг око циља и да рафинерију нападне са севера. Али ватра из противавионских топова не даде му да изврши наређење онако како је добио у Бенгазију. Из губивши живце, генерал про-

Са свих аеродрома на Балкану полетели су немачки пилоти у сусрет америчким ескадрилама

Само два сата после узлетања са аеродрома у Бенгазију, челни авион почео је нагло да заостаје. У огромној формацији бомбардера, коју је сачињавало 178 „летећих тврђава“, настала је пометња. У водећем „либератору“ налазио се и главни навигатор чији је једини задатак био да доведе бомбардере тачно над циљ. А циљ је био — рафинерија нафте у Плоештију, највећа у Европи.

Пилоти опромних „летећих тврђава“ са страхом су пратили заостајање челног бомбардера. Срце им се стегло када се авион нагло наклонило у страну и почео да пада. Само високи стуб воде означио је место у Средо земном мору где је нашла смрт посада несрећног „либератора“ а с њим и главни навигатор.

СУДБОНОСНА ГРЕШКА

До циља је требало савладати 1600 километара преко Грчке, Албаније и Југославије, све до Румуније која се америчким пилотима чи-

нила сада много даље него на почетку лета. Нико од њих није довољно проучио карте да би био сигуран да ће опромну ескадрилу довести тачно над циљ. „Либератор“ команданта 376. авио-групе, пуковника Кемптона, у коме се налазио и генерал Ент, изби на чело формације. Преко радио-телефона зачу се команда:

— Слушајте ме сви! Вођство је преузео пуковник Кемптон. Генерал Ент и даље командује целом формацијом!

Било је већ подне 1. августа 1943. године кад се 117 „летећих тврђава“ праћених ловцима „мустанг П-51“, нашла над Албанијом. Нешто касније прешли су албанско-југословенску границу.

Над нашом земљом амерички бомбардери су улетели у тешке и црне облаке чији се крај није могао ни да наслутити. Пилоти нису видели ни прст пред носом. У страху од судара, почели су да беже из збијене формације. Бојећи се најгорег, генерал Ент нареди да се „летеће тврђаве“ раздвоје по авио-групама и да свака група самостално настави лет. Била је то прва велика грешка.

Е ИЗГУБИО ПЕРВЕ

ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ

мени одлуку и нареди својим „либераторима“ да приђу Плоештију из правца североистока.

Али несрећне Американце чекали су у заседи немачки ловци који се као рој комараца бацише на незграпне и испоре бомбардере. У паници, очајни генерал издаде наређење да се бомбардују циљеви „по слободном избору“, после чега настане избацивање бомби насумце. Пилоти су се журили да се отресе смртоносног тогара који је знатно успоравао лет њихових авиона и да што пре крену у базу.

И тако је 376. авио-група почела да избацује бомбе

у рејону који је још у Бенгазију припао потпуковнику Бјекеру, вођи 93. авио-групе. Он се у том тренутку, следећи наређења добијена пре полетања, трудио да пробије кроз ураганску непријатељску ватру до свог циља.

Изненада, његов авион се затресе од удarca. Прво једна а затим друга граната из противавионског топа погодише „либератора“ који је у пламену почео да пада према земљи. Узалуд је потпуковник Бјекер покушавао да подигне авион на већу висину како би омогућио посади да искочи. „Либератор“ је тешко треснуо о једну ледину и претворио се у

море ужареног пламена у коме су сви Американци нашли смрт.

КАСНО ЈЕ ЗА БЕКСТВО!

Изгубивши вођу, 93. авио-група наставила је лет. Над Плоештијем се налазила само неколико минута па ипак

је за то време изгубила 11 „летећих тврђава“. Један бомбардер пао је на месни затвор и убио стотину затвореника.

Када су пуковници Кемптон и Џонсон, команданти 98. и 44. авио-групе видели да им „либератори“ с југа јуре у сусрет, били су запрепашћени. Летећи тим курсом, амерички авиони туколи су, без икаквог реда, циљеве који су њима били додељени. Није било времена за бекство.

Авио-групе Кемптона и Џонсона нису имале времена да промене курс и побегну из тог пакла. Пуном брзином улетеле су у огромне пламене стубове који су се дизали над запаљеном рафинеријом. У том тренутку започе серија страховитих експлозија. То су бомбе са успореним дејством, које је уместо њих посејао пуковник Кемптон, почеле да преобраћају рафинерију.

„Либератори“ Кемптона и Џонсона, као сламке на ветру, били су развејани снажним експлозијама. Многи од њих захваљујући свом товару бомби који нису имали времена да испусте, експлодирани су и сами у ваз

духу захваћени пламеном са земље. Челик је прштао а запаљени авиони летели су као метеори на све стране, трудећи се да побегну из овог пакла. Обично нису стицали даље од предграђа. Резервоари нафте на земљи, који су експлодирани сваког часа, рушили су америчке ловце и противавионских топова заједно.

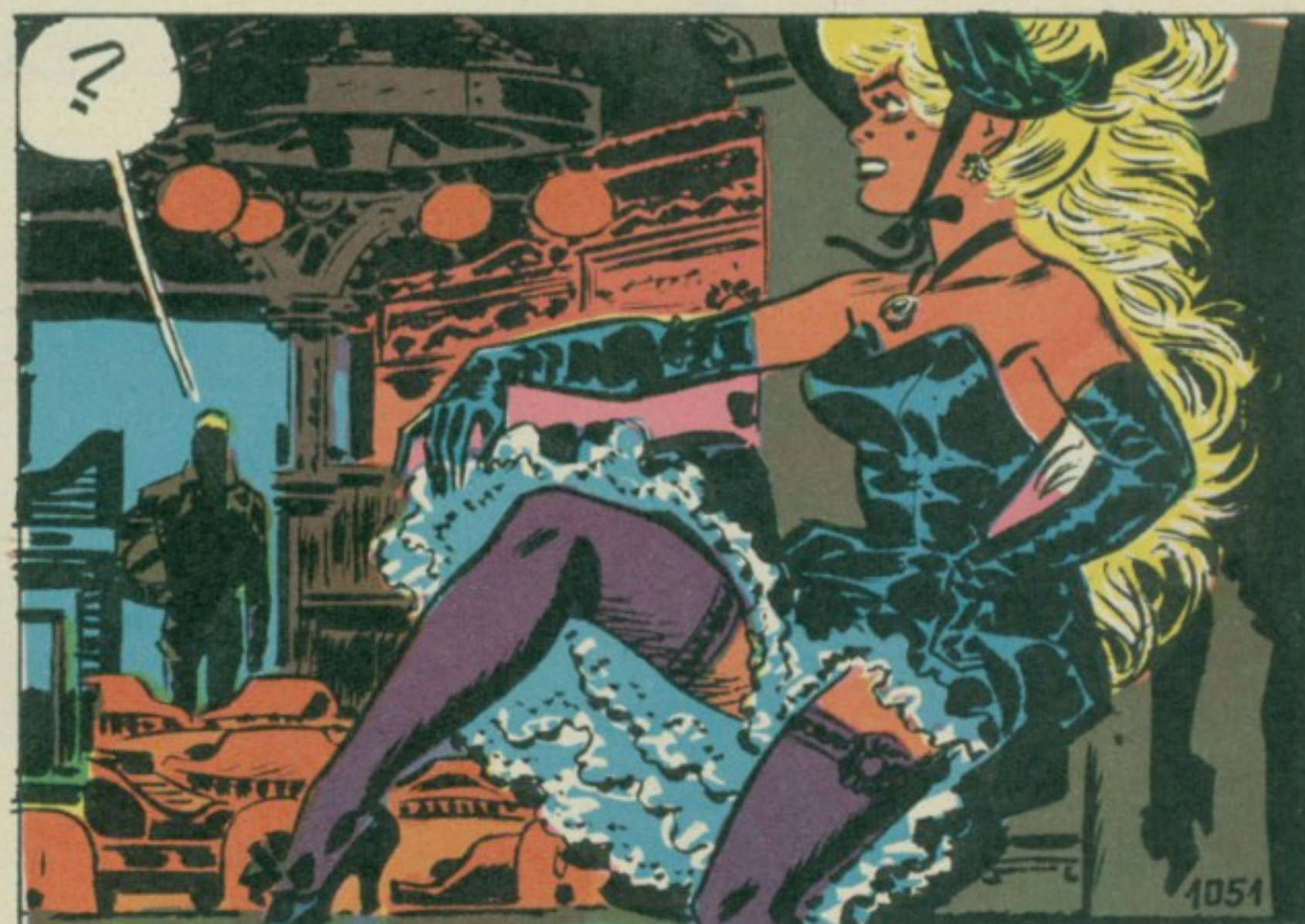
Од 178 „летећих тврђава“ које су полетеле тог времетраја августа јутра у Бенгазију се вратило само 20 апарата. Остали су, због губитка горива, слетали негде у Турској, или на аеродроме на Кипру и Сицилији.

Биланс овог трагичног бомбардовања, иако је рафинерија скоро потпуно разорена, био је трагичан: више од 400 пилота и чланова посаде је погинуло, око 200 је заробљено а многи авијатичари који су се домогли Бенгазија били су у ранама. Изгубљено је више од 50 „летећих тврђава“.

Био је то најтрагичнији лет у историји америчког ваздухопловства — захваљујући прешкама двојице команданата. М. Ђ.

Ескадриле Кемптона и Џонсона нису имале времена да промене правац и побегну из пакла. „Либератори“ су, захваћени снажним експлозијама са земље, били разбијени као сламке на ветру.

ДЕЈВИ ЈЕ ИЗДРЖАО

Прекините снабдевање до следећег јутра! — стигло је најзад наређење из штаба.

Добро су се сетили! — прогунђао сам бесан, спустио слушалицу и пожурио да издам нове команде.

Пошто смо више од два часа безуспешно покушавали да примимо гориво из брода цистерне по немогућем ветру који је сваки час кидао црево за довод, посаду је сад очекивао тежак задатак да наш разарач „Дејви“ уклопи у заштитни круг против подморница око бродова за снабдевање заједно с осталим крстарицама, разарачима и носачима авиона из ескадре.

Налазили смо се недалеко од Филипина које су држали Јапанци, па смо морали бити на опрезу. Била је ноћ, црна и хладна, 17. децембар 1944. године.

НЕИЗБЕЖАН СУДАР

За све време док смо маневрисали није ме напуштала нека зла slutња: откако сам завршио поморску академију пре 15 година, прешао сам Атлантик и Пацифик уздуж и попречно али овакве таласе нисам видео. Кад су достигли висину од преко 7 метара, било ми је јасно да ће нас ускоро захватити жесток тајфун, један од оних по којима је ова област чувена.

Кад је почело да свиће, време се још више погоршало. Читава брда таласа падала су на нас са свих страна. „Дејви“ се подизао и по 15 метара да би се онда сунувратио у понор, пропињао се попут индијанског мустанга. Изненада, на радарском екрану појавио се неки брод који нам је долазио право у сусрет.

— Курс 1-3-0! — почео сам да вичем. „Дејви“ се накренио и од ударца једног великог таласа мало је недостајало да се преврнемо. Онда сам угледао брод с којим се умало нисмо сударили. Био је то носач авиона „Монтреј“. Прошао је поред нас на свега 500 метара!

— Вратите се на првобитни курс, 1-8-0! — наредио сам, али — ништа се није догодило! Погледао сам у крманоша Стива Веста који је узалуд окретао точак.

— Бродом се више не може управљати, капетане, — обратио ми се очајним гласом — Ишли смо право на цистерне за снабдевање. Судар је био неминован.

Наредио сам да машине од 50.000 КС пуно паром крену натраг али „Дејви“ се једва покренуо. Преостало ми је једино да радио-везом упозорим капетане бродова преда мном да покушају да се оклоне. Али, било је мало наде да они то могу извести а да се не сударе с осталим бродовима у конвоју.

„Дејви“ се једва провукао поред једног танкера. Онда нас је огроман талас подигао и понео према теретном броду поред кога смо прошли тако близу да смо на њега могли плућути, али најзад смо били слободни, испловили смо из зоне конвоја.

Покушао сам да опет овладам

бродом, али узалуд. „Дејви“ се тако опасно нагињао на страну да ми се чинило да ће се сваког часа преврнути. Људи који су долазили споља били су сломљени, а лица су им била крвава, као да их је изоболо стотину игала. Сада смо се толико нагињали на крму да смо скоро изгубили тло под ногама. Брод се нагнуо 40 степени унатраг па онда 42 напред!

Како ће ово поднети мотор? Сваки пут кад би се брод нагнуо уназад, затварао се вентил за довод горива, а ако машина престане да ради, изгубљени смо. Срећом, имао сам Дорвина Хила: ако је ико био у стању да одржи машине у погону, био је то он.

За читаву посаду био је то најдужи минут у животу: хоће ли наш разарач који је тајфун оборио на бок успети да се исправи?

Самим чудом успели смо да спасемо два војника које је талас збрисао с палубе.

„Дејви“ се све више нагињао на страну и све дуже остајао у том положају. Колико ли дуго ће тако моћи да издржи?

— Френк, можеш ли да се сетиш неког податка о стабилитету брода? — упитао сам првог официра, капетана корвете Бемптона.

— Никад нисам чуо да се неки брод исправио ако се нагнуо преко 70 степени. Али, и то ми звучи немогуће!

Следећи талас нас је нагнуо 68, па 69 — 70 степени! Сваког тренутка могли смо потонути. Чуо сам једног морнара како се гласно моли.

„Дејви“ се лагано почео враћати у хоризонталан положај враћајући

лево — десно као аутомобил коме је пукла гума.

БЕЗ ОЦАКА!

Нови удар таласа нагнуо нас је за — 72 степена! Читав један бескрајан минут брод је остао у том положају, а затим се опет лагано исправио. Тада је дошао најгори удар тајфуна, ошатаљка на инструменту дошла је до 75 степени, даље није могла. Достигли смо врх таласа а онда је он почео да се спушта и ми смо се још једном, самим чудом, поново исправили. Колико је

„Дејви“ могао да издржи? Тајфуну изгледа није било краја. Барометар је пао испод најниже тачке и игла је прешла у празан простор иза границе скале.

Одједном уз страховит прасак пуче сајла која је осигуравала оцак и он пролете на свега неколико сантиметара поред мог уха и јури се преко опраде брода у воду повлачећи за собом све што се налазило око њега. Дим и пара сукнуше из слободног отвора.

„Дејви“ се стресао, исправио. Осетити се да је постао стабилнији. Још се нагињао на страну али мање а и брже се враћао у усправан положај. Откако је оцак збрисан, пружали смо мању површину ударима ветра а брод је постао и лакши. Један морнар ми довикну:

— Барометар почиње да се пење, капетане! — Била је то прва добра вест после 5 часова тајфуна.

Негде предвече одједном смо изашли из циклона, али нас је још увек заплускивао непрозиран облак пене. После неколико десетина минута нашли смо се усред мирног

и прозирног ваздуха. Таласи су још били високи, али је брзина ветра опала на око 90 км на час. „Дејви“ је издржао тајфун.

* * *

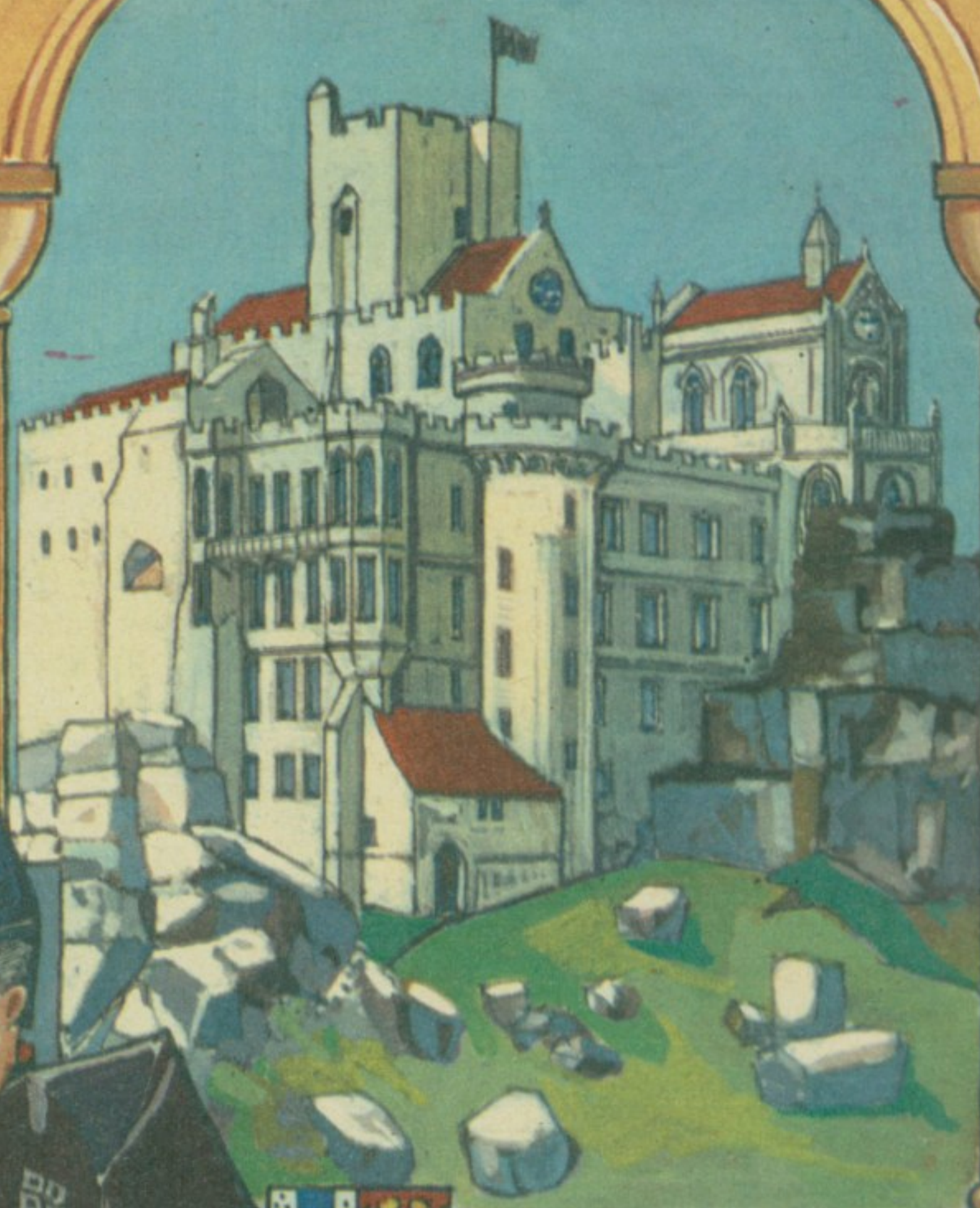
Сутрадан ујутру сазнали смо трагичан биланс овог незапамћеног тајфуна. Ескадра је, без иједног испалењеног метка, изгубила 790 официра и морнара док је 80 њих тешко повређено. Три разарача су потонула а два тешко оштећена, као и наш „Дејви“, а 146 авиона је однесено са палуба носача или разнето у парампарчад!

Чарлс Калхун, капетан

ЧУВЕНИ З

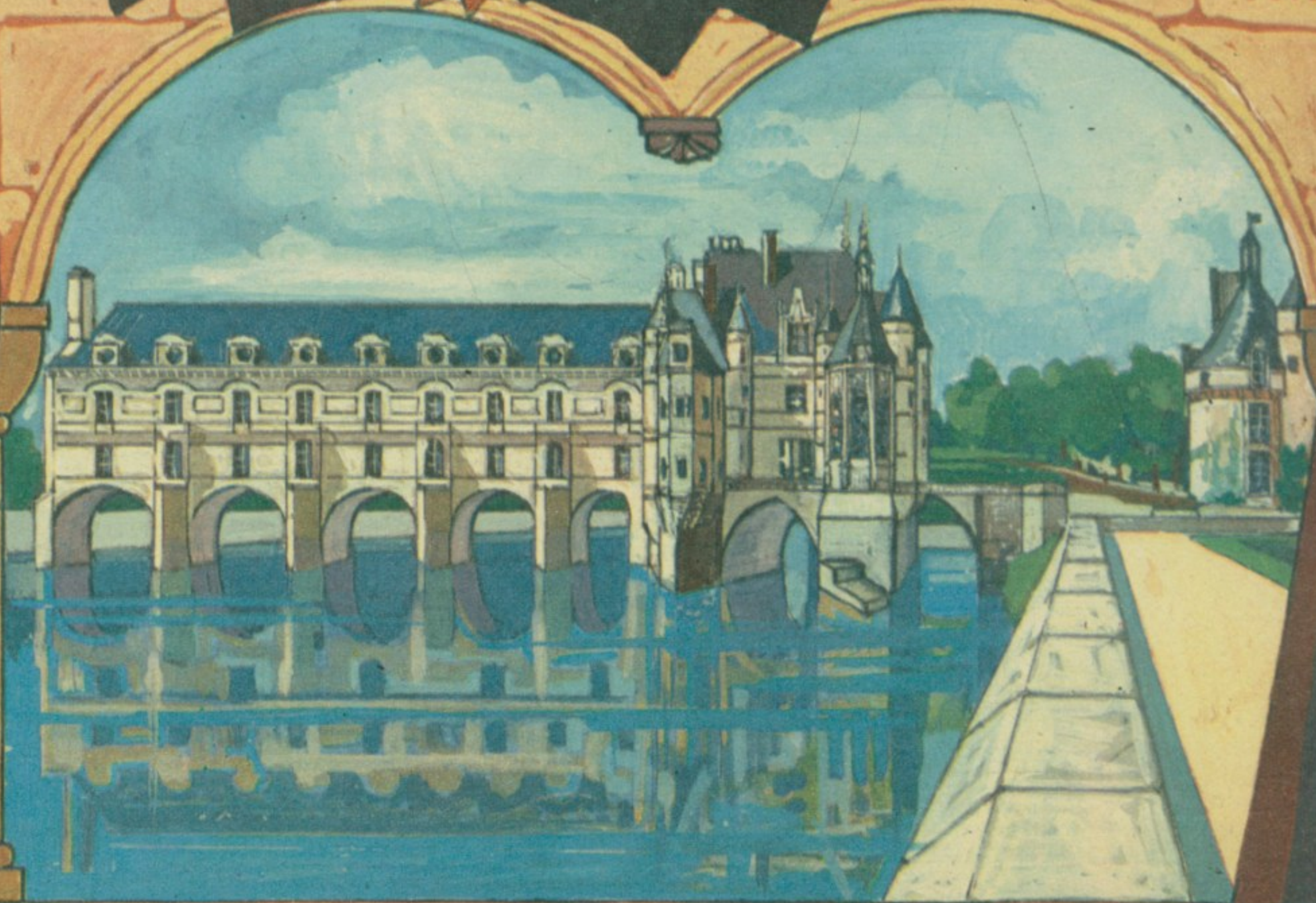
ВЕЛИЧАНСТВЕН утврђен замак у облику пагоде с терасастим крововима почео је да гради у Осаки крајем XVI века Хидејоши Тојотами када је постао шогун (диктатор) Јапана. Хидејоши, први човек скромног порекла који се толико високо попео, био је познат као велики заштитник и љубитељ уметности.

НА КАМЕНИТОМ острвцу Сен Мишел у Ламаншу у Француској уздиже се суморан велики замак, некадашња калуђерска опатија а сада седиште лордова од Сент-Обена.

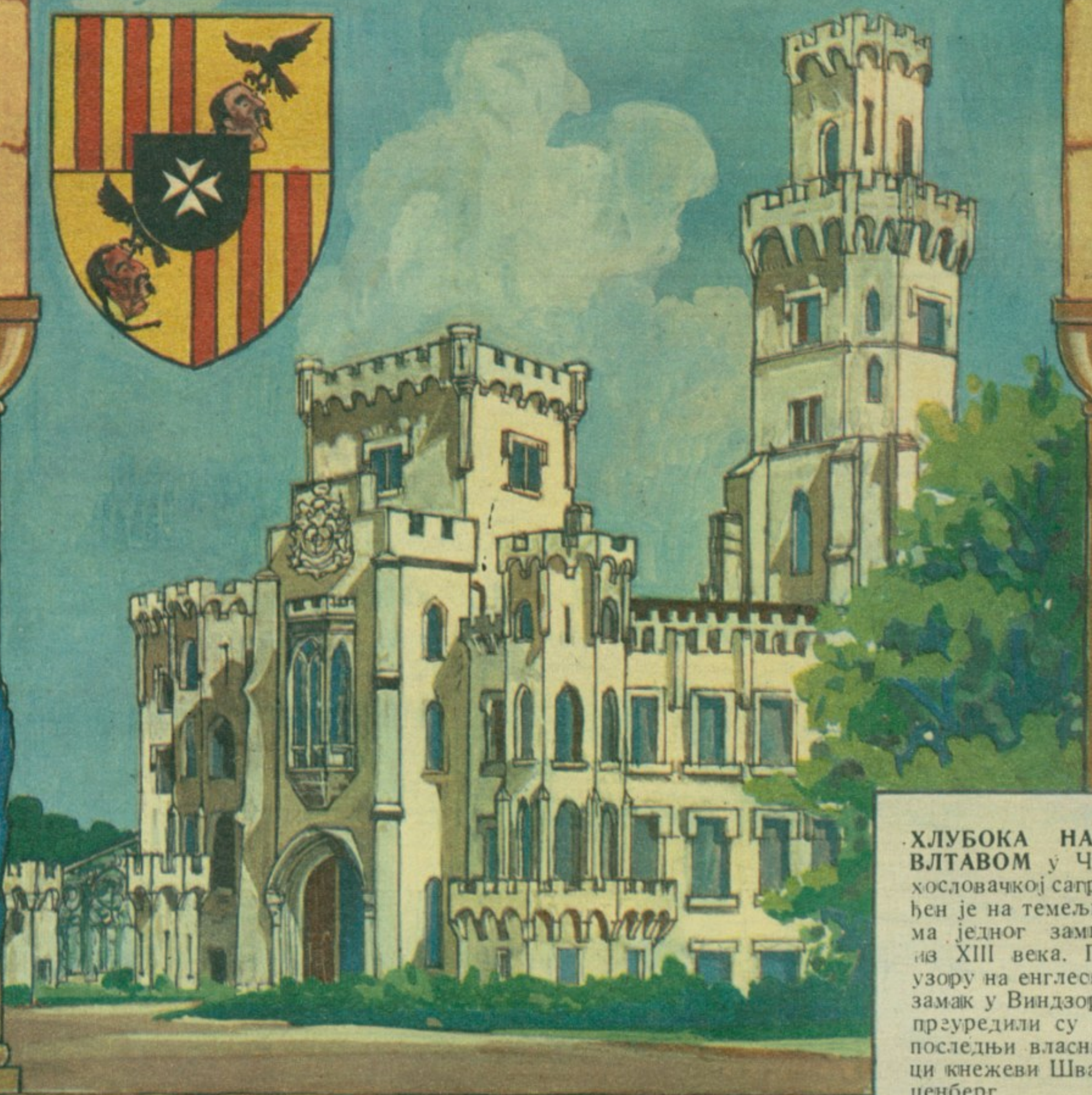
ШЕНОНСО на реци Шер у близини Лоаре, Француска, саграђен је у XIV веку. Краљ Анри II поклатио је тај замак својој љубавници Дијани од Поатјеа. По њеном налогу, славни архитект Филибар де Лерм почео је да гради замак преко реке на стубовима у облику моста. Дело је довршено тек после погибије краља Анрија када је његова удовица Катарина Медичи успела да присвоји замак. Катарина га је и украсила нечувеним богатством.

АМКОВИ

ПЕЛЕШ у Синаји недалеко од главног града Румуније Букурешта био је летња и ловачка резиденција румунских краљева из династије Хоенцолерн. Замак је грађен у стилу немачке ренесансе и у њему је данас музеј.

ХЛУБОКА НАД ВЛТАВОМ у Чехословачкој саграђен је на темељима једног замка из XIII века. По узору на енглески замак у Виндзору преуредили су га последњи власници кнежеви Шварценберг.

КОМПТОН ВАЈНЕТС је најлепши замак из периода Тјудора у Енглеској. Има 80 соба, седамнаест степеништа, безброј тајних пролаза и зидова који се померају.

ВО-ЛЕ-ВИКОНТ је чувени замак Николе Фукеа који је разним малверзацијама стекао огромно богатство а затим га употребио за помоћ сиромашним уметницима. Када је откривено како се обогатио, Луј XIV је наредио да га погубе. Данас је ово ремек-дело архитектуре у приватном власништву и затворено за посетиоце који би желели да се подсети Д'Артањана, Атоса, Портоса, Арамиса и других јунака из романа Александра Диме оца где су описани најславнији дани овог дивног замка и његовог несрећног господара.

ENERGOINVEST

НАГРАЂУЈЕ

3+333

ДИЗНИЛЕНД, МЕКСИКО, ЗАМБИЈА

На крају игре 3 + 333 објављујемо имена и слике добитника 3 главне награде.

Путовање за две особе у Дизниленд добио је тромесечни Љубиша Анђић из Осјека, Ватрогасна IV/32.

У Мексико са пратиоцем путује Милан Ђукић, из Ко-

совске Митровице (Ул. 23. новембра 3).

У Замбију, такође са неким кога одабере, путује Негица Маринковић из Смедеревске Паланке, Лењина 126/1

Енергоинвест и Политикин забавник добитницима ових награда желе срећан пут и леп провод.

7

дана
увек
с вама

$$3x + 5y = 5(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче **КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ!** Књига садржи **КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА.** Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштара. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: **МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.**

У ИДУЋЕМ БРОЈУ
КОМПЛЕТНИ СТРИПОВИ

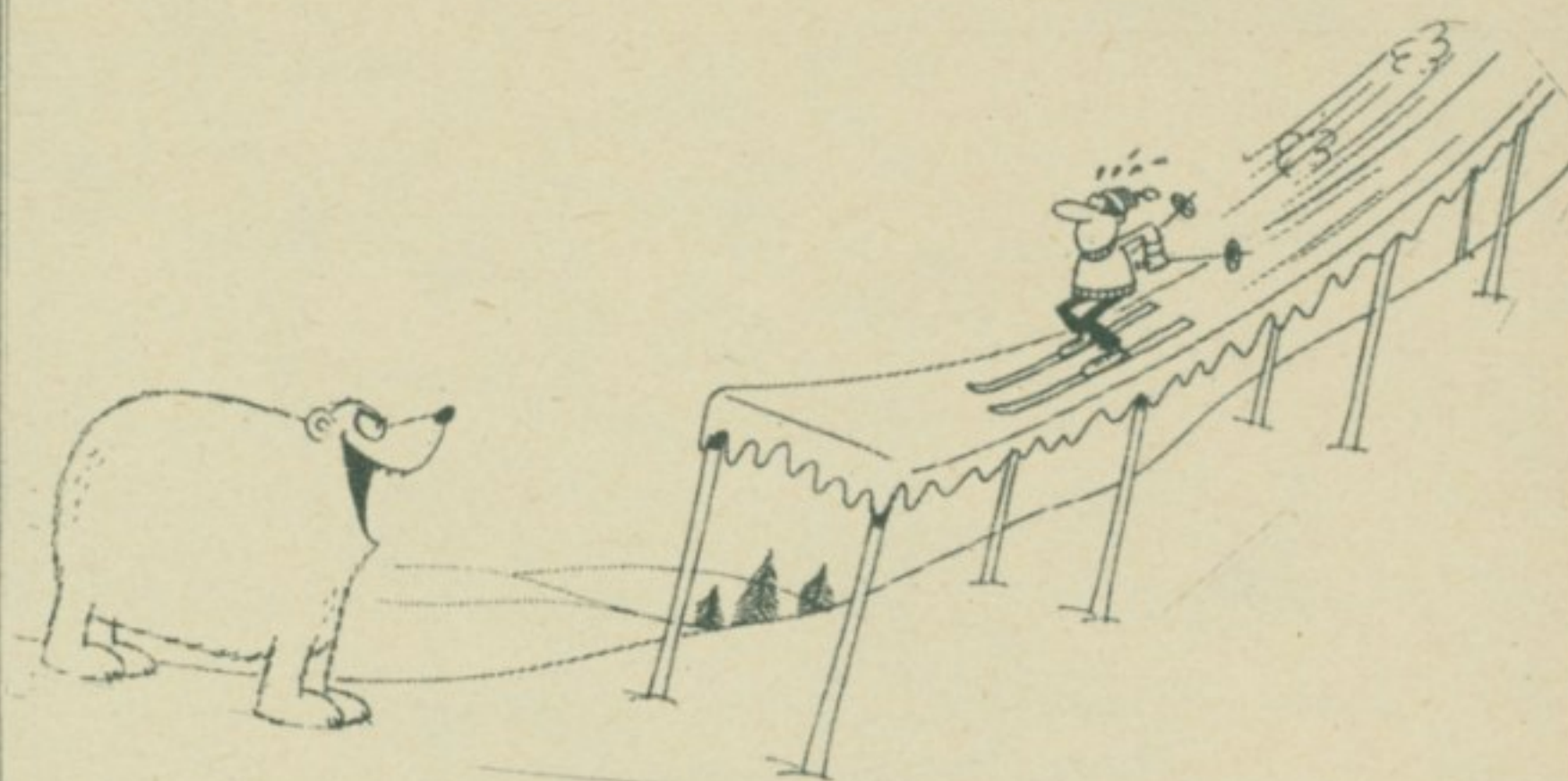

ИЗЛЕТ У
ПУСТИЊУ

ЗАЉУБЉЕНИ
ПРОВАЛНИК

хумор

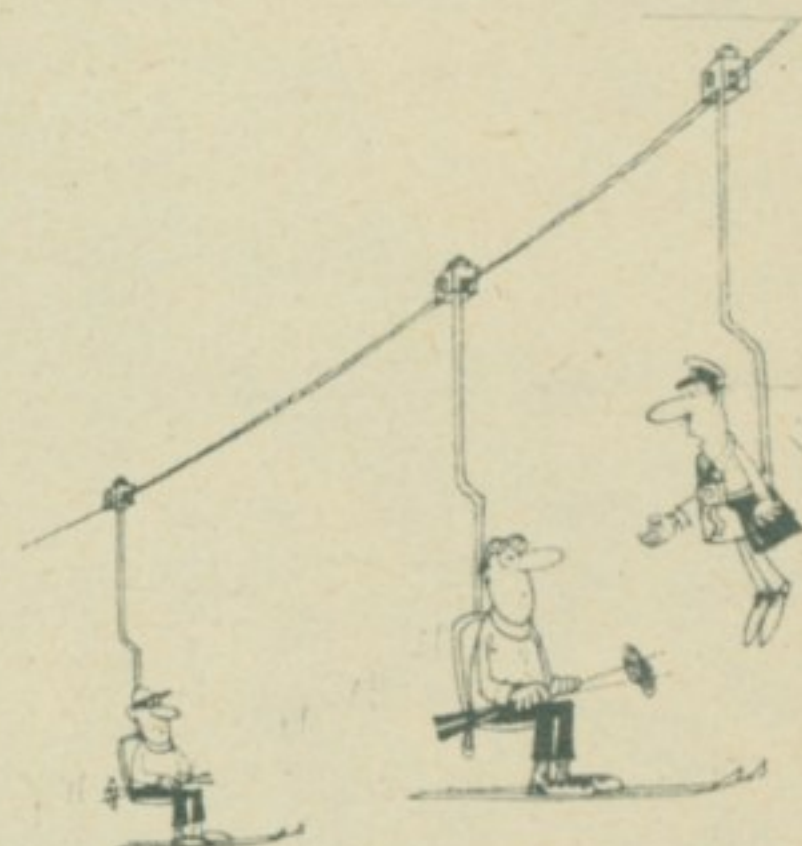
БЕЗ РЕЧИ

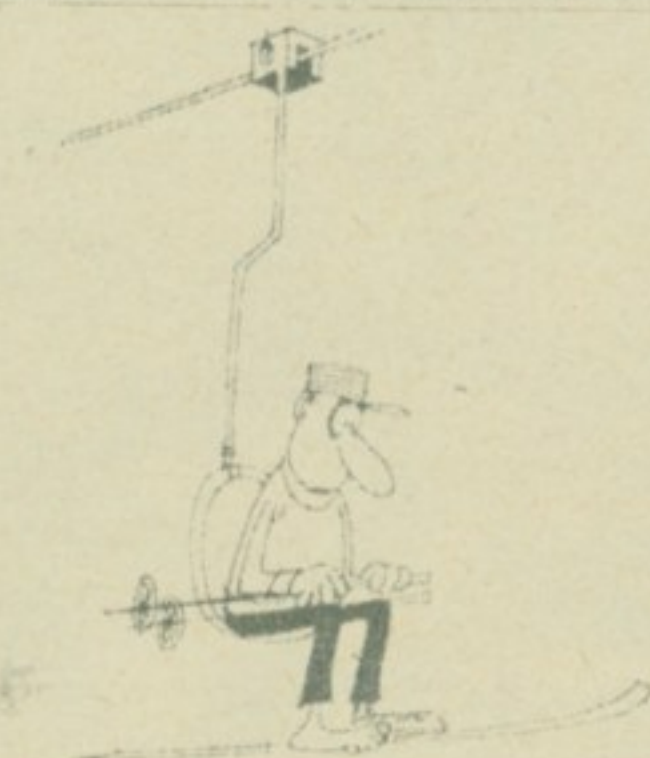
Без речи

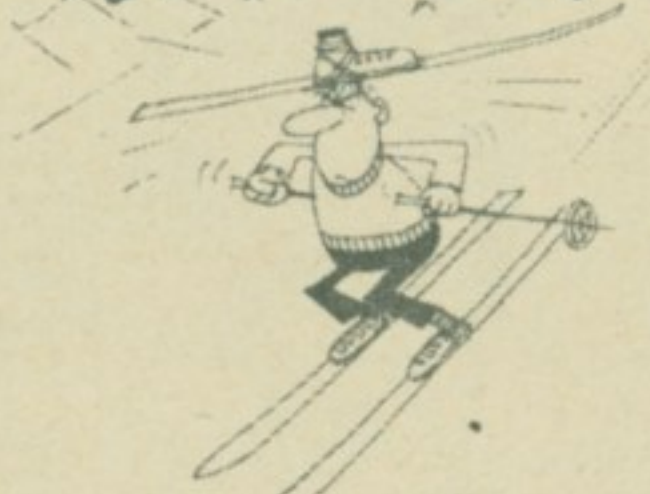
Без речи

— Карте за преглед!

ТРАС!

Без речи

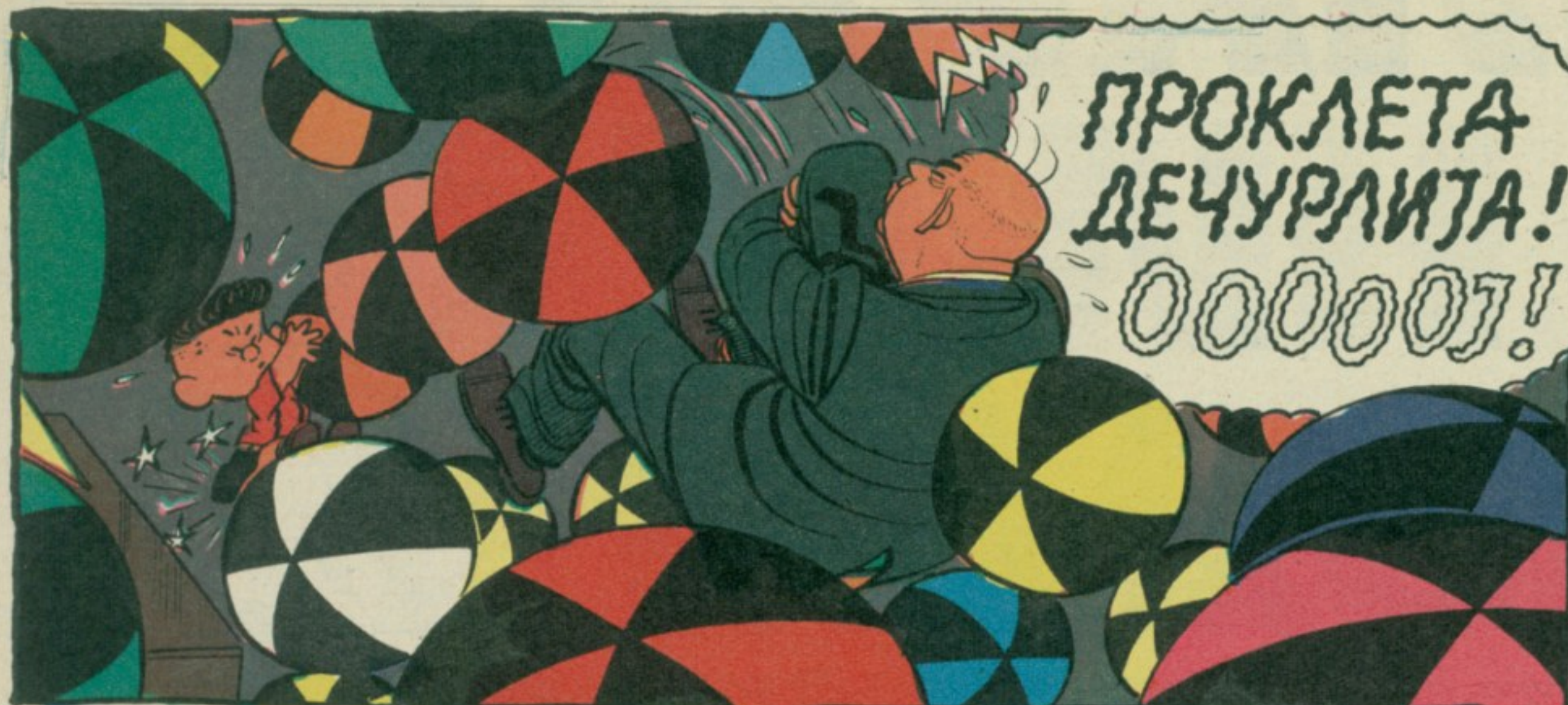

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Говорите човеку о њему самом — слушаће вас сатима

(Дизрае.ли)

ЛОПТИЦА - СКОЧИЦА

Колико је мени познато не постоји правило које забрањује држање животиња у васионским станицама. Једноставно, до данас та мисао ником није пала на памет. Међутим, сигуран сам да би га, кад би такво правило и постојало, Свен Олсен — прекршио.

Не знам зашто али људи су увек при помену Свеновог имена замишљали неког нордијског цина од метар и деведесет, крупног, са дубоким гласом. Заборављају при том да би Свен, кад би био такав, имао мало изгледа да се запосли у васионској станици. Међутим, Свен је био симпатичан мршавко, танак као гудало, као и већина првих међупланетарних пилота. Због своје мале тежине, која никад није прелазила 75 килограма, није морао да се подвргава мучним дијетама што с нама осталима није било случај.

Ко ѿо ђеба?

Свен је био један од наших најбољих инжењера: он и његова екипа састављали су металне стубове који су чинили конструкцију васионске станице. Овај посао захтевао је споре, скоро акробатске покрете. Никад ми није било досадно да гледам њега и његове људе како састављају једну васионску станицу као да ређају мулу од коцкица. Посао је захтевао изузетну вештину јер васионско одело није било баш најпогодније за ову врсту посла. Па ипак, Свен и ње-с нама осталима није био случај.

КЛАРИБЕЛ НИЈЕ ИЗДАО

АРТУР КЛАРК

ШТА ЈЕДАН КАНАРИНАЦ МОЖЕ ДА РАДИ
У ВАСИОНСКОЈ СТАНИЦИ ОСИМ ДА ПЕВА?

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

док сам седео у мајушној кабини коју сам звао „моја канцеларија“ и прегледао листу намирница које треба да набавимо. Усред посла тргло ме је мелодично певање. Помислио сам да је то музички знак на радију за почетак неке дечије емисије и очекивао да чујем глас спикера. Међутим, радио је ћутао, а љупко певање се и даље настављало. Подигао сам очи ка таваници, скочио и добро се лупно јер сам заборавио да је свод моје кабине низак. Пакољиво сам прегледао 36 коцкастих светиљки док најзад нисам угледао Кларибела.

Био је то канаринац жућт као сунце. Непомично је лебдео испод таванице, као колибри на земљи, само с много мање напора јер су његова крила била склопљена. Један тренутак смо се гледали, пре него што сам дошао себи а затим он направи мали скок уназад што ниједан канаринац на Земљи не би био у стању да изведе и удаљи се махнувши три-четири пута крилима. Било је очигледно да се већ навикао на бестежинско стање и да није хтео да се замара без потребе.

Илејалац, у шћаузу

Свен је више од недељу дана упорно одбијао да призна да је канаринац његов, а кад се одлучио да то учини. Кларибел је већ био општи љубимац. Прокријумчарио га је у станицу кад је последњи пут био на одмору на Земљи. Према његовим речима то је урадио због тога што га је из научних разлога интересовало како ће се мала птица понашати у васионској станици, а како кад се буде нашла у безваздушном простору. Хоће ли тада моћи да употреби своја крила?

Кларибел је код нас у васионској станици порастао, чак се и угојио. Кад је са Земље долазила званична контрола, морали смо да сакривамо нашег малог пријатеља. Сваки

васионски брод има толико скривених кућака да нам то није било тешко. Једини проблем био је што би се Кларибел љутио и постајао бучан кад бисмо га затварали у шпаци. Морали смо да измишљамо равноравне изговоре како да објаснимо отсуство цвркул на броду. Једном или два пута били смо заиста у сусу али, срећом, све се добро завршило. Уосталом, ко би икад могао и помислити да на једној васионској станици пева прави, живи и весели канаринац?

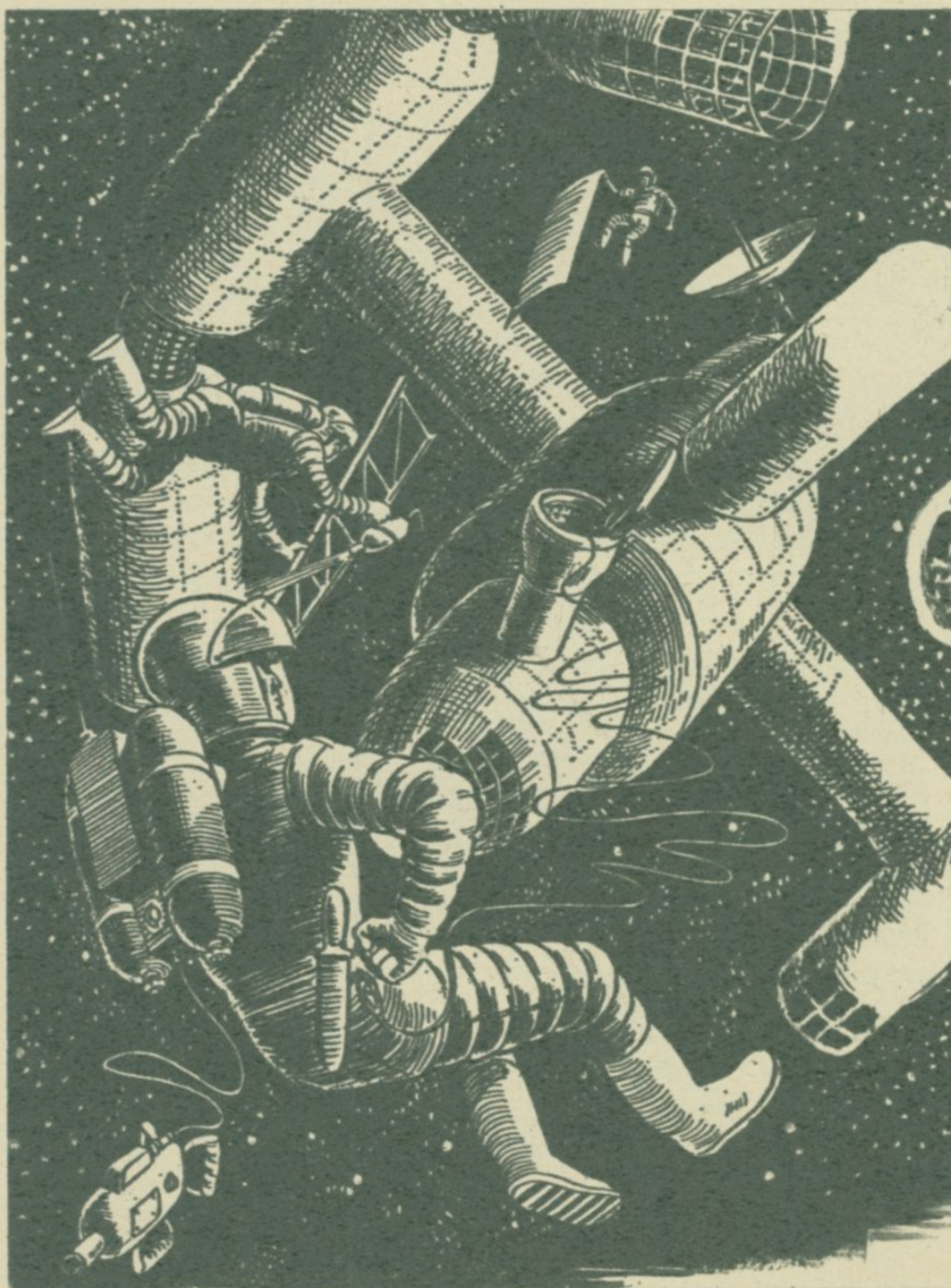
Срце се не чује!

Живот на броду одвијао се по строго утврђеном реду. Наша дежурства трајала су 24 часа: то нам није падало тешко јер у васиони човек има много мању потребу за сном. Природно, овде није било ни „дана“ ни „ноћи“ јер смо непрекидно били изложени Сунчевим зрацима, али ми смо и даље употребљавали ове изразе јер смо на њих навикли. Међутим, тог дана после дежурства заспао сам дубоким сном, као да сам пао у провалију и кад сам се пробудио имао сам јаку главобољу. Дуго ми је требало да одвежем појас којим сам био везан за постељу а који смо обавезно употребљавали да не бисмо у сну одлебдели. Кад сам стигао до трпезарије, још сам био санљив. Ручак је протекао некако мртво, тише него обично а једино седиште било је празно.

— Где је Свен? — упитао сам другове.

— Тражи Кларибела — одговорио ми је Том. — Не може нигде да га нађе. Обично га је канаринац будио...

Пре него што сам успео да им кажем да је Кларибел и мене будио, ушао је Свен. Одмак смо приметили да нешто није у реду. Полако је испружио руку: на длану је лежало кљушче жутог перја и

Свен и његова екипа могли су да се измакну и погледају свој посао — јер у космосу не може да се падне пошто нема силе теже.

из њега вирале две мале круте но-
жице.

— Шта се десило? — повикали
смо углас.

— Не знам — одговори Свен туж-
но. — Малопре сам га оваког на-
шао.

— Дај да га погледам — устале
од стола Џек Данкан, лекар.

Сви смо напето нишкивали док
је лекар приносио Кларибела свом
уху да би му ослушнуо срце.

Завртео је главом.

— Не чујем ништа! Али, то не
значи да је угнуо. Никад нисам
прегледао канаринце — додао је
извињавајући се.

— Дај му мало кисеоника —
предложио је неко показујући на
велику боцу иза врата, спремно за
сваки случај.

Сложили смо се да је то добра
идеја и нежно положили Кларибела
у једину маску с кисеоником у
којој је он нестao као у шатору!

После два-три минута на општу
радост Кларибел поче да се миче.
Свен му је блистајући од среће
уклопио маску. Кларибел скочи на
његов прст и започе концерт сво-
јих најлепших мелодија, а затим
се изненада поново оруши.

— Не знам шта му је! — повика
узбуђено Свен. — Никад досад
ништа слично није се догодило?

Аларм од ђола милиона ћуши

Од тренутка кад сам чуо да с
канаринцом није у реду нешто ме
је мучило. Очајнички сам копао по
сећању шта би то могло бити али
тог дана мозак ми је радио невер-
оватно споро а после оног кош-
марног сна осећао сам се још увек
омамљен. Мало кисеоника не би
ми шкодило... кисеоника... од-
једном, нешто је крцнуло у мом
мозгу...

— Па то је кисеоник! — викнуо
сам и обратио се нашем инжење-
ру: — Џиме, нешто није у реду с
доводом за ваздух. Ето зашто се
Кларибел онесвестио. Зар се не
сећаш да рудари употребљавају ка-
наринце да би их обавестили о при-
суству лако запаљивог рударског
гаса, метана.

— Ти данас баш лупаш! — рече
ми Џим. — Да је то у питању,
алармни сигнал би нам већ јавио.
Имамо два који раде независно је
дан од другог.

— Не, Џиме, — повика његов
асистент — друга мрежа није још
укључена!

Џим побледе као крпа и без речи
се удаљи из просторије. Сви смо
осећали да почињемо да се гушимо.
Обредили смо се боцом кисео-
ника као што Индијанци пуше лулу
мира.

Џим се вратио после десет ми-
нута још узбуђен али задовољан.
Укратко нам је објаснио о чему
се ради: умало нисмо постали жрт-
ве једног несрећног случаја који
је тешко предвидети. Те вечери Зем-
ља се нашла између орбиталне ста-
нице и Сунца, па је дошло до пом-
рачења. Како су сви наши уређаји
радили на Сунчеве батерије, ре-
зултатор за довод ваздуха делимич-
но се смрзнуо а једини укључени
алармни сигнал није радио. Меха-
низам који је коштао пола мили-
она долара — издао нас је. Да није
било Кларибела сви бисмо се убрзо
угушили.

☆☆☆

Убудуће, ако на некој васионокој
станици чујете птичју песму немојте
се изненадити. Нека вас то не
узнемирава, напротив: то значи да
сте двоструко безбедни!

ГОСПОДАР МАМУТА

ПЛОЧА ЗА ВАС

ЦВЕЋЕ СРЕЋЕ

Композиција Драга Бри-
твића ЗАЛИЈ ТО ЦВИ-
ЈЕЋЕ СУЗАМА СРЕЋЕ
коју пева Мишо Ковач
брзо се нашла на вр-
ху најбоље продаваних
плоча код нас. Да је ова мелодија заиста постала
хит показује и то што већ неколико недеља држи
прво место Дискомера СТУДИЈА Б. На другој
страни ове стерео плоче је композиција ПРВЕ
СУЗЕ коју је издао новоотворени СТУДИО. Цена
је 12,50 дин.

ИСИДОРА

Нова плоча Радета Вуч-
ковића ТАКО ЈЕ ПЛА-
КАЛА ИСИДОРА ре-
зултат је сарадње овог
певача и младог тален-
тованог композитора
Бориса Бизетића. ИСИДОРА је за кратко време
постала веома популарна и нашла је место у ди-
скотекама љубитеља забавне музике. На страни Б
је композиција СРЕЋНЕ ГОДИНЕ чији је текст
написао сам Вучковић. Плочу је снимљено ДИСКОС
а цена је 8 дин.

ENERGOINVEST НАГРАДНА ИГРА **3+3** ПОКЛОН ЗА 8. МАРТ

сваке недеље двоструке награде:

3 ПУТОВАЊА У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД
ЗА МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ
+3 ЗИМСКА СПОРТСКА РЕКВИЗИТА
ЗА УЧЕСНИКЕ ИГРЕ!

Значку Енергоинвеста добијају на крају игре сви учесници који изаберу цртеж са највећим бројем гласова — маскоту!

Енергоинвестова творница „Ковинастрој“ у Гросупљу, Словенија, израђује и монтира опрему за велике кухиње у хотелима, болницама, опрему за самоуслугне линије. Њени производи су од нерђајућег увозног материјала, лепо изгледају, функционални су и, што је важно, цена им је повољна. Са њима се могу користити све три основне врсте горива: плин, електрика и пара.

Артикли „Ковинастроја“ производе се у неколико стандардних величина и ево само неких: котлови, штедњаци, жарне плоче, посластичарске пећи, разне врсте столова (хлађени, неутрални, радни, за хлеб и прибор, за одлагање, за цеђење и отпатке), судопере, љуштилице, регали, висећи ормарићи, машине за прање посуђа и разна кухињско посуђе.

Задатак: Енергоинвестов електрични котао „Ковинастрој“ ЕК-150 може да прими 150 кг хране; љуштилица „Ковинастрој“ Л-20 за 1 сат ољушти 300 кг кромпира. Израчунајте сами колико времена треба да ради љуштилица да би напунила котао кромпиром!

ИГРАМО ЗА ОНЕ КОЈЕ ВОЛИМО: МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ, СТАРИЈУ ОД 18 ГОДИНА.

БИРАМО МАСКОТУ ЗА 1973!

(ТО ЈЕ У СТВАРИ УКРАС КОЈИ ЖЕЛИМО ДА БУДЕ НА ПРОИЗВОДУ ГОРЕ У КРУГУ)

ПРАВИЛА ИГРЕ: право учешћа у игри имају сви они који желе да за 8. март обрадују и изненаде маму, сестру или другарицу, старију од 18 година, изванредним поклоном — путовањем у далеку земљу, а за себе освоје клизаљке, скије или санке!

УПУТСТВО: сваке недеље, од данас до 8. марта 1972, на овој страни биће објављена по три цртежа, укупно 24. Један од тих цртежа постаће маскота Енергоинвеста. Исеци сваке недеље један цртеж који ти се највише допада, обој га, залепи га на дописницу и на полеђини читко испиши своју адресу и адресу особе за коју играш. Дописницу пошаљи на адресу: **ЕНЕРГОИНВЕСТ — за квиз — 71001 Сарајево.** Дописнице треба да стигну до идућег четвртка.

НАГРАДЕ се извлаче сваке недеље на тај начин што се прво издвоје дописнице са цртежом за који се одлучио највећи број читалаца, па се од њих бирају три најлепше обојене. Победници добијају за маму, сестру или другарицу наградно путовање у Москву и Лењинград, а за себе један вредан реквизит за зимски спорт, скије, санке или клизаљке.

СВИ РЕЗУЛТАТИ ће редовно бити објављивани у „Политикином Забавнику“!

КАКО СЕ БИРА МАСКОТА: На крају игре између свих дописница на којима је цртеж за који се одлучио највећи број читалаца изабраће се маскота 1973!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желео бих да се дописујем са читатељкама Забавника до 17 година. Навијам за „Првену звезду“. Волим забавну и народну музику. Драган Танасијевић, ЈНА 24, 34300 Аранђеловац.

Ученица сам V разреда. Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље и Француске. Олгица Гавриловска, село Кличевци, 91300 Куманово.

Желим да се дописујем с друговима и другарицама из земље и иностранства. Ученик сам I разреда машинске техничке школе. Хоби ми је скупљање плоча Џими Хендрикса и значака. Драган Богданов, Прерадовићева 139/III, 21131 Петроварадин.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама који сакупљају омоте од жвакаћих гума „Koloys“. Радојица Манчић, М. Тита 197/2, 18300 Пирот.

Имам 16 година. Желим да се дописујем с друговима и другарицама из наше земље и СССР. Је зик дописивања српскохрватски и руски. Скупљам разгледнице и марке. Драгољуб Лукић, Алије Алијагића 22, 75320 Бијељина.

Желим да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за „Првену звезду“. Волим бит и забавну музику а највише Микија Јевремовића. Скупљам значке спортских клубова. Ученик сам II године за КВ раднике. Рифат Ферхатовић, Вука Караџића 7, 31300 Пријепоље.

Желим да се дописујем са дечацима и девојчицама из Југославије. Имам 14 година. Светлана Лукић, VII/2 ОШ „Браћа Недић“, 14253 Осечина.

Имам 12 година. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Скупљам салвете, разгледнице и значке. Светлана Савић, Бориса Кидрича II, блок 8, стан 22, 12000 Пожаревац.

Имам 15 година и желим да се дописујем с друговима и другарицама широм света. Сакупљам салвете, разгледнице и фотографије глумаца. Молим фотографију у писму. Анђелка Марковић, уч. VII/3 ОШ „Браћа Недић“, 14253 Осечина.

Имам 14 година. Желим да се дописујем с друговима и другарицама из Југославије. Молим фотографију у писму. Елисавета Сушинова, Маршала Тита 158, 94420 Радовиш.

Желим да се дописујем с друговима из целе Југославије. Мењао бих сличице „Битка на Неретви“. Горан Тешић, ОШ „Братство и јединство“, 78220 Котор Варош.

Имам 12 година и желим да се дописујем са вршњацима. Скупљам марике „Горење“, „Кандит“, „Дадо“ и „Земље и градови света“. Аница Гргић, Кершовани Јева 4, Ср. Митровица 22000.

Дописивала бих се са младима из Југославије и СССР. Скупљам салвете, разгледнице и значке. Волим забавну музику и Микија Јевремовића. Одлична сам ученица. Јаворка Бирешић, уч. VII/1 ОШ „Бранко Перић“, 19257 Рудна Глава.

ПРЕСПАВА ЛИ ЖАБА ЗИМУ?

Драги Забавниче!

Као твој стални читалац увек прво прочитам Малу пошту јер тамо нађем одговоре на многа интересантна питања. Сад бих те и ја замолио да ми одговориш да ли жаба као и медвед преспава зиму. Уједно ти желим да још дуго, дуго излазиш.

ДРАГАН МИЛИСАВЉЕВИЋ, Стојана Љубића 109, 25244 Српски Милетић

Због хладноће и суше и жабе преспавају зиму, али различитим врстама жаба одговарају различита зимска скровишта, влажна или сува. Код нас се жабе у јесен повлаче у блато по барама и тамо преспавају зиму у дубоком сну. У јужним крајевима жабе зиму проводе дубоко под земљом, где се задржавају док је тле још влажно, испод камења или у шупљинама дрвећа.

ХИТ ВИС-а »ПЛАВА ЗВИЈЕЗДА«

Драги Забавниче!

Желио бих да научим ријечи пјесме „Свирај да плачем“. ХАЗИМ ХОТИЋ, Мила Вујевића 4а, Сарајево

„СВИРАЈ ДА ПЛАЧЕМ“

1. Свирај, свирај ми гитаро, тихо свирај јер сам сам. Свирај, свирај болну пјесму јер за тугу само знам. Свирај да плачем јер волио сам само њу. Свирај да плачем јер она више није ту. Свирај да плачем јер свака моја ноћ је дуга.

2. Она више није ту, другом даде љубав сву, Мени оста само бол и туга (два пута)

3. Моји дани сад су пусти, још је сањам тек у сну. Свирај, свирај болну пјесму јер још увек волим њу.

4. Свирај да плачем јер волио сам само њу. Свирај да плачем јер свака моја ноћ је дуга.

5. Она више није ту, другом даде љубав сву, Мени оста само бол и туга. (два пута)

(4 и 5 поновити)

МЕЊАМО, ПОКЛАЊАМО, ТРАЖИМО

Потребни су ми „Забавници“ од 1. XI 1966. до 1. II 1967. године. Ако неко жели да их поклони, прода или мења за нешто друго молим да ми се хитно јави.

АНА ШИНТАИ, П. Маргановића 69, 26000 Панчево

Имам доста лених значака на желим размену.

НЕВЕНКА ДАВИДОВСКА, Д. Стопаневић 16, 91300 Куманово

Желио бих да размјенујем стрипове за разне стране марке. Такођер бих размјењивао марке за старе бројеве „Панораме“.

ДИНКО ПРЕДОВИЋ, 28. Слав. ударне дивизије 24, Петриња

Молим све читаоце „Забавника“ ако имају стари или страни новац, папирни или метални, да ми га пошаљу.

СРЂАН СТАНКОВИЋ, Грдичка коса бр. 1, 36000 Краљево

Сакупљам за музички албум слике музичких инструмената и познатих композитора. Сваком оном ко ми пошаље овакве слике у замјену ћу дати нешто друго, по договору.

ЕРНА ОРБОМ, Рударска 2, 72000 Зеница

Мењам значке и разгледнице за ретке поштанске марке.

САВА АЛИБУКИЋ, ЈНА 39, 56326 Илок

НЕМОГУЋА НАГРАДА

Хтела сам да учествујем у наградном конкурс, али мој теча Јова каже да је то немогуће да ћете као прву награду дати 1,200.000 динара јер ни ви немате толико пара и никад нећете то неком исплатити. Ја много волим мог теча а волим и „Забавник“ па Вас молим да ми одговорите да ли је то збиља или се неко са нама шали.

ЉИЈАНА ЈОВАНОВИЋ, Београд

Прва награда на великом Забавниковом вестерн конкурс износи 1,200.000 ст. динара, односно, тачно толико вреди расни јахаћи коњ Вихор плус каубојска опрема. Наш је пропуст што поред цифре од 1,200.000 нисмо назначили да су у питању стари динари.

Од сада ће „Политикин забавник“ све новчане износе доносити у новим динарима.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) садржина неког описа; 6) четвртина године; 8) народно коло; 9) скандинавска ваздухопловна компанија; 11) вештина, окретност; 14) прво и четрнаесто слово азбуке; 15) љут корен; 16) по казна заменица; 17) наркотично средство; 19) предлог; 20) два иста слова; 21) музичка нота; 22) хемијски

знак за калај; 23) месец у години; 24) хемијски знак за платину; 26) средњовековна титула у Босни; 27) иницијали нашег књижевника („Страдија“); 29) највећи грчки комедиограф 32) крволочна звер; 33) показна заменица; 34) повртарска биљка; 37) врста аустралијског торбара.

Усправно: 1) звер из породице куна; 2) два самогласника; 3) вулкански отвор; 4) аутомобилска ознака за Сплит; 5) италијански песник (Торквато); 6) дрвени обручи за гажење по снегу да се не би пропали; 7) птица селица; 8) врста инсекта; 10) део намештаја; 12) државна благајна; 13) два иста слова; 18) бодља; 19) енглеска племићка титула; 21) превремено; 22) прича у сликама; 23) испит зрелости; 24) веома распрострањена вишегодишња зељасти биљка; 25) двоје; 26) иницијали нашег књижевника („Кошта“); 28) део посуде; 39) име физичара Њутна; 31) морски сисар, туљан; 35) река у Италији; 36) елиптична свеза.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Самит; 6) Скрадин; 8) тас, р; 9) НИИ; 11) Ер, 12) тип; 14) Шо, л; 15) вајар, в; 16) ем; 18) так; 19) ро; 20) вила; 22) трус; 24) игра, к; 26) оса, з; 27) народ, б; 30) ом; 32) сто; 33) МА; 34) пар, а; 36) син; 37) икад; 39) Лици; 40) Синатра.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: DM 52.— \$ 14.— Ef 78,40.— Sfr 61,60.— Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

